



פרוטוקול מליאה שמן המניין מס' 32 - 04.05.2025

ישיבת מועצה שמן המניין עיריית אריאל – מספר 32

מיום ראשון, ו' באייר תשפ"ה (04.05.2025)

נוכחים:

ראש העיר	יאיר שטבון
ממלאת מקום ראש העיר	שירה דקל כץ
סגנית ראש העיר	אלה וינר
סגן ראש העיר	יחיאל טוהמי
חברת מועצה	אירנה רבינוביץ
חבר מועצה	עמי אברמן
חברת מועצה	איריס אלון
חבר מועצה	אורן חזן
חברת מועצה	נעמי אברמוביץ' ירקוני
חברת מועצה	רוני גולד
חבר מועצה	אלכס ירמולסקי
חבר מועצה	רועי מוסט

משתתפים:

מתן גרובר	מנכ"ל העירייה
שלמה בנימין	גזבר העירייה
חני בריקמן	מבקרת העירייה



על סדר היום:

1. דבר ראש העיר
2. הצעות לסדר, מענה לשאלות.
3. אישור הסכם הקצאת בית הכנסת שבות אריאל ואוהל חנה.
 - א. אישור המלצת ועדת הקצאות מיום 10.4.24.
 - ב. אישור הסכם הקצאה בית הכנסת שבות אריאל הן לפי סעיף 188 (ב) והן לפי סעיף 195.
 - ג. אישור הסכם הקצאה בית הכנסת אוהל חנה הן לפי סעיף 188(ב) והן לפי סעיף 195.
4. אשרור מינוי הגב' פולינה רוזנראוך כנציגת ציבור בדירקטוריון תאגיד המים.



פרוטוקול

יאיר שטבון:	תודה רבה.
אורן חזן:	שבה נעשה באמת אסון,
יאיר שטבון:	טוב.
אורן חזן:	שעליו נרחיב בישיבה שלא מן המניין, (לא ברור, מדברים ביחד, מקליט משהו לעצמו).
יאיר שטבון:	טוב, 1,3, הלאה.
מתן גרובר:	טוב חברים, אורן, אנחנו התחלנו את הישיבה.
יאיר שטבון:	בכבוד.
דובר:	תודה.
אורן חזן:	(לא ברור, מדברים ביחד, אורן ממשיך להקליט משהו לעצמו ברקע).
מתן גרובר:	טוב, ערב טוב לכולם, אנחנו מתחילים את ישיבת מועצה מספר 32 שמן המניין,
אורן חזן:	אני אומר לכם, הדבר הזה לא יעבור בשתיקה, ואנחנו נרחיב עליו בהמשך. (לא ברור, מדברים ביחד, אורן ממשיך להקליט משהו לעצמו ברקע) תוזמן לך משטרה כמו בפעם הקודמת. אז אני חוזר ואומר עוד פעם, אני עדיין מזועזע, אני עדיין מזועזע ממה שקרה כאן בישיבת מליאה, ותכף נשמע מה מחכה לנו, מה מחכה לנו (לא ברור, מדברים ביחד, אורן ממשיך להקליט משהו לעצמו ברקע).
מתן גרובר:	הנוכחים בישיבה: רוני, אורן, נעמי, איריס, עמי, אלה, יאיר, שירה, יחיאל, אירנה, אלכס, רועי שמה. רועי. סך הכל יש לנו פה קוורום לקבלת החלטות.

1. דבר ראש העיר

מתן גרובר:	אנחנו פותחים את הישיבה עם דבר ראש העיר, ראש העיר, בבקשה.
אורן חזן:	(לא ברור, מדברים ביחד, אורן ממשיך להקליט משהו לעצמו ברקע) בישיבה הנוכחית.
יאיר שטבון:	טוב, אורן, שש.
אורן חזן:	אנחנו נכבד את ראש המועצה,
יאיר שטבון:	טוב, חברים, תושבים,
אורן חזן:	וניתן לו להתחיל (לא ברור, מדברים ביחד, אורן ממשיך להקליט משהו לעצמו ברקע).



יאיר שטבון:

צהריים טובים לכולם, אנחנו אחרי ישיבת תכנון ובנייה, ממשיכים... מתחילים קצת באיחור, איחור גדול אבל ראוי, על מנת לייצר דיון, דיון גדול, בישיבת ועדת תכנון ובנייה. אז ככה, כמה דברים. קודם כל, אני שמח לבשר שבישיבת תכנון ובנייה אשרנו תוכנית מדהימה, (צוחק).

אורן חזן:

יאיר שטבון:

לשפץ, ולשפר, ולשדרג את כל הרובע, רובע א', הרובע המסחרי. תוכניות שאנחנו עובדים עליהן במשך השנה האחרונה, על בסיס, דרך אגב, תוכניות ישנות גם שהיו, יחד עם הסוחרים, יחד עם התושבים, תהליך שנעשה בשיתוף ציבור ובשיתוף סוחרים. אנחנו כמובן עוד נציג, יש עוד תהליך ארוך, אבל בסופו של דבר, אנחנו, המטרה שלנו היא להחזיר את רובע א' ליוקרתו, להפוך אותו למקום שבו אפשר לטייל, לקנות, להסתובב, מרכז פנאי, מרכז תרבות, לשם אנחנו מכוונים. מדובר על תוכנית מאוד מאוד גדולה. נכון, ייקח מספר שנים עד שאנחנו נסיים אותה, ייקח גם עכשיו איזה שנה-שנתיים של תכנון לפחות, אבל בסופו של דבר אנחנו נקבל שם תוכנית שתחזיר את היוקרה של רובע א', והמקום הזה, דרך אגב, יאפשר לנו גם לאפשר לזוגות צעירים, (אורן מתחיל לדבר ברקע, לא ברור, מדברים ביחד). זוגות אה... אנשים מבוגרים, סטודנטים, אנשים שבעצם יקר להם, בנים ממשיכים, שלא יכולים היום לקנות, להשכיר, סליחה, דירות בתוך העיר אריאל, יהיה להם את האפשרות להשכיר בדירות יחסית קטנות, ולא את הדירות הגדולות. כל הפרטים האלה, כמובן, אנחנו נרד אליהם בהמשך, אבל זו בשורה גדולה, ואני רוצה בהזדמנות הזו גם להודות לצוות הסוחרים, גם לצוות התושבים, גם להנדסה, גם לחברי המועצה שהיו שותפים בתהליך הזה. זה יש פה מהלך גדול וחשוב, ובשורה גדולה. אני חושב שמדברים בשנים האחרונות... (אורן ממשיך לדבר ברקע, לא ברור, מדברים ביחד). אורן, זה מאוד מפריע. בשנים האחרונות דיברו על התוכנית הזאת, אני חושב כל כך הרבה פעמים היא עלתה, ירדה, עלתה, אפילו אני גם הצבעתי, דרך אגב, נגד, בשל מחסור בחניות, והתוכנית החדשה הזאת, התוכנית המשודרגת שמביאה בשורה גם של חניות, מביאה פה באמת אמירה גדולה ומעולה לתושבי העיר.

אורן חזן:

יאיר שטבון:

הבטחת עוד כמעט 400 יחידות דיור.

דוברת:



יאיר שטבון:

אני רוצה לגעת בכמה נושאים בקצרה. קודם כול, אנחנו פתחנו, ביחד עם התושבים, לפני מספר חודשים, גוף שנותן מענה למשפחות ולמילואימניקים,

(אורן ממשיך לדבר ברקע, לא ברור, מדברים ביחד) ואנחנו רוצים... אורן, אורן, זה לא ראוי, אורן. זה מפריע מאוד. אורן, זה מפריע מאוד. מפריע מאוד.

אורן חזן:

לא להפריע (לא ברור, מדברים ביחד).

יאיר שטבון:

אנחנו פתחנו גוף מאוד מאוד משמעותי, שבעצם נותן מענה ומעטפת למשפחות המילואים ולמילואימניקים. דרך אגב, יש לנו עוד ערב הצדעה בקרוב, ועוד הרצאות. כל ה... מילואימניק שלא נמצא עדיין בקבוצה... מילואימניק שלא נמצא ב... או מילואימניקית, או משפחה שלא נמצאת בקבוצת וואטסאפ הזאת, אז כמובן מוזמנים להצטרף. אבל אנחנו...

דוברת:

של גוונים הכל.

יאיר שטבון:

אבל אנחנו... לא, שלנו, של האגף לשירותים חברתיים. אבל אנחנו... אנחנו רק רוצים ככה, אני אומר, לחזק, אנחנו מבינים כרגע את המספרים, כולנו עוקבים אחרי החדשות, מדובר על עשרות אלפי צווי שמונה שחולקו היום, עם התרעות משבוע שעבר, והרבה מהם גם תושבים בעיר אריאל, אז אנחנו גם מחזקים את צהל, גם מחזקים את המשפחות של המילואימניקים, של המילואימניקיות, נותנים להם הרבה הרבה כוח, מאחלים להם בהצלחה גדולה במשימות, ושיחזרו בשלום. נושא נוסף שאני רוצה לגעת, זה אירועי יום העצמאות. דיברנו על זה, ראינו את זה, היו אירועים נפלאים ומדהימים, אמת.

אורן חזן:

יאיר שטבון:

אבל אני רוצה לגעת בעיקר בסוגיה אחת, ובסוגיה של כלל הגופים שחברו יחד, לטובת הזזת האירוע ב-24 שעות. אני רק רוצה לשתף שהאירוע הזה... ויושבים פה אנשים שידעו על מה אני מדבר, כולם יודעים על מה אני מדבר, אבל האירוע של ההחלטה, לקבל את ההחלטה, דרך אגב, בצורה מוקדמת, אפשרה לנו, דרך אגב, בהרבה... בניגוד להרבה ערים, שדחו את האירועים, אבל לא הצליחו לקיים. מי שלא יודע, בראש העין לא היו אירועים, בפתח תקווה לא היו אירועים, בבאר שבע אפילו דחו את זה לקיץ, ובעיר אריאל זכינו שהאירועים היו בצורה מדהימה, אבל גם שהם קרו בכלל. בעצם זה שהם קרו, יש פה תודה גדולה לכלל האגפים בעירייה, וכמובן לגוונים, אני רוצה להגיד



תודה, כמובן לאגף שפע, לאגף פיקוח, לביטחון, לכלל האגפים שהיו שותפים, אבל בעיקר לצוות גוונים, על היכולת להיות מאוד מאוד גמיש, בצורה ממש מהירה, ולייצר את התנועה הזאת. היו אירועים נפלאים, אבל בעיקר הבשורה, שבאו אלינו ממש מכל הארץ, דרך אגב, לא רק מהשומרון, הגיעו אלינו, וזו בשורה גדולה, ואני חושב שאנחנו נראה את זה גם באירועי הקיץ הקרובים, שבונים אותם, עמי בונה את זה ביחד עם גוונים, אתם תראו אירועי קיץ שנותנים מענה רחב. כבר שנה שעברה זה התחיל, השנה זה כבר יצמח, כשהמטרה היא בעצם לתת מענה רחב. מה זה מענה רחב? זה אומר לכלל הגילאים. אנחנו עושים... נותנים מעקב בעצם, שיש מענה מ-0 עד 99. לפעמים מתמקדים בגיל מסויים, ומפספסים גילאים אחרים. זו המטרה, ואם שנה שעברה יהיה מוצלח, השנה יהיה פי כמה וכמה, ואני מאחל לכל מי שעוסק במשימה הזאת בהצלחה גדולה. פתחנו רשמית, למשך... הכנו את זה, בנינו, פתחנו רשמית, השבוע, היום בעצם נכנסו קבוצה ראשונה, לא כהרצה, אלא קבוצה ראשונה, אומנם היתה שביתה, אז הרשמיות הזאת תידחה למחר, אבל באופן רשמי היום, מעבדת הדמיון נפתחה, לשימוש תלמידים באופן מלא, קרי כיתות שנכנסות פנימה. דרך אגב, כל התכנים, זה תכנים שבית הספר עצמו יכול לבנות, מעבר לסל הגדול שהוא כבר קיבל כחלק מהתוכנה. מדובר על מעבדת דמיון, הכוונה היא לחדר שמבצע למידה עם פדגוגיה חדשנית, בצורה מדהימה. אז אני שם את זה ככה בצד, דרך אגב, מוזמנים, מוזמנים לבקר שם ולראות את זה. אנחנו, דרך אגב, הבנתי שמתן מתכנן ישיבת מנהלים לעשות שם, כדי שיראו ויחוו את זה.

נעמי ירקוני אברמוביץ': בבית הספר?

יאיר שטבון: כן, כן.

נעמי ירקוני אברמוביץ': אני מקווה אחרי שהילדים הולכים הביתה.

יאיר שטבון: כן, ודרך אגב, יותר מזה, יותר מזה אני אומר לכם, יותר מזה אני אומר לכם, שהמקום הזה, אחרי צהריים, גם יהיה פעיל לטובת אנשים עם פוסט-טראומה, יש שם תוכנה שהם הכניסו, שמאפשרת גם מקום להירגע. זאת אומרת, זה גם יהיה בבוקר, לילדים שיש להם קשיים מסוימים, כמו חדר שקט, אבל גם אחרי צהריים, אנחנו נפתח שם גם תוכנית לפוסט-טראומטים. יש שם כל מיני תוכנות שכבר בנויות, ובתוך



המערכת, ומי שמפעיל את זה, זה איל שמיר, הוא הפרויקטור של האירוע הזה,

הוא תותח, איל שמיר התותח.

דוברת:

יאיר שטבון:

ממש, לקח את זה עליו, וכרגע הוא... לא רק שהוא פועל ובונה תוכנות, הוא גם מכשיר עוד ועוד מורים לטובת הדבר הזה, דבר נפלא. שתי נקודות אחרונות, ואז אנחנו נגלוש פנימה. קאנטרי אריאל, אנחנו סגרנו, כי אנחנו עכשיו בימים... בשבועות שהקאנטרי סגור. אנחנו נוגעים שם בשיפוצים, עדי גלר, אני מקווה שאתה מסתדר בימים האלה, אה... בלי... אבל כבר, אני מבטיח לך שאתה תחזור למציאות אחרת. אז אנחנו גם... אנחנו גם עושים את השיפוץ הקוסמטי, כביכול מבחוץ לנראות, אבל גם, ובעיקר, שבוע שעבר החליפו את כל הרצפה של חדר הכושר, תנורים יוחלפו השבוע, תנורי חימום, זאת אומרת, אנחנו עושים שם עבודת עומק, לא פלסטרים. דרך אגב, השיפוצים לא יסתיימו בסוף השבועיים, זאת אומרת, אנחנו נחזיר, נכניס את התושבים ואת המבקרים, אבל שאר הדברים שאנחנו יודעים לשפץ תוך כדי מבקרים, ותוך כדי אנשים שבאים לשחות או להתאמן, אנחנו נעשה את זה במקביל, כדי לצמצם את זמן הסגירה. זאת אומרת, כלל השיפוצים, יש להם עוד כמה חודשים קדימה, אבל הלב הגדול, קרי התנורים, קרי השיפוץ הגדול, קרי מדרכות, ושאר הדברים הגדולים, הם קורים עכשיו, וזה ימשיך הלאה. זה לגבי זה. אנחנו מקווים שסביב אה... אם אני לא טועה, פרסמנו שב-15 למאי... עד אז אנחנו מקווים לסיים. אם... יום לפה יום לשם, אבל זה הכיוון, וכרגע, לפי איך שזה נראה, אנחנו נעמוד בזמנים, ונמשיך את התנועה. אני רוצה בהזדמנות הזאת גם לברך, אני אצא מפה לכמה דקות ואחזור, לברך את שמכה, מח"ט ה... של הגזרה שלנו, של... מח"ט אפרים, שהיום אנחנו נפרדים ממנו בעצם, בצורה רשמית. יש עוד כמה ימים, דרך אגב, של חילוף וחפיפה, אבל היום בעצם אנחנו מבצעים טקס רשמי של כל ראשי המועצות איתנו ביחד, כמובן מי ששייך לחטיבת אפרים. אז קודם כל, אני אומר לכם שיש הרבה מפקדים טובים בצה"ל, אבל מפקד עם לוחמנות, ומקצועיות, ובעיקר עם קשב לאזרחים, שזה לא דבר ברור. דרך אגב, מפקדים שלפני רגע היו מג"דים בשטח, ופתאום מגיעים לגזרה אזרחית, קשה להם מאוד לעשות לפעמים את ההתאמה, והמח"ט הזה ידע לעשות את ההתאמה הזאת, ידע להיות מצד אחד... גם להיות בשטח, הוביל



כמובן את כל המבצע האחרון, דרך אגב, בטולכרם, אבל גם ידע להיות קשוב אלינו, להנהגה העירונית, לעשות מהלכים. כמו שראית, רק את המהלך האחרון, שהוא עזר לי מאוד מאוד לדחוף, של החישוף עצים,

נעמי ירקוני אברמוביץ': איפה זה?

יאיר שטבון: זה המון המון המון בזכותו, אני אחרי זה אצביע לך גם ואצייר לך את

זה. וזה עדיין לא הסתיים, דרך אגב, לא הסתיים עדיין,

נעמי ירקוני אברמוביץ': אה, אני לא רואה.

יאיר שטבון: לא הסתיים.

אורן חזן: אתה יכול להראות לה על המפה מאחורה, אתה לא צריך לצייר את זה.

יאיר שטבון: לא הסתיים, ואנחנו, בעצם כל המהלכים האלה קורים ביחד עם שמכה.

אז א', להכיר לו הכרת תודה, והכרת טובה גדולה על כל מה שהוא עשה, בכלל, בכל שירותו הצבאי למען עם ישראל בכלל, ולעיר אריאל בפרט, ולאחל לו הצלחה גדולה. מי שלא יודע, שמכה ממשיך להיות מח"ט גבעתי, תפקיד מאוד משמעותי, מח"ט סדירה. ופארס מגיע לפה, אנחנו כבר... מתחילים כבר תהליך של חפיפה איתו. מי שהיה מפקד אב"ח. אני רק מתנצל שאני אצא לכמה דקות לטקס, לברך אותו, ואחזור, אבל חשוב לי מאוד מאוד להיות שם, ולהגיד לו תודה. האירוע ממש פה לידינו, אז אנחנו נעשה... אני ממש אלך לברך אותו,

אורן חזן: רגע, אתה לא תהיה פה בישיבה?

יאיר שטבון: אני אהיה בישיבה, אני הולך וחוזר,

אורן חזן: אבל יש דברים שחשוב לנו שתשמע.

יאיר שטבון: אבל אני סומך...

אורן חזן: אתה יכול (לא ברור, מדברים ביחד) לכמה דקות?

יאיר שטבון: אני סומך... אני הכל מוקלט, אני אשלים הכל, לא לדאוג, מה שאני

אפסיד. והכל.

אורן חזן: האמת שאנחנו יודעים שאתה צופה בשידורים שלי, זה בסדר. הוא

צופה אדוק בכל השידורים.

יאיר שטבון: אז נמצאת פה גם ממלאת...

דוברת: תברך אותו בשם כולם.

יאיר שטבון: נמצאת פה גם ממלאת המקום, שתחליף, גם מנכ"ל שינהל את

הישיבה, חברי מועצה,

אורן חזן: מזל שהם פה.

יאיר שטבון: ואנחנו ממשיכים הלאה.



נעמי ירקוני אברמוביץ': יועץ משפטי לא פה? לא מגיע?

יאיר שטבון: לא.

אורן חזן: אנחנו רוצים לדעת למה אין יועץ משפטי גם היום, אין? לא יקרה?

יאיר שטבון: יאללה.

אורן חזן: לא נזכה?

דובר: עוד פעם (לא ברור, מדברים ביחד).

יאיר שטבון: טוב טוב, אנחנו ממשיכים הלאה,

אורן חזן: לא לא, רגע רגע רגע,

דוברת: רגע, אפשר ל... גם...

אורן חזן: יש לנו זמן להגיב על סעיף מספר 1, על דברי ראש העיר.

יאיר שטבון: בבקשה.

אורן חזן: יש פה הרבה חברים שיש להם מה לומר,

יאיר שטבון: מצויין, שיגיבו, ואז אני אספיק לחזור.

אורן חזן: אלכס רוצה להתחיל? רועי, מישהו רוצה להתחיל? נעמי, את רוצה

להתחיל?

אלכסנדר ירמולסקי: אין בעיה, אני אתחיל מכמה דברים. דבר ראשון, גם להגיד באמת היו,

למרות שלא יכולתי להשתתף באירועי יום העצמאות באריאל, קיבלתי

הרבה תגובות טובות. כל הכבוד, באמת, לכל עובדי העירייה, שעבדו

מאוד קשה בשביל לעשות את זה, להוציא את זה לפועל. ותודה אישית

למתן, למרות שהעזרה שלך לא יצאה בסוף לפועל, אבל באמת, לפחות

לעומת אנשים אחרים שפנו אליהם... אפילו שלא ניסו לעזור לתושבים,

אתה באמת נרתמת לעזור למישהו שהוא בין 98, ועוד מישהו שהוא

כרגע מרותק לכיסא גלגלים. אז באמת, תודה אישית. אוקיי? לגבי מה

שנאמר בתחילת דברי ראש העיר, לגבי הבשורה הענקית לעיר אריאל,

עם האזור החדש, הולכים לבנות פה 400 יחידות דיור, שהחנייה שלהם

תהיה בתיזנאבי שמאלה, אז אני מאוד חולק עליו. אני חושב שזה דבר

מאוד רע, בצורה שאתם הבאתם את זה לעיר, ובעבר הוא גם הצביע

נגד זה, וגם יש פה עוד כל מיני טרמפיסטים שהצביעו גם נגד זה, אבל

עכשיו מצביעים כמובן פה אחד בעד. אבל טוב... כנראה יש משהו

מאחורי הדברים האלה.

אורן חזן: אמר פעם אריק שרון, דברים שרואים מכאן לא רואים משם.

אלכסנדר ירמולסקי: יכול להיות, יכול להיות.

אורן חזן: מעניין מה הוא רואה, לקח, יקח.



אלכסנדר ירמולסקי: לא יודע, אני הייתי גם שם... אני הייתי שם, הצבעתי נגד, אני פה, אני עדיין מצביע נגד.

אורן חזן: לא, אני רק תוהה מה... מה הוא רואה, היום הוא רואה.

דוברת: אורן, אתה מפריע לאלכס, להסבר של אלכס עכשיו.

אלכסנדר ירמולסקי: אז אני אומר שזה לא בשורה, ויכול להיות שגם לא אמרתם את כל האמת לתושבים שהולכים לחתום, כי הם כבר... הינה, עכשיו הגיע תושב פה, היה בחוץ, אמר, מה, כבר אמרו לו שחותמים איתנו על זה שיהיה פה פינוי בינוי, אנחנו נעשה פה (לא ברור). אז כנראה שגם... או שלא אמרתם להם את כל האמת, או שב(לא ברור) אחרות שיקרתם להם, לא יודע, מקווה שזה לא כך, אבל זה עוד פעם, זה הינה... עכשיו תושב היה פה לפני חמש דקות, לפני שהתחלנו את הישיבה. וגם אני לא מאמין, שבאמת, מישו מהסטודנטים, שהגדרתם את המקומות האלה עבור הסטודנטים, מגורים לסטודנטים, אוקיי? 400 מקומות מגורים לסטודנטים, זה פשוט לא מובן. יש לנו מספיק מגורים לסטודנטים בעיר, יש מספיק בנייה שמבצעים כרגע לידי האוניברסיטה, יש שמה שטח עצום שהם הולכים לבנות, אז במקום לעשות משהו באמת טוב, לעבור לפה, לעשות פינוי בינוי, גם של המרכז, גם של הבתים האלה, גם של שקוביות ועירייה, ולהקים פה באמת שכונה יפה, עם תשתיות שבאמת יכולות לעמוד בזה, אתם מחליטים בהצבעה, בלי בסוף לתת גם את כל ההסברים, אבל בהצבעה, ללכת על ראש של כל העיר. שיהיה לכם בהצלחה, אני מקווה שלכל אחד ואחד מכם יזכרו את זה בסופו של דבר,

אורן חזן: כן, גם אנחנו צריכים להתפלל.

אלכסנדר ירמולסקי: ואני באמת מתפלל לכל בעלי העסקים שארבע שנים, אני לא יודע איך הם ישרדו, בעלי העסקים, אתם ארבע שנים תהיו בתוך הבנייה, ארבע, חמש, שש שנים, כי יש מצב חירום, פתאום לא מסיימים בזמן, אני לא יודע...

אורן חזן: פתאום אין פועלים.

אלכסנדר ירמולסקי: נכון, פתאום אין פועלים, ואיזה פועלים יכנסו לפה, איך הפועלים יגורו פה?

דוברת: פועלים שלא יכולים (לא ברור), אבל יכולים לבנות.

אלכסנדר ירמולסקי: נכון. אז אני באמת מקווה מאוד שזה יבוא אליכם אחרי זה, בתגובה מהתושבים, ושחלק ממכם גם, ברוך השם, לא ישבו בפעם הבאה כאן.



דוברת:	תודה, אלכס.
דובר:	תודה אלכס.
אורן חזן:	רועי, אתה רוצה לומר משהו?
רועי מוסט:	לא, אני אחר כך, אני אחשוב קצת על הדברים.
אורן חזן:	רוני?
רוני גולד:	כן.
אורן חזן:	בכבוד.
רוני גולד:	טוב, אז אני רוצה להתייחס לדברים שראש המועצה העלה, למרות שהוא לא נמצא, אני מקווה שהוא יצפה בזה אחר כך. קודם כל, לגבי יחידות הבנייה שהולכים לעשות פה במרכז, אין לי מה להוסיף מעבר, אני מניחה שאורן עוד ידבר על זה עכשיו בהרחבה.
אורן חזן:	אנחנו נגיש היום ישיבה שלא מן המניין בנושא.
רוני גולד:	אני, אני ביקשתי להבין דבר אחד, הבנתי שיש 220 יחידות דיור, שהן בגודל של 30 מטר מרובע, ועוד... ועוד... בלי...
דובר:	160, בלי מרפסת, בלי מרפסת.
רוני גולד:	לא, זה... 30 מטר מרובע, ועוד 160 יחידות שהן 60, 50 מטר עם... בלי מרפסת, זאת אומרת, לא... לא הבנתי איזו אוכלסייה הולכת להתאכלס שם. כששאלתי את ראש המועצה, לא הצלחתי להבין תשובה, לקבל תשובה. אני משאירה את זה לדמיון של התושבים, שיחשבו מה... מי יכול לאכלס דירת חדר בגודל של 25 מטר מרובע, ואיך זה יכול להשפיע על המצב הסוציו-אקונומי בעיר, ובכלל, על תמהיל העיר, וכולי. ראש העיר ציין גם את כל הנושא של הסיוע למילואימניקים בעיר. אז אני רוצה לתת איזה גילוי נאות ככה, בתור אחת שבעלה משרת, אנחנו בתוך המלחמה שנה וחצי כבר, בעלי משרת מילואים מעל 450 יום. מתן, פגשת אותו בעזה, אני חושבת. עד היום, במקרה, לא יודעת למה היום פנו אולי מעוגן, מישהי שמעוגן, לא יודעת, משהו של העירייה, לא פנו אליי, לא קיבלתי שום הטבה, לא בעלי, שום פנייה, שום תמיכה. אז אני לא יודעת על מה הוא מדבר. יפה שאתם עושים את זה, כאילו, זה עדיף מאוחר מאשר אף פעם, אבל שנה וחצי, ועוד במיוחד אחרי שהעלינו לא פעם, ולא פעם, מספר הצעות לסדר בנושא של הטבות למילואימניקים, כמו למשל איזושהי הנחה באירועים בהיכל התרבות, או לבריכה, כניסה לבריכה, כרטיסים לאירועים.
אורן חזן:	



רוני גולד: או לקאנטרי, או כרטיסים, באמת משהו ש... תודה מינימלית. אני מחוברת לקבוצות, בגלל שאני אשת איש אה... של מילואימניק, אני מחוברת לקבוצות, אני רואה את ההטבות שאנשים מקבלים, אנשי המילואים ומשפחותיהם, מקבלים בעירויות אחרות, זה פשוט לקנא, לקנא. אז עדיף מאוחר מאשר אף פעם. עכשיו, לגבי האירוע הספציפי שיאיר ציין, האירוע עולה... אני לא זוכרת, אל תתפסו אותי ב... בין 60 ל-100 שקל.

אורן חזן: לכרטיס?
רוני גולד: כן? לכרטיס. אז אני...
אורן חזן: שירה זה נכון?
רוני גולד: אני לא הבנתי מה...
אורן חזן: שירה?
שירה דקל כץ: אני נותנת לרוני לסיים, רק 7 דקות.
אורן חזן: לא, רק תגידי אם זה נכון.
שירה דקל כץ: אני נותנת לרוני לסיים.
אורן חזן: תשיבי אחר כך?
שירה דקל כץ: אני אחליט.
אורן חזן: אה, תחליטי.
רוני גולד: אני יכולה להגיד לך שאני נכנסתי לקישור...
אורן חזן: לא, התושבים רוצים לדעת.
שירה דקל כץ: שרוני מדברת.
אורן חזן: אוקיי.

רוני גולד: שלא תשיב, לי חשוב לציין את זה שאני נכנסתי לקישור, קיבלתי את זה דרך קבוצה של המילואימניקים, נכנסתי, אמרתי יאללה, אני אלך, אולי. בין 60 ל-100 שקל, אל תתפסו אותי במילה. הייתי מצפה שאירועים כאלה יעלו או סכום סמלי של עשרה, חמישה עשר שקלים, או בחינם.

אורן חזן: שזה כשזה למגזרים מסוימים, וזה נוח, זה קורה באריאל.
רוני גולד: נכון.

אורן חזן: אבל חלילה שלא לדבר על חינם בעיר אריאל, חלילה.

רוני גולד: אז לא יודעת, אולי פסחו על המשפחה שלי, שבעלי משרת מעל 450 יום כבר, אבל מקווה שתגדילו לעשות, מעכשיו והלאה לפחות. עכשיו, זהו, דבר אחרון, לגבי יום העצמאות. קודם כל, כל הכבוד, באמת, אני

חייבת לציין שאני נכחתי באירועים, ביחד עם כל ילדיי, מקטן ועד גדול, היה נהדר. באמת, נהנינו, היה כיף, ובאמת, כל הכבוד לכל העוסקים במלאכה, וגם באמת, המעבר הזה שהיה מרביעי לחמישי, שאפו גדול. אני כן רוצה לציין כמה דברים מאוד מאוד חשובים, בעיניי, שתיקחו לפעמים הבאות. קודם כל, היה... כל הנושא של מענה ללהקות המקומיות. אני... יש לנו... לכולנו פה יש ילדים שחלקם הופיעו, אני חייבת לציין שהלהקות המקומיות, אלה אני... אולי אני אגיד לך, כי את אמונה על כל הנושא. בניגוד לשנים קודמות, הילדים עמדו מחוץ ל... לא נתנו להם להיכנס למתחם, עמדו שם בחוץ. כל פעם הכניסו חבורת ילדים אחרת. העתיקו את הבמה מפארק הנחל לאמפי החדש. הבמה, לא רק שהיא הייתה פיצית, גם היה כל כך חשוב לשים את הכבלים לששון שאולו, ואת התופים, ולעשות את כל הבילדאפ החשוב, אני לא אומרת, אבל כאילו ששכחו את הדבר הכי חשוב, את הליבה של העיר, שזה הילדים שלנו, והלהקות המקומיות, שבאמת עושות לנו כבוד ענק, ופשוט, בעיניי, הן נשכחו. אז קחי את זה לתשומת ליבך, קחו את זה לתשומת לבכם. באמת, הייתה...

הם עסוקים בטלפונים, למה הם מקשיבים לך?

אורן חזן:

יום העצמאות היה באמת מעולה, אבל בסוף הילדים שלנו לא קיבלו את המענה הראוי, וגם המדריכות שעושות עבודת קודש. ודבר אחרון לגבי יום העצמאות, אני רוצה לציין את להקת דורות, שהביאה מסורת... משהו... התחילה איזשהו משהו שהייתי מבקשת, שהייתי רוצה לבקש ממכם, שיהפוך למסורת. בעצם (לא ברור) המובילה של הלהקה, המקימה, המדריכה של הלהקה,

מייסדת.

דוברת:

מייסדת, בעצם לקחה איזשהו פרויקט, לזמן את כל ילדי העיר, כל מי שחפץ, כל מי שרוצה להיות על במה, ללא ניסיון בריקוד, לא משנה, ילדים עם מוגבלויות, מגיל גן ועד י"ב, זה היה בעיניי... מדהים.

רוני גולד:

יותר מששון שאולוב, יותר מדני סנדרסון, מהכל, הרגע הכי מרגש, לדעתי, שהיה ביום העצמאות, לראות את הילדים האלה רוקדים, לתת במה לילדים האלה. אני יודעת שהיה, אני ביקשתי, אוקיי? אני, כשקיבלתי את ההודעה הזו לראשונה, ביקשתי להפיץ אותה בין הוועדים, כדי ש... זה ערוץ תקשורת טוב, שהוועדים יפיצו את זה בכל...

רוני גולד:



לכל ההורים בעיר. קיבלתי סירוב, כי אמרו שזה לא... שגוונים לא מוכנים לפרסם את זה. לא הבנתי למה.

דוברת: למה (לא ברור, מדברים ביחד).

רוני גולד: אז אני אומרת לך.

דוברת: כן כן.

דובר: כן.

רוני גולד: אז רק ממש בשבועיים שלוש לפני יום העצמאות, שמו גז ופרסמו, אבל

לפני זה היו קשיים. אז אני אומרת, קחו את הדבר המדהים הזה, שבא

מתושבים, יוזמה מדהימה, ותהפכו אותה למסורת, וגם תתנו... וגם

תתנו לה את המשאבים והבמה,

דוברת: והפלטפורמה הנכונה.

רוני גולד: והפלטפורמה, כדי שזה יצליח אפילו, ויהיה יותר גדול. זהו, זה הדברים

שלי.

רוני מוסט: אני אגיד גם משהו, ברשותכם. אני אדבר על יום הזכרון דווקא. שני

דברים ש... קודם כל, היה טקס מרגש, אין ספק, תמיד אני, באמת,

בשנים האחרונות, במיוחד יום הזיכרון, הוא יום מאוד טעון ומרגש. אני

כל שנה הולך לבית ספר של הבת שלי, תמיד, אני לא יודע להגיד לכם,

ילדים קטנים שעושים את הטקס, הוא הרבה יותר מרגש, הוא משהו

שהוא נוגע בדברים, ב... זה, והיה מאוד מרגש ומאוד יפה. חשוב שאפו

גדול לכל ההצלחה של יום העצמאות, גם אם לא הייתי, אבל ראיתי

ושמעתי דברים מאוד יפים, ולמדתי שיש זמר שקוראים לו ששון אה...

איך?

דובר: שאולוב.

רוני מוסט: שאולוב.

דוברת: את השיר אתה מכיר.

דוברת: השם יתברך.

רוני מוסט: לא ידעתי שזה השם שלו, אני שמח שאני גם נהיה איש תרבות, אני

לומד דברים חדשים.

דובר: איתי לוי. איתי לוי.

נעמי ירקוני אברמוביץ': אבל מי זה ששון?

דוברת: אחרי רועיקי?

רוני מוסט: אמרו לי סאסוב גברילוב, או משהו גברילוב, אמרתי מה זה מי זה?

נעמי ירקוני אברמוביץ': שאולוב.



- רועי מוסט: שאלוב, מזה הילדים שלי התלהבו, והיה וואו.
- דובר: גבריאולב זה מישוהו אחר.
- דובר: זה (לא ברור) שלנו.
- דוברת: זה ה(לא ברור) שלך.
- רועי מוסט: אני לא דתי, אני לא יודע, עכשיו אני לא... אני לא באירוע, אני מכיר את השיר...
- דובר: זה לא שלך, זה לא...
- דוברת: היה פצצה.
- רועי מוסט: אני מכיר את השיר, והיה באמת אירוע מרגש, ואין כמו יום העצמאות בעיני, ויום הזכרון. זה מעבר לפוליטיקה, מעבר להכל. שני דברים שלי מאוד צרמו, ואני חייב להגיד את זה. אחד, כשהגעתי ליום הזכרון, אני בדרך כלל... מי שיודע, אני לא יושב מקדימה, כי אני באופי שלי יושב מאחורה עם המקובלים, אבל היה רשום בכיסאות מקדימה שמות של רק חברי הקואליציה, וששאלתי...
- דוברת: כמעט, כמעט.
- רועי מוסט: ו... רק... שכחו מישהי, כי ראו ש... לא ידעו אם היא באה, וכששאלתי...
- דוברת: אישרת הגעה?
- דוברת: ככה מחקת אותי.
- רועי מוסט: לא, אני אומר. (לא ברור, מדברים ביחד).
- נעמי ירקוני אברמוביץ': לא אישרת הגעה, בגלל זה.
- דוברת: אישרתי.
- רועי מוסט: וכששאלתי למה לא רשמו את השמות של כולם? כאילו לכבד, זה יום הזכרון, אמרו לי זאת ההנחיה. זה לא להגיד מי אמר, למה אמר, אני חושב שזה...
- דוברת: זאת ההנחיה של גוונים.
- רועי מוסט: זה ההנחיה. אז אני אומר, בכייאת כאילו, מה אתם...
- אורן חזן: לא, תגיד מי אמר.
- רועי מוסט: מה אתם משחקים? אתם משחקים באבא...
- דוברת: תנו לו לסיים.
- רועי מוסט: ורגע שנייה, אז אני לא... שוב, אני לא בא זה, זה פשוט... זה פשוט, להגיד את זה יפה, זה הגעיל אותי, זה לא נעים לי. כי יום הזכרון, מה אתם משחקים באבא ואמא? כמו ש... גם מה אמרו לי, אל תשב בשורה הראשונה, שב בשורה השלישית. כאילו זה לא שאני יושב אף פעם



בשורות... זה לא כזה באמת מעניין אותי, אבל זה מאוד צרם לי. דבר שני, לפני חודשיים, העלתי פה נושא של משפחות שכולות, שאמרתי בואו ניתן להן הטבות, ובואו נהיה העיר הראשונה שמובילה את התהליך הזה, של הטבות, של מה שנקרא, כרטיס... לא נקרא לזה מועדון, כן? חס וחלילה, זה לא מועדון, אבל איזשהו חיבוק למשפחות השכולות, לתת איזה מהלך. אמרו לי, אי אפשר לדעת מי המשפחות השכולות בעיר. אי אפשר לדעת. אמרו לי זה מידע, זה הדיון היה, היה בפרוטוקול. אז עכשיו ראיתי את המשפחות השכולות בעיר, יש מצגת, אגב, מאוד מאוד יפה, טוב, טקס מאוד מרגש, מאוד רציני. אז אם יש את הרשימה, אני חושב שאפשר לעשות איזשהו מהלך, לחבק את משפחות השכול, הרי זה לא הרבה משפחות שכול, ואני מקווה מאוד שזה יהיה המשפחות האחרונות ש... ואני מקווה שככה זה יימשך, אבל אז אמרו שאי אפשר למפות את זה, אז אם עכשיו מיפו את זה אחרי יום הזיכרון. היה שווה לחשוב על, עוד פעם, להוביל איזה אירוע, של תרבות,

חסרה שמה רשימה (לא ברור, מדברים ביחד).

אורן חזן:

רועי מוסט:

של כרטיס, נקרא לזה, הנחה להיכל התרבות, בצורה משמעותית. טוב, מנוי לבריכה, לקאנטרי, מה שהעירייה יכולה לתת, למשפחות השכול, זה כסף קטן, זה לא משהו משמעותי, אפשר למפות אותם כי מיפו אותם, ביום הזיכרון. ולכן אני חושב... אורן, אתה מפריע לי. איפה הפטיש? וזה שני דברים שמאוד מאוד צרמו לי ביום הזיכרון. טוב, אני אומר שאפו גדול לעובדי העירייה, אני יודע כמה זה קשה, יום עצמאות ויום הזיכרון, זה יום ממש קשה לעובדי העירייה. זה בעיקר לעובדי השפע, ולביטחון, ולפיקוח. זה הרבה כאב ראש, לחשמלאים, אני לא יודע, אני לא רוצה להגיד סתם שמות כי אני אשכח, אבל באמת, בסוף אירוע שבעיני עובר בהצלחה, זה אירוע שאין תקלות, שאין נפגעים, שכולם חוזרים מאושרים, ופה אני רוצה להגיע לנקודה שעכשיו צריך לחזור חזרה לעבודה, כי אני יודע שיש אופוריה, והינה יום העצמאות היה וואו, אבל בסוף העירייה היא לא מפיקת אירועים. אנחנו צריכים לתת מענה לנוער, אנחנו ב-21 ביוני נכנסים לחופש הגדול, זה אוטוטו מעבר לפינה. טוב, אני אומר לכם, יש לנו פה בור ענק. אני באותו יום העצמאות כבר הייתי עוד פעם... חזרתי לפארק החבלים המצ'וקמק הזה, שהנוער יושב שם ברחובות. אנחנו, כבוגרים האחראים פה, צריך



לעשות מהלך. עכשיו, אנחנו הוצאנו פה סדר יום לא בגלל... שוב, להתקיל, בשביל להביא פה איזושהי בשורה, כי אני מבין שלא תהיה בשורה, לא בגלל שהם אגב לא רוצים, כי אולי לא יכולים, אולי לא מצליחים, אולי זה באמת לא... צריך להקשיב לנוער.

- עמי אברמן: על סמך מה?
- רועי מוסט: מה? -עצמאות, מה אתה אומר? אפשר שלושה ילדים, שכלם ברחובות.
- עמי אברמן: על סמך מה אתה אומר את זה?
- רועי מוסט: על סמך שלושה ילדים שכל היום ברחובות.
- דוברת: תוסיף, תוסיף גם את שלי.
- עמי אברמן: שהיו ברחובות?
- רועי מוסט: שהיו ברחובות.
- עמי אברמן: שהיו ברחובות אולי.
- רועי מוסט: מה זה היו ברחובות?
- דוברת: שהיו, בעבר.
- עמי אברמן: מאיפה אתה יודע מה התכניות לשנה?
- דוברת: אתה לא יודע כאילו את התכניות.
- רועי מוסט: בסדר, בוא נראה את התוכניות.
- עמי אברמן: על סמך מה?
- רועי מוסט: אז אני מציע גם תוכניות, אמרו לי תציע גם... אמרו לי אתה רק נגד, אז בוא תציע, אז אני מציע,
- דוברת: לא לא, בסדר.
- רועי מוסט: אמרו לי, אתה רק נגד, אז בוא תציע. אז אני מציע. לא, לא, בסדר. אני מעריך שלא... אני מעריך...
- דוברת: ראינו מה היה בחול המועד,
- רועי מוסט: אני מעריך שלא יקבלו, אני ראיתי מה קרה בשנה שעברה, ראיתי מה קרה בפורים, ראיתי מה קרה ב....
- דוברת: ראינו גם מה היה בחול המועד פסח.
- עמי אברמן: אני לא מדבר על ההצעה שלך, אני מדבר על הקביעה שלך, שאומרת שאנחנו עומדים לפני נוער שהולך להסתובב ברחובות.
- דוברת: זה מה ש(לא ברור, מדברים ביחד).
- רועי מוסט: אני... אוקי, אז אני מקווה מאוד,
- אורן חזן: אבל זה מה שקורה פה.
- רועי מוסט: הלואי שאני טועה, הלואי שהתוכנית וואו. אני אומר לכם...



- אורן חזן: אבל זה מה שקורה היום, מה.
- רועי מוסט: אני אומר לכם, זה לא (לא ברור, מדברים ביחד).
- דוברת: זה קרה בחול המועד, עכשיו זה קרה.
- עמי אברמן: אי אפשר להגיע לכולם, תמיד יהיה מי שיבחר...
- רועי מוסט: עמי עמי, נשמה,
- אורן חזן: עמי, אני מזמין אותך...
- רועי מוסט: עמי, לא (לא ברור, מדברים ביחד).
- דוברת: מה עשיתם בחול המועד? (לא ברור, מדברים ביחד) מה הם עשו?
- אורן חזן: אני מזמין אותך לסיבוב לילדים. מה אכפת לך?
- שירה דקל כץ: בואו ניתן לו...
- אורן חזן: אני מזמין אותך איתי, לסיבוב בלילה, אנחנו נהיה ברכב, אתה תראה מה קורה פה.
- שירה דקל כץ: רגע, רועי, בואו ניתן לרועי לסיים.
- עמי אברמן: לא לא, אני לא מסתובב אתך בלילה.
- רועי מוסט: ויש לי עוד הצעה, אל תסתובב בלילה. ויש לי עוד הצעה,
- אורן חזן: הייתי מגיב, אבל אני רוצה ל(לא ברור, מדברים ביחד).
- שירה דקל כץ: תנו לרועי לסיים.
- רועי מוסט: סליחה, ויש לי עוד הצעה, אני חושב שאנחנו עושים את זה בהרבה מקומות, שאפשר את הפלאפונים לשים בסלסלה. אם אין מישהו דחוף לו, ודחוף למישהו, אני באמת חושב, אולי לא יודע... בטחון, תמיד יש בטחון, תירוצ, אבל אפשר לשים את הטלפונים בסלסלה. בישיבות המועצה זה מאוד לא נעים, אני גם חוטא בזה לפעמים, ואני באמת, תמיד זה דחוף, יש שם את ה...
- דוברת: אי אפשר, אי אפשר, יש לנו נהלים.
- רועי מוסט: נקרא לזה, לא... נקרא לזה את האינסטינקט הזה לתפוס את הטלפון שלך ולהסתכל, או מזלזל או מזה, אני מנסה לא לזלזל, אני מנסה להקשיב לאנשים, לכולם אגב, גם אם זה לא נעים לי לשמוע, למרות שאני מדבר שטויות. אני חושב שאפשר לשים את הסלסלה באמצע, ולשים טלפונים באמצע, זה יהיה... מאוד נחמד שאנשים ישמעו אנשים אחרים. למרות שכמו ששירה אמרה לי, הוא מדבר שטויות, אני חושב שכל אחד יש לו את השטויות שלו. אני גם חושב שגם אולי אחרים מדברים שטויות. אני חושב שזה מכבד, כי אנחנו גם... מסתכלים עלינו במסך, ולי העירו על זה. אמרו לי, חבר שלי אמר לי, תשמע רועי, אתה



כל היום בטלפון. עכשיו אני לא שמתי לב לזה, אני אגיד לכם את האמת, כי אני דווקא חשבתי שהאמת שאני לא בטלפון, אבל אני לוקח את עצמי, הינה, אני אומר לכם, אני חיקיתי לטלפון שכבר קרה לי עכשיו, אני מבחינתי, לשים את הטלפונים במרכז.

דוברת: תביא, הינה הסלסלה.

רועי מוסט: הינה, קחי.

דוברת: יאללה תהיה... תהווה דוגמא, תהיה ראשון.

רועי מוסט: הינה. (צוחקים). אני שם אותו באמצע.

דובר: זה ייכנס בתוך זה.

נעמי ירקוני אברמוביץ': הינה הינה, זה. הינה הינה, יש סלסלה.

שירה דקל כץ: סיימת, רועי?

רועי מוסט: כן.

שירה דקל כץ: תודה.

דובר: תודה.

אורן חזן: אני יכול גם, נכון?

דובר: בבקשה.

אורן חזן: אני מראש אומר שאני מקבל גם את הדקות של חברתי,

נעמי ירקוני אברמוביץ': את ה-10 דקות שלי.

אורן חזן: אז תתכוננו, זה הולך להיות אולי קצת ארוך, אבל מאוד ענייני. קודם

כל, אני פותח שעון, כדי שלא יהיו מחלוקות, רק רגע, סטופר, והתחלנו.

אז קודם כל הערה לפרוטוקול, ונקודה למחשבה לכולכם. תראו איזה

יופי, אנחנו כבר 40 דקות בתוך הישיבה, אין צעקות, אין ויכוחים. מה

נשתנה? יאיר לא פה. שימו לב איך הדיון מתנהל בצורה מאוד מכובדת

ותרבותית, לשם שינוי.

שירה דקל כץ: רק להגיד, אורן, זה צריך להיות בהתייחס לדברים שראש העיר דיבר

עליהם.

אורן חזן: עכשיו... אני מתייחס לראש העיר.

שירה דקל כץ: אוקיי.

אורן חזן: ראש העיר בחר לעזוב את הישיבה,

שירה דקל כץ: לגופו של עניין.

אורן חזן: אני רק מעיר לתשומת... מעיר, לתשומת ליבם של כולם, לגבי

המציאות. טוב, נתחיל. אז ככה, קודם כל אני רוצה להתחיל בברכות.

אני רוצה לברך את העירייה, את כל עובדי העירייה ועובדות העירייה,



כל הנוגעים בדבר, על אירועי העצמאות, שהיו באמת אירועים מכובדים, מכבדים. ששון שאולוב שר עוד יותר טוב, תמיד אפשר עוד יותר טוב,

דוברת: חד משמעית.

אורן חזן: אבל זו בהחלט התחלה טובה, זה יותר טוב ממה שהיה בשנה שעברה. זה מעיד שאתם גם מקשיבים לנו, וגם יש לכם איזושהי עקומת למידה, ואני מברך על אירועי העצמאות,

(מישהי צוחקת ברקע).

אלכסנדר ירמולסקי: למה? דיברנו על זה שלהעביר את זה מפארק הנחל בחזרה לאמפי, נכון. נכון, לאמפי. אורן חזן:

אלכסנדר ירמולסקי: וזה יצא טוב.

אורן חזן: מה שביקשנו, מה שהצענו, קרה.

דובר: לא בגללכם אבל, לאמפי.

דוברת: בזכות, בזכות בזכות.

דובר: נכון, אתה צודקת, בזכותכם זה עבר לאמפי.

אורן חזן: אני רוצה... אני מבקש רק לא להפריע לי, כדי שהשעון לא יעצור,

דובר: כן, סליחה.

אורן חזן: ואז ראש הישיבה לא תכעס, ויתחילו ויכוחים מיותרים. אני רוצה אפילו

לומר שבאמת הייתי, נהייתי. אני רוצה גם להגיד ש... ברוך השם, לעיר

אריאל יש הרבה מזל, כי לולא המשטרה והמשרד לבטחון לאומי

מבטלים את האירועים, בעצם את הגעת... בעקבות השריפה והגעת

הכבאיות, אז כנראה שהתסכול (לא ברור) מאוד קשה, כי ההחלטה

המוקדמת לבטל, כשלא באמת היה פה מזג אוויר ששונה מאף שנה

אחרת, הייתה לא במקומה, אבל ברוך השם, העיר הזאתי, רק מוכח

שהיא ברת מזל, והעובדים הצליחו לעמוד ביעד, והיו פה יופי של אירועי

עצמאות. רגע לפני אירועי העצמאות, היו אירועי זכרון, והשנה, כבכל

שנה, הלכתי לבית העלמין. ככה, כאחד האדם, לעמוד לצד משפחות

הנופלים, לבכות איתם, לדמוע, לחשוב, לחבק, לחזק. השנה בחרתי

ללכת לבית העלמין הראשון של העיר אריאל. למי שלא יודע, בית

העלמין הראשון של העיר אריאל,

מתן גרובר: ברקן.

אורן חזן: מתן אתה יודע איפה הוא?

מתן גרובר: ברקן.



אורן חזן:

יופי, נמצא בברקן. ובבית העלמין הזה, בניגוד להבטחות של ראש המועצה, שלמעלה משנה עברה מאז שהוא אמר שהוא לוקח 400 אלף שקל כדי לבנות חלקת צבאית, שמה יש חלקת צבאית. בחלקה הצבאית הזו, יש גם נופל, ויטלי סקיפקביץ', שנפל בגבורה ב-שביעי לעשירי, וכשאנחנו עמדנו שם בטקס, גם לצד משפחתה של עדי, תושבת קרית נטפים, שטמונה שם בחלקה הצבאית, שנפלה בגבורה, אחרי מלחמה בשביעי לעשירי, כשזינקה לשרת במילואים, כשעמדתי שם עם המשפחות, מאוד כאב לי לראות שעיריית אריאל לא קיימת באירוע. עיריית אריאל לא שלחה נציג. כנראה שמיליון וחצי שקל שהיו ל... בוא נגיד, מיליון וחצי שקל שהיה להשקיע באירועי העצמאות, לא מצאו כמה עשרות שקלים בשביל להכין זר ולשלוח זר, לדבר על מיקרופון, רמקול, לרתום את משרד הביטחון לאירוע. כנראה שהדברים ששירה עסוקה בהם יותר חשובים מהעניין של הזיכרון. זה לא היה. עיריית אריאל לא שלחה נציג, לא שלחה זר, לא דאגה לרמקול, למיקרופון, לתנאים, לבקבוקי מים. והמשפחות, וכל מי שהגיע לחבק אותם... היו שם לבד. שאלו איפה העירייה.

דוברת:

אורן חזן:

היו שם לבד. אז קודם כל, אני התחייבתי ואני לוקח על עצמי, לפנות למשרד הביטחון, כדי לוודא שבשנה הבאה לא נצטרך לסמוך עליכם, כי אתם עסוקים בעצמכם, ולא עסוקים במה שחשוב באמת. וכדי שמשרד הביטחון, שזו חלקת צבאית מוכרזת, ידאג שיהיה שם גם מטח כבוד, גם צילייה כשצריך, גם זרים, וכל מה שכללי הטקס מחייבים. נכון, משרד הביטחון שלח נציג של הרבנות הצבאית, ושלח קצין זוטרי שיקריא דברים, ובאמת המשפחות הורידו את הדגל לחצי התורן, אבל זה היה טקס אישי, של משפחות הנופלים, כאשר הרשות שבכותליה זה קורה, תחת ראש רשות שהוא קצין שמרבה להתגאות בעצם היותו קצין, פשוט נעלמה לחלוטין. אנחנו נקיים, באחת הישיבות הקרובות, הצעה לסדר, שתכתיב כללים, נביא את זה להצבעה, ונראה אולי בהצבעה הזאת, לשם שינוי, תצביעו בעד. אבל יותר חשוב מההצבעה, שבשנה הבאה תדאגו. עכשיו, מילא רק בית העלמין הישן של אריאל, אבל בבית העלמין שקיים פה בלב העיר, טמונים נרצחים ונרצחות ממסיבת הנובה, מאירועי פיגועים אחרים, וגם לשם העירייה לא הגיעה. אז אני שואל את עצמי, ריבון כל העולמים, מה היה יותר חשוב לכם לעשות ביום הזיכרון מלהיות עם משפחות הנופלים של העיר? אני



בכלל לא מדבר בחלום גדול וחזון ופנטזיות, על זה שתשלחו לכל משפחה זר ביום הזיכרון מטעם העיר אריאל. אני לא מדבר אפילו... אני רק אומר בבתי העלמין שלנו, תהיו. אנחנו גם נשמח לקבל תשובה מה עשיתם בכסף שהצבעתם להעביר בשביל החלקה הצבאית, שלא באמת קיימת. מספיק, יש גבול לציניות ולפוליטיקה הקטנה שלכם. אני רוצה להמשיך לדבר על הדברים שעליהם דיבר ראש העיר. אני לא ארחיב כאן על התוכנית ההרסנית שהבאתם להצבעה בוועדה לתכנון ובנייה, במחשכים, בלי לשתף את הציבור, בלי לספר לציבור שאתם מתכוונים לקחת את הלב של אריאל, ולחסום את העורק הראשי שלו, ובפועל להרוג את העיר הזו. רק בן אדם שלא גדל כאן, לא חי כאן, לא מכיר את הליבה של המקום הזה. עזבו היסטוריה, מורשת, עזבו... טוהמי היה מדביק מדבקות בשביל אבא שלי במרכז הזה, ככה היה לוקח דלי עם צבע ומדביק מדבקות. הוא זוכר את המרכז הזה מצוין. אנחנו מכירים את האנשים שגרים פה. היינו אצלם, אכלנו אצלם, חגגנו אצלם, אתם רוצים לגמור אותם ואת בעלי העסקים. בשורה ענקית, 400 יחידות דיור, בלי להתעסק בתשתיות, בלי להתעסק ב... מגדלים, אריאל מגדלים לה. לשנות את כל פני העיר, זה לא יעבור בשתיקה, אני אומר לכם, אני מתחייב. אם הייתם באים... אנחנו לא נגד, אם הייתם באים עם תוכנית פינוי בינוי גדולה, שמדברת גם על התושבים של רחוב יהודה, גם נותנת מענה לשטחים הפתוחים שקיימים לצד השני של המרכז, גם מטפלת בתשתיות, ופותרת את הבעיות לבעלי העסקים, שאתם הולכים למוטט. אני זוכר, הייתי חבר כנסת, הגיע פרויקט הרכבת הקלה, ואני ישבתי בוועדת הכספים, ואני נלחמתי ואני אמרתי, אתם לא יכולים לסלול את המסילה בלי להבין שלצד המסילה חיים אנשים. אתם לא יכולים לבנות מגדלים בני 7 ו-8 קומות, בלי להבין שמתחת למגדלים ולצידיהם חיים אנשים. זה כבר הובן וברור לכל התושבים, שאין לכם ניסיון, אין לכם ידע. הייתי... אני עדין שאני לא אומר את המילה בורות, אבל יש פה אנשים שיש להם. אז אני מבין שיש לכם רצון לשנות, אבל גם לשנות צריך לדעת איך. אנחנו נילחם בכל הכוח, כדי שלא תהרסו את העיר הזאת. הבאתם כבר תוכנית הרסנית אחת, מתחת לרחוב הדקל, חורש, מדהים, יפהפה, בגודלו, באיכות שלו, בנוחות שלו, שאתם הולכים להרוס בשביל 98 יחידות, עם נטיעות של ותיקי העיר.

דוברת:



אורן חזן: תכף נגיע לגן הנטיעות. 98 יחידות שימחקו כל זכר למה שהיה שם. כמו שאמרה רוני, עצים שהם ניטעו על ידי אנשים שבנו את המקום, שבזכותו אתם יושבים כאן בכלל. מי שמכם? אז אנחנו נילחם. אז פה זה 98, ונמחוק לחלוטין את רחוב הדקל, ולפגוע במורשת, ולפגוע במייסדים, ופה זו תוכנית מטורפת. מילא הייתם מביאים איזושהי בשורה שמתקנת ומשפרת את ענייני העירייה, כלום, הכל יראה סלאמס. במדינת ישראל כבר לא בונים ככה. יש התחדשות עירונית, פה אתם עושים התיישנות. כישלון. ובפרוטוקול יופיע, כי אם אנחנו לא נצליח לבלום את זה, בפרוטוקול יופיע שאתם הרסתם את העיר אריאל. ולשבת, ולחפש במה להתעסק, שירה, ולשתות מים, ולטמון ראשך בדף, זה לא יפתור.

שירה דקל כץ: דקה וחצי (לא ברור, מדברים ביחד).
אורן חזן: יש לי עוד עשר דקות של נעמי.

שירה דקל כץ: אחלה, דקה וחצי שלך עומדות להסתיים.

אורן חזן: אין בעיה, אין בעיה, אל תדאגי. מזל שציננת את הדקה וחצי. אם היית מקשיבה רק ל-20 שניות ממה שאמרתי, מקשיבה, לא שומעת, אולי באמת היה... אנחנו כבר יודעים שלא אכפת לך, זה לא חדש.

שירה דקל כץ: אורן, דבר לעניין, לעניין.

אורן חזן: דיבר פה ראש המועצה, שאיננו, והינה, הישיבה מתנהלת בצורה מופתית, מדהימה. אתם יודעים מה, אולי הוא לא צריך להיות פה בכלל. דיבר על כך שעמי הולך לתכנן ביחד עם גוונים את אירועי הקיץ. אני שואל שאלה, ומה אלה עושה? אלה מקבלת משכורת,

שירה דקל כץ: אורן, זה לא קשור.

אורן חזן: זה קשור.

שירה דקל כץ: זה לא קשור.

אורן חזן: ראש המועצה...

שירה דקל כץ: זה לא קשור.

אורן חזן: דיבר בדברים שלו,

שירה דקל כץ: אתה יכול להתייחס למה שראש העיר דיבר.

אורן חזן: סלחה, הוא דיבר בדברים שלו,

רועי מוסט: הוא דיבר.

שירה דקל כץ: לא. לא.

אורן חזן: הוא דיבר, סליחה,



- שירה דקל כץ: לא קשור. לא קשור.
- אורן חזן: ראש המועצה דיבר בדברים שלו...
- שירה דקל כץ: אורן, רק לגופו של עניין.
- אורן חזן: ראש המועצה דיבר בדברים שלו, על כך ש...
- שירה דקל כץ: לגופו של עניין, אורן.
- אורן חזן: יש פה... זה גופו של עניין. יש... אנחנו חברי מועצה, בשם הציבור, רוצים לשאול, אם התפקיד, בעצם הסמכות, האחריות, ניתנה לעמי אותה אחריות וסמכות שקיבלה אלה, כשהצבעתם על תיק ה... את לא אחראית על הספורט והתרבות? ועל גוונים?
- אלה ויינר: אני מחזיקת תיק הספורט.
- אורן חזן: רק את הספורט?
- אלה ויינר: עמי מחזיק תיק התרבות.
- אורן חזן: אוקיי, טוב.
- אלה ויינר: תודה.
- דובר: טוב מאוד.
- אורן חזן: לא, בסדר, אז זאת אומרת שכל המשכורת שלך זה רק על תיק הספורט,
- אלה ויינר: אוקיי.
- אורן חזן: שגם בו לא באמת קורה כלום,
- שירה דקל כץ: שזה גם לא קשור.
- אורן חזן: ונדבר על זה...
- דוברת: (לא ברור, מדברים ביחד), נראה לי כן, זמני.
- אורן חזן: כן?
- שירה דקל כץ: זה גם לא קשור.
- אורן חזן: כל התפקיד שלך זה תיק הספורט?
- אלה ויינר: אני, הגדרה שלי, סמכות שלי, שראש העיר הסמיך אותי, בסדר? זה תיק הספורט.
- (לא ברור, מדברים ביחד).
- אורן חזן: זהו, וכמובן מעבר לזה אין לך הרבה, ראש קטן.
- אלה ויינר: בסדר.
- אורן חזן: ועל זה מקבלים כמעט 50,000 שקל בחודש.
- (לא ברור, מדברים ביחד).
- אלכסנדר ירמולסקי: ספורט זה דבר יקר.



שירה דקל כץ:	אורן, לגופו של עניין,
דובר:	אורן, קדימה, בוא (לא ברור, מדברים ביחד).
דוברת:	(לא ברור, מדברים ביחד). זה דבר בריא.
אורן חזן:	דקה, (לא ברור, מדברים ביחד) חברה, לא להילחץ, לא להילחץ, הכל בסדר. בסך הכול אנחנו רוצים להביא לידיעת הציבור את מה שקורה במחשכים, בחדרי העירייה של אריאל. אז אני בא ואומר עוד פעם, אנחנו ראינו מה קרה כאן בשנה האחרונה, ראינו איך פורים היה יותר גרוע מכיפור, איך פסח היה עולב, שאפילו העבדות במצרים הייתה נראית יותר טוב ממנו לפי הסיפורים. ראינו איך במהלך כל ימות השנה לא קורה פה כלום. העיר מתה, זו עיר ישנה, הפכתם אותה ליותר גרועה ממה שהיא הייתה. לקחתם עיר שהיה בה קצת חיות, וגם אותה הרסתם, עכשיו אתם מספרים סיפורים, ועל מה אתם נתלים? על אילונות גבוהים של עצמאות. אירועי העצמאות היו יפים, טובים, מוצלחים. עיר לא נמדדת על אירוע בשנה. לא לכך נתכנסנו. צריך גם לזכור שבשביל שהאירוע הזה, שעלה לשיטתכם מיליון וחצי שקל, ואנחנו דורשים לקבל פירוט לאן הלכו מיליון וחצי שקל על האירוע, ואתם מחויבים, על פי חוק, למסור את הפירוט הזה, עד השקל האחרון. תגידי לי מתי נגמר לי הזמן, כדי שנפתח את העשר דקות של נעמי, שירה, בסדר?
שירה דקל כץ:	כבר מזמן עברת.
אורן חזן:	סתם, לא, לא נגמר, (לא ברור, מדברים ביחד).
דובר:	נגמר כבר.
שירה דקל כץ:	כבר מזמן נגמר. אתה כבר ב-8 דקות, אורן.
דוברת:	דקה וארבעים...
אורן חזן:	לא, לא, אחת עשרה ושבע עשרה שניות.
שירה דקל כץ:	אתה בשמונה דקות, והזמן רץ.
אורן חזן:	הנה, אחת עשרה שניות.
שירה דקל כץ:	יש לך 8 דקות, תתכנס.
אורן חזן:	שירה, אה, הינה שעון,
שירה דקל כץ:	אני מנהלת את הישיבה, יש לך 8 דקות.
אורן חזן:	יש לי עוד...
דוברת:	6 דקות.
אורן חזן:	6... 8.5 דקות, נא לא להפריע.



- דוברת: 7:51.
- אורן חזן: 8.5 דקות, נא לא להפריע. השעון יצפצף. התחלתי אותו בזמן, וגם לא עצרתי כשהישיבה...
- שירה דקל כץ: אורן, ברגע שייגמר הזמן, ייגמר לך.
- אורן חזן: שכל התפקיד שלה זה תיק הספורט.
- רועי מוסט: (לא ברור, מדברים ביחד) נוראי. נוראי.
- שירה דקל כץ: תכנס את מה שאתה רוצה להגיד.
- אורן חזן: אני אגיד בזמן שלי את מה שאני רוצה להגיד, כדי שהציבור יבין באיזה הזייה אנחנו נמצאים. אני רוצה להבין איך יכול להיות שגם היום, שלושה ימים, וחצי אחרי אירועי העצמאות, כל העיר עדיין מפוזרים בה ברזלים. איפה האחריות שלכם? טוהמי דיבר על בטיחות. איזה מן בטיחות זו, שהמחסומים מפוזרים בכל מקום? איך זה יכול להיות שמחסומי הברזל, מאות מחסומי ברזל, (לא ברור, מדברים ביחד) חסמו גם.
- דוברת: זרוקים, בכל מיני פינות בעיר, חלקם על הרצפה, חלקם חוסמים את הכביש. איפה אתם? אני מחאתי כפיים לאירועים, ואפילו על זה שניקיתם את האמפי ביום שלמחרת. אבל העיר היא לא רק האירוע ולא רק האמפי. העיר, יש בה הרבה מאוד נושאים לטפל בהם. קחו, למשל, את השביתה שקרתה היום, שירה דקל כץ: לא רלוונטי,
- מתן גרובר: זה לא רלוונטי, אורן, זה לא רלוונטי.
- שירה דקל כץ: אתה לא יכול להתייחס לזה.
- מתן גרובר: לא רלוונטי.
- שירה דקל כץ: קדימה, תתקדם.
- אורן חזן: ממה נבהלתם?
- שירה דקל כץ: לא נבהלנו מכלום. קדימה, תתקדם.
- מתן גרובר: לא, זה לא רלוונטי.
- אורן חזן: רק שאלה,
- מתן גרובר: זה לא רלוונטי, אורן, תתייחס רק לנושאים ש(לא ברור, מדברים ביחד).
- שירה דקל כץ: רק אתה מלאה אותנו, אורן.
- אורן חזן: אז לא לדבר על השביתה?
- מתן גרובר: לא.
- שירה דקל כץ: תדבר לגופו של עניין.
- מתן גרובר: לא רלוונטי.



שירה דקל כץ:	רק למה שאתה יכול.
אורן חזן:	לא לדבר על השביתה? אוקיי.
מתן גרובר:	לא.
אורן חזן:	לא רלוונטי.
שירה דקל כץ:	רק למה שאתה יכול להתייחס.
אורן חזן:	אוקיי. אוקיי. תכף אני אדבר גם על המצב הביטחוני, ועל השטחים ש(לא ברור, מדברים ביחד).
מתן גרובר:	לא, זה לא בנושאים שראש העיר הציג.
שירה דקל כץ:	תדבר רק בנושאים של ראש העיר.
אורן חזן:	דיבר ראש העיר,
מתן גרובר:	לא, זה לא בנושאים שראש העיר הציג.
אורן חזן:	בדברים שלו, דיבר על זה שהוא מברך את שמאכה, שהוא עוזב, נכון.
אורן חזן:	שעזר לו (לא ברור, מדברים ביחד).
מתן גרובר:	אז לא מדברים על כל מה שלא קשור.
שירה דקל כץ:	(לא ברור, מדברים ביחד) לדבר עם שמאכה.
דובר:	לא כל מי שלובש ירוק זה (לא ברור, מדברים ביחד).
אורן חזן:	כל מה שקשור, ושחוזר,
מתן גרובר:	רק בנושאים של ראש העיר.
שירה דקל כץ:	על שמאכה. (לא ברור, מדברים ביחד).
אורן חזן:	כל מה שקשור.
מתן גרובר:	רק בנושאים של ראש העיר. אם אתה רוצה לברך גם את שמאכה, אתה מוזמן לברך אותו.
אורן חזן:	אני אברך אותו בסוף.
מתן גרובר:	מה מברכים (לא ברור, מדברים ביחד).
אורן חזן:	יש לי עוד שבע דקות, ואני עוצר, אתם מפריעים לי.
שירה דקל כץ:	שש ורבע דקות.
מתן גרובר:	קדימה, בקשה.
אורן חזן:	אתם מפריעים לי, אני עוצר.
שירה דקל כץ:	6 ורבע.
אורן חזן:	לא להפריע. אני מבקש לא להפריע. כשאני מסתכל על ההתנהלות שלכם, בטקסים של שואה וזיכרון, שנעשו רק כדי לסמן וי, באמת, אני אגיד לכם את האמת, אני, הייתה לי הרבה ביקורת לאורך השנים על



ראש העיר הקודם, אני אומר פה בפעם השנייה, אתם לא מצליחים להתקרב לכפכפים שהוא נעל, עזבו נעליים. זה כמו אצבעוני, שינסה לשים את הרגל שלו בנעליים של רועי מוסט. מה זה הדבר הזה? איפה אתם? אתם לא...

רועי מוסט:

לא, אני 46.

אורן חזן:

איפה אתם?

רועי מוסט:

אני 46.

אורן חזן:

כן, האצבעוני יש לו רגל קטנה. אנחנו רק רוצים שהציבור יראה איפה עסוקה מנהלת הישיבה. אתם לא מצליחים להבין שהאירוע הזה הוא פשוט גדול עליכם. הוא פשוט... הוא הוא... להגיד גדול זה understatement. בסדר? זה באמת... זה להיות נחמד איתכם יתר על המידה. ואני באמת משתדל להיות נחמד. העובדה שלא אכפת לכם מאיך שהעיר הזאת נראית מחוץ למסגרת התפיסה הכל כך מצומצמת שלכם, היא מזעזעת. אז יכול לשבת פה ראש העיר, שסיפר, אגב, עד כמה אנחנו כל הזמן תוקפים את העירייה, ותוקפים את העובדים. והינה, כולנו החמאנו, כי כשיש על מה להחמיא, וכשיש על מה לפרגן, אנחנו נחמיא, אנחנו נפרגן, אנחנו נגיד מילה טובה, אנחנו גם מציעים לסייע. למרות שברמה הפרסונלית אתם לא ראויים לסיוע הזה. העיר יותר חשובה מכם. אמרתי מקודם ל... ל"היר", לפני שהוא ברח, הלך סליחה, שלמרות שאני לא אוהב אותו, ואני אפילו לא מעריך אותו, כשזה נוגע לעיר, אני שם את הכל בצד, בוא לשולחן, נשב נדבר, נביא תוצאות. לא ככה רועי?

רועי מוסט:

חד משמעית.

אורן חזן:

רוני, לא ככה?

רוני גולד:

חד משמעית.

אורן חזן:

העיר יותר חשובה מאיתנו. היו פה חודשים, היו פה חודשים, שבהם רבנו, התווכחנו, אבל החלטנו לשנות, כי הבנו שאיתכם זה לא עובד. עוד חמש דקות בדיוק, אם את תוהה. החלטנו לשנות. הבאנו אמנה לשיח. אגב, הבטחתם בישיבה הקודמת שהייתה...

שירה דקל כץ:

לא רלוונטי.

מתן גרובר:

אורן,

אורן חזן:

לא לא, אני רק שואל, אני רק אומר,

שירה דקל כץ:

רק לנושא. לא, רק לנושא.



אורן חזן: אני רק אומר שאני אשמח לשמוע אם יש חדש לגבי האמנה. אלה, סיפרת שלא הכרת אותה, קיבלת אותה בפעם הקודמת, גם שירה, סיפרת שלא הכרת אותה, אורן, לענייננו.

מתן גרובר: רק לנושא.

שירה דקל כץ: לענייננו, אורן, לענייננו.

מתן גרובר: סיפרת גם שלא הכרת את האמנה. אגב, שאלה אישית, שירה, מותר?

אורן חזן: שירה דקל כץ: לא. לא.

אורן חזן: את תסכימי לחתום על אמנה?

שירה דקל כץ: רק לנושא.

מתן גרובר: טוב, יאללה, אפשר להתקדם?

אורן חזן: רגע, לא לא לא, יש לי עוד 4 דקות.

שירה דקל כץ: רק לנושא.

מתן גרובר: בוא נתקדם, בואו נתקדם. בואו נתקדם, אורן.

אורן חזן: לא, יש לי עוד 4 דקות.

מתן גרובר: אורן, אתה לא מדבר לעניין, דבר לעניין,

אורן חזן: אני מדבר... אתה...

מתן גרובר: דבר לעניין.

שירה דקל כץ: האמנה זה לא לעניין, אני לא...

מתן גרובר: זה לא לעניינים שהועלו, ממש לא, זה לא לעניין של הסעיף הזה.

אורן חזן: אני... אני רוצה להגיד לך משהו.

שירה דקל כץ: תתקדם.

עמי אברמן: לא, רגע, עלה סעיף קודם, ויאיר אמר שהוא יחשוב על זה. למה?

אורן חזן: אני אני...

מתן גרובר: זה לא לעניין של הסעיף שעלה פה.

אורן חזן: אני... אני חוזר,

נעמי ירקוני אברמוביץ': אולי יש תשובה. אולי יש תשובה.

דוברת: הכל טוב, הכל טוב.

אורן חזן: אנחנו נדבר אך ורק על מחדלי יום השואה, והביזיון של יום הזיכרון, והפגיעה בתושבים. נדבר... רק על... נמחא כפיים על העצמאות, ונתעורר מהחלום למציאות הכל כך עגומה באריאל. כי רק על זה מותר לנו לדבר. כי בעיר אריאל לוקחים את זכות הדיבור. בעיר אריאל אסור לדבר, שחלילה הציבור לא ישמע את האמת,



דובר:

(לא ברור, מדברים ביחד) רבע שעה.

אורן חזן:

שחלילה הציבור לא ידע מה קורה, שש, רק מה שהזכיר ראש העיר, כל השאר בשקט, לא לדבר, לא להגיד. ממה נפשך, שירה? ממה נפשכם כולכם? כל אחד טומן את הראש שלו בדפים, בטלפון, מסרבים לשמוע את האמת. הולכים להמית עלינו אסון. יושבים היום, כמה שעות לפני הדיון בוועדה לתכנון ובנייה, מזמינים בשביל איזה פוטו אפ. למי שלא יודע, פוטו אפ זה תמונה שמציירת אירוע. בשביל לעשות איזה תמונה, עם כמה סוחרים, ולספר ישבנו עם הסוחרים. לקחת את העיר הזאת, לגמור...

אלכסנדר ירמולסקי: הוא צודק.

אורן חזן:

אף אחד לא חשב... עזבו נגיד הסוחרים, מה אכפת לנו מהסוחרים, שיפשטו את הרגל, שילכו, הם לא רלוונטיים, העיקר הקבלן שיבנה מגדלים. עזבו את התושבים, מישו חשב על התושבים? אנשים גרים 40 שנה, 44 שנים גרים בבית, ופתאום בונים להם מגדל מול הפנים, מטר וחצי מהגינה מגדל. מה אכפת לנו מהתושבים? מה יעשו העובדים? נגיד גם לא אכפת לכם מהמורים בבית הספר, שתי דקות, אורן.

שירה דקל כץ:

אורן חזן:

נגיד ולא אכפת לכם... 2:40, 2:38, 2:37. נגיד ולא היה אכפת לכם מהמורים בבית הספר, שלא יהיה להם איפה... העובדים שלכם, איפה יחנו העובדים שלכם? למה, ריבון כל העולמים, אתם לא מדברים על הדבר הזה? אתם חושבים שאם תבנו מגדלים, סלאמס, דירות קטנות שאף אחד לא בונה... אני, כחבר כנסת, הגשתי בשעתו... תשמע רועי, זה יעניין אותך מאוד. אני, כחבר כנסת, הגשתי בשעתו הצעת חוק. הצעת חוק שמדברת על כך שבכל רשות, בכל בנייה חדשה, 25 אחוז מהבתים החדשים שבונים יהיו דירות קטנות של שניים ושלושה חדרים. כל השלטון המקומי קם עליי. כל ראשי הרשויות קמו עליי. אמרו אתה השתגעת? מה אתה רוצה לעשות לנו בעיר? אתה רוצה להביא לנו לפה את כל הגמורים? זה אמיתי, אפשר לבדוק את זה. אפשר להוציא נאומים, פרוטוקולים מהכנסת. עכשיו הם אמרו עוד דבר, שאנשים שפה לא מבינים, כי הם יודעים לגבות ארנונה, אבל הם לא מבינים דבר בארנונה. ככל שהדירה קטנה יותר, אתה מכניס על מטר רבוע הרבה יותר תושבים, ומקבל הרבה פחות ארנונה. אז להגדיל את הארנונה



בשביל לעשות חגיגות עצמאות, והשם ישמור לאן הלכו האחוזים
הגדולים שגדלו בארנונה, זה בסדר. אבל לבנות...

דובר: זה לפי מטר.

אורן חזן: נכון, זה הולך לפי מטר.

דובר: נו?

אורן חזן: תראה כמה אתה חכם. אבל כשאתה בונה דירה של 20 מטר, ולא בית

של 60 מטר, אז במקום שב-60 מטר תגור משפחה עם שני הורים ושני

ילדים, אולי כלב, גם זה לא יקרה כי אין מרפסת, אז יגורו ב-60 מטר

האלה...

אלכסנדר ירמולסקי: לא ב-60, ב-100 אולי.

אורן חזן: לא, עזוב, אני עדין. יגורו 8 סטודנטים. כי מי שלא מבין שסטודנט...

והתוכנית אמורה להיות עתידה לסטודנטים, זה מה שהם הציגו. אומר

ראש המועצה לא לא סטודנטים, אבל הכותרת היא כבר סטודנטים. איך

אתם עושים את זה? מה אתם רוצים, להפיל עוד מיסים על התושבים

שלנו? לא שתיתם אותם מספיק? לא עשקתם אותם מספיק? במקרה

הזה לא יהיה עוד יותר טוב. זה כבר רע, וזה יהיה עוד יותר רע, ועוד

יותר רע, ועוד יותר רע.

מתן גרובר: אחלה, תודה רבה, אורן.

אורן חזן: אדוני, 15 שניות (לא ברור).

מתן גרובר: אנחנו עוברים ל... אורן תודה.

אורן חזן: סליחה, 32 שניות אחרונות.

מתן גרובר: אורן, מספיק, די, די.

אורן חזן: אני רוצה לסכם ולומר, טוב, תודה רבה. אני רוצה לסכם ולומר טוב,

תודה רבה לעובדים. תודה רבה גם על יום העצמאות.

שירה דקל כץ: תודה אורן.

מתן גרובר: בבקשה.

אורן חזן: רגע, 26 שניות. תודה רבה לעובדים,

שירה דקל כץ: תודה אורן.

אורן חזן: תודה רבה גם על יום העצמאות,

שירה דקל כץ: תודה.

אורן חזן: אבל תודה שאתם באים ומשתפים אותנו,

מתן גרובר: מאה אחוז.

אורן חזן: פותחים לנו את העיניים.

2. הצעות לסדר, מענה לשאלות.

- מתן גרובר: אנחנו עוברים לסעיף 2, הצעות לסדר, מענה לשאלות.
- אורן חזן: מדברים איתנו על כל הרשלנות שקורית פה, אנחנו לא ננוח, מתן גרובר: אנחנו מתחילים...
- אורן חזן: לא נשקוט, דוברת: ולא נעצור, (לא ברור, מדברים ביחד).
- אורן חזן: כי מה שחשוב זו העיר אריאל.
- מתן גרובר: בואו, אנחנו מתחילים הצעות לסדר, אורן חזן: כי מה שחשוב זו העיר אריאל.
- מתן גרובר: אורן נ, די.
- אורן חזן: אני רק מראה למצלמה, שיראו התושבים, שאפילו לא הגעתי ל-20 דקות שמגיעות לי,
- מתן גרובר: אנחנו מתחילים עם הצעות לסדר, אורן חזן: וזה למרות ש...
- מתן גרובר: הצעה הראשונה, אורן חזן: נבהלו ולא נתנו לי לדבר.
- מתן גרובר: אורן, אתה רוצה לקרוא אותה? אורן, אתה רוצה לקרוא את ההצעה שלך?
- אורן חזן: כן, בוודאי, בוודאי.
- שירה דקל כץ: אך ורק לקרוא את ההצעה.
- אורן חזן: רק לפני זה, יש לנו שאלה.
- רועי מוסט: אגב, אה... אם זה דירה של 25 מטר, (לא ברור, מדברים ביחד).
- מתן גרובר: לא, לא, לא.
- שירה דקל כץ: לא לא, אנחנו לא נכנסים לשום דיון אחר.
- מתן גרובר: רועי, אנחנו לא נכנסים לזה כרגע.
- רועי מוסט: (לא ברור, מדברים ביחד) הנחה.
- מתן גרובר: לא נכנסים לזה כרגע.
- שירה דקל כץ: לא נכנסים לשום דיון.
- מתן גרובר: אורן, בבקשה.
- שירה דקל כץ: כן.
- רועי מוסט: תבין מי גר בסביון.



מתן גרובר:	אורן,
אורן חזן:	עזוב, אתה רואה על הפרצוף שלו, אבל אתה יודע (לא ברור, מדברים ביחד).
מתן גרובר:	אורן, אורן, הזמן שלך רץ, בבקשה.
רועי מוסט:	בסדר, (לא ברור, מדברים ביחד) בכסף זה פחות.
אורן חזן:	רק לפני זה. בסדר היום דובר על מענה לשאלות. אלף, לא קיבלנו את השאלות.
מתן גרובר:	אנחנו מתחילים עם הצעות לסדר.
שירה דקל כץ:	מתחילים מהצעות לסדר.
מתן גרובר:	אנחנו נתחיל עם ההצעות לסדר, ואחרי זה נענה על השאלות, קדימה, בבקשה.
דוברת:	מה זה מתחילים?
אורן חזן:	אבל יש סדר אה...
שירה דקל כץ:	מתחילים מהצעות לסדר.
מתן גרובר:	נכון, כתוב. הצעות לסדר, מענה לשאלות.
אורן חזן:	אה, אתה עשית את זה...
שירה דקל כץ:	נכון.
אורן חזן:	אה, הבנתי הבנתי. אין בעיה, אין בעיה, הכל בסדר.
מתן גרובר:	קדימה, בבקשה.
אורן חזן:	רק הערה לפרוטוקול, תנסו לפתור את זה עד אז, לא קיבלנו את המענה לשאלות לפני, והתקנון קובע שאנחנו אמורים לקבל אותו כתוב.
מתן גרובר:	הזמן שלך רץ, אורן, חבל, קדימה.
שירה דקל כץ:	הזמן רץ.
אורן חזן:	לא, זה לא זמן. זה הקראה.
מתן גרובר:	בבקשה.
אורן חזן:	זה לא על זמן.
מתן גרובר:	בבקשה.
אורן חזן:	אני יכול להקריא גם מאוד לאט, יש לי יכולת גם כזו. אנחנו מדברים על הליקויים. טוב, בואו נתחיל. ברכנו את שמאכה, ואסרתם עלינו לדבר על ביטחון בדקות שהיו לנו, אז אנחנו נדבר עליו, על הביטחון,
מתן גרובר:	קדימה, אורן, הצעה לסדר.
אורן חזן:	על היעדר הבטחון והצעה לסדר.
מתן גרובר:	קדימה.



אורן חזן: ראש המועצה, שלום רב, הנדון: ליקוי ביטחון בשערי הכניסה לעיר אריאל.

מתן גרובר: אורן, זה לא הצעות לסדר.

דוברת: רגע, לא, זה השאילתא

אורן חזן: אה, זה השאילתא, נכון, רגע.

מתן גרובר: הצעות לסדר.

אורן חזן: אוקיי, הלאה. אנחנו מדברים על התקנה, על חופשת הקיץ. נתחיל בחופשת הקיץ, בסדר.

דוברת: אז תעשה אחר כך כאן.

הצעה לסדר של חבר המועצה אורן חזן – הפעלת מערך הסעות שבועי עבור בני נוער

למרכזי פנאי אזוריים במהלך הקיץ:

אורן חזן: אז ככה, הצעה לסדר לישיבת מועצת אריאל, שמן המניין, אמורה להיות מספר 31, משום מה כתוב פה 32. התקנון, סעיף 26, התקנון קובע, כי... הצעות נוספות של חברי המועצה, רשאי כל חבר מועצה להגיש הצעה לסדר, של הישיבה מן המניין, לא יאוחר מ-48 שעות לפני מועדה. בכל ישיבה מן המניין ידונו ארבע הצעות לסדר, אם יוגשו. ההצעות ייקבעו לדיון, וידונו בהתחשב בגודלן של הסיעות במועצה, (לא ברור) זכות הקדימה תינתן להצעות (לא ברור) המועצה, שהסיעה אליה הוא משתייך, אינה מיוצגת בועדת ההנהלה. בכפוף לאמור, ייקבעו הצעות לדיון, וידונו לפני סדר הגשתם. אגב, אם אתם תוהים למה אני מקריא את התקנון, כי הרבה פעמים, התושבים, אנחנו אומרים להם התקנון, והם לא יודעים מתוקף או מכורח איזה מקום בתקנון, אז הינה, זה התקנון. הנושא: במהלך חופשת הקיץ, בני נוער רבים באריאל נותרים ללא מענה לפעילויות פנאי, מחוץ לשעות היום ולשעות הלימודים. לאור העדר תחבורה ציבורית, במהלך השבוע ובסופי השבוע, והמרחק מהמרכזים האורבנים שכן נותנים מענה, נוצר ריחוק מהאפשרות של בני הנוער באריאל להשתתף בבילויים חברתיים, ולהנות מהפוגות איכותיות. מציאות זו מובילה, או עלולה להוביל, לכדי שוטטות. אנחנו מרגישים שתחושת העדר אוזן קשבת קיימת לבני הנוער, והדבר הזה מסייע, בעצם אם יהיו הסעות, במניעת אירועים שליליים. אנחנו מציעים, כי העירייה תפעל לקדם יוזמה של הפעלת מערך היסעים שבועי, עבור בני נוער, למרכזי פנאי אזוריים. למשל,



קניונים גדולים, בפתח תקווה, תל אביב, רעננה, פארקים, חוף הים, במהלך הקיץ. אם היה אפשר גם מעבר, אז גם מעבר. אני מזכיר לכם... אורן, תצמד לכתוב בבקשה.

מתן גרובר:

כי אני פשוט במשקפיים, אז אני לפעמים... בורח לי קצת השורות.

אורן חזן:

לא, אתה לא, קדימה, תצמד לכתוב.

מתן גרובר:

לא להתעצבן, לא לרתוח. אל תרתח, יש לנו זמן. אתה ממהר לאנשהוא?

אורן חזן:

לא.

מתן גרובר:

אתה פה בתשלום, הכל בסדר. היוזמה תתבצע תוך בחינת אפשרויות שיתופי פעולה עם גופים עירוניים, עמותות ומתנדבים, מחוץ לאריאל, ובתוך אריאל, כמובן. (לא ברור) לאישור הגורמים הרלוונטיים, בהתאם למסגרת התקציבית הקיימת. הצעת ההחלטה שלנו, מועצת העיר, קוראת לגורמי המקצוע לבחון ולקדם הפעלת מערך הסעות שבועי עבור בני נוער, במהלך הקיץ, למרכזי בילוי מחוץ לאריאל. אגב, גם אם יהיו פעילויות שעמי יוביל, זה עדיין לא סותר. תוך שימוש, כמובן, במסגרות הקיימות, בהתאם לאמצעים הזמינים. להביא את התוכנית לאישור, המועצה הזו, בהתאם לסמכות הנהלת העירייה.

רועי מוסט:

תודה רבה. מישהו רוצה להתייחס?

מתן גרובר:

תקריא את התשובה (לא ברור, מדברת בשקט).

דוברת:

לא, זה לא תשובה, זה שאילתא.

דוברת:

לא, לא, זה שאילתא.

רועי מוסט:

זה הצעה לסדר.

דוברת:

זה הצעה לסדר.

אורן חזן:

(לא ברור, מדברים ביחד).

ההצעה הזאת... ההצעה הזאת,

מתן גרובר:

רגע, אני רוצה להתייחס, אם אפשר דקה.

רועי מוסט:

בטח שאפשר.

דוברת:

האמת שאי אפשר, אבל בסדר, (לא ברור, מדברים ביחד).

מתן גרובר:

אבל הצעת, אז תן לו.

אורן חזן:

שאלת.

רועי מוסט:

לא, מי שמתנגד. אחד אומר מה הוא רוצה, ומי שמתנגד.

מתן גרובר:

אחד אומר את ההצעה, ורק מתנגד יכול.

שירה דקל כץ:

אני מניח שאתה לא מתנגד. אלא אם כן אתה מתנגד.

מתן גרובר:



- אורן חזן: לא, אין בעיה, אתה פשוט שאלת אם מישהו רוצה להגיד משהו? דובר:
דוברת: בסדר נו.
אורן חזן: תיתן לו לדבר.
מתן גרובר: בבקשה, אני מציע.
רועי מוסט: קודם כל, אני רוצה להגיד שלעמי מגיע חייכן, הוא לא הסתכל על
הטלפון, יותר מ-20 דקות.
עמי אברמן: אני משתדל.
רועי מוסט: הסתכלת? כולם חטאו. הסתכלתי ככה...
עמי אברמן: אני מגניב, אני מגניב.
רועי מוסט: גם אירנה נשברה, (לא ברור, מדברים ביחד) אירנה, בסוף נשברה.
מתן גרובר: רועי, רועי, רועי. אם אתה רוצה... אם אתה רוצה להתייחס...
שירה דקל כץ: לגופו של עניין, חברים. יאללה.
דובר: יאללה, בואו נמשיך.
רועי מוסט: טוב, אני אתייחס בדברים שלי, אני...
דובר: לא, אתה אומר שאתה (לא ברור, מדברים ביחד), לא?
רועי מוסט: אני חושב שאנחנו לא נגד, עמי,
עמי: אני יודע.
עמי אברמן: אנחנו לא נגד.
רועי מוסט: אני חושב שאי אפשר להתחרות עם דברים שיש במקומות אחרים.
אנחנו לא נגד. הפעילות שלך, אני לא יודע מה אתה תעשה, אני מאמין
שאתה תעשה את הטוב, שאתה יותר... יש לך ילדים,
אורן חזן: שני בשכונה.
עמי אברמן: יש אנשים רבים שעובדים כדי לעשות, ולסייע, ולהוביל,
רועי מוסט: לא, אז... לא, אנחנו...
עמי אברמן: (לא ברור, מדברים ביחד) בתכנית,
רועי מוסט: לא, אני אומר... עמי, אני לא אמרתי את זה בציניות, על מה,
עמי אברמן: אני יודע, אני גם לא אומר בציניות, אנשים ש(לא ברור, מדברים ביחד).
רועי מוסט: אנחנו באים... אנחנו...
עמי אברמן: לקבל את הקרדיט גם.
מתן גרובר: טוב, בסדר.
עמי אברמן: (לא ברור, מדברים ביחד) עובד עירייה, כן?
מתן גרובר: בסדר, מאה אחוז, אני רק אתייחס... אני אתייחס לזה, הנושא...
רועי מוסט: רגע רגע, אני מחבר, אני מחבר את זה,



- מתן גרובר: הנושא הוא נושא...
- רועי מוסט: מחבר את זה... לחבר את זה לבסוף לילדים שאנחנו מקשיבים גם לנו. הרי בסוף יש לנו בני נוער בבית, אני קרדיט לא קיבלתי.
- אורן חזן: אנחנו לא יכולים לנצח, אנחנו לא יכולים לנצח את קניון פתח תקווה. לא יכולים לנצח אותו, גם אם נעשה פה הכי טוב שאפשר. הילדים נוסעים לקניון פתח תקווה. אנחנו לא יכולים לנצח את חוף הים, הילדים הולכים לחוף הים. עכשיו, אני חושב שאנחנו... כי זה לא משהו שפוגע בעיר, אם אתה אומר, אני עושה מערך הפעלה, מערך הסעות בקיץ, זה מסובסד לבני נוער. זה היה גם... המודל שאני גם מדבר עכשיו, ותכף נדבר עליו. זה לא משהו שאנחנו נגד. אני חושב שהתקציב הזה, כמו שדיברנו על פארק האתגרים, לפתוח אותו בסופי שבוע לילדים, שלא יהיו בפארקים, שעושים רעש ושוברים וזה, אלא בתוך איזה מקום שהוא מסודר יותר, ולא עשו פיפי ו... אני חושב שדברים... אפשר לעשות דברים אחרת, ויש דברים שאנחנו לא בתחרות בהם. אני חושב שמה שאורן אומר, אני חושב שזה אורן וזה, אלא במקום שיבואו להגיד, בואו שנייה נחשוב, כי גם לנו יש פה בני נוער. ואני, ואני נהג, אני נהג מונית. אם (לא ברור) כמה גרושים.
- דובר: נהג מרוצים.
- רועי מוסט: למה אתה אומר את זה?
- דובר: אתה נוהג, וכולם מרוצים.
- רועי מוסט: לא, כי אתה... כי אני לפני שלילה, אחרי (לא ברור, מדברים ביחד), העלית נקודה מזה רגישה.
- עמי אברמן: חס וחלילה, חס וחלילה.
- רועי מוסט: זו הייתה אי הבנה, כבוד השופט.
- עמי אברמן: מעולם לא...
- רועי מוסט: הייתה אי הבנה.
- מתן גרובר: טוב, אני אתייחס...
- רועי מוסט: אבל אני רוצה להגיד ש... זה פה הצעות שלא נגד. אנחנו לא באים... כן? באנו פה, כי אני אומר לך, אני נהג. אני לא יודע, בטח גם את נהגת, גם אתה נהג. במקום שנהיה נהגים, בואו נעשה, כמו ש... אגב, אני רוצה להגיד לכם ש...
- דוברת: נעשה רכב שיתופי.



- רועי מוסט: לקחתי את הרעיון הזה, אגב, זה לא הרעיון שלי, זה לא איזה חוכמה...
אני יש לי חברים מאוד טובים שגרים ברמת גן, בסדר? אף אחד לא מושלם, ויש להם שם מערך נסעות בשבת, הסעות לים.
דוברת: עשו לנו את זה באריאל (לא ברור, מדברים ביחד).
אורן חזן: היה פה פעם.
רועי מוסט: עכשיו הם נוסעים...
דוברת: כשהיינו בני נוער. (לא ברור, מדברים ביחד).
רועי מוסט: רגע שנייה,
אורן חזן: רועי, זה היה פה, זה היה פה.
אורן חזן: אז (לא ברור, מדברים ביחד). הבת שלי, הבת שלי ישנה אצל החברים הטובים שלי,
דוברת: זה כבר קרה באריאל.
רועי מוסט: זה מה זה מגני, עכשיו זה לא... לא ש... זה לא שברמת גן...
אורן חזן: לא, את מדברת על משהו אחר,
דוברת: אני, אני (לא ברור, מדברים ביחד) נסעתי כשהייתי בת נוער.
מתן גרובר: טוב...
אורן חזן: רגע רגע, רגע רגע,
מתן גרובר: רועי,
שירה דקל כץ: רועי, הנקודה ברורה.
מתן גרובר: בסדר, תודה.
אורן חזן: נראה לי שאת מדברת על הסעות (לא ברור, מדברים ביחד).
מתן גרובר: אני רק אומר, אנחנו, פעילויות הנוער שנעשות לאורך השבוע, וגם לאורך סופי השבוע, נעשות בהתאם להמלצה של מחלקת הנוער.
דובר: מה זה?
נעמי ירקוני אברמוביץ': מה, לא שמעתי?
מתן גרובר: אני אומר, פעילויות הנוער שנעשות, נעשות בהתאם להמלצה של מחלקת הנוער, בין אם זה באמצע השבוע, בין אם זה בסופי שבוע, המלצה? אתם מתנים מדיניות, לא מחלקת הנוער, הם מבצעים.
מתן גרובר: אני ממשיך. לגבי תחבורה ציבורית,
רוני גולד: לא להתבלבל.
מתן גרובר: תחבורה ציבורית, באופן עקרוני, במדינת ישראל, היא של משרד התחבורה, היא לא שייכת לרשות המקומיות,
רוני גולד: אבל לא דיברנו עקרונית.



מתן גרובר: ובאופן עקרוני, אנחנו מדברים פה על הצעה שקשורה מאחורי התקציב.
נעמי ירקוני אברמוביץ': לא, אני לא הבנתי, מה העירייה לא יכולה ל(לא ברור, מדברים ביחד).
שירה דקל כץ: תנו לו לסיים.
אורן חזן: לא לא לא לא לא, רגע רגע רגע, סליחה.
שירה דקל כץ: תנו לו לסיים.
מתן גרובר: קשורה מאחורי התקציב,
שירה דקל כץ: תנו לו לסיים.
אורן חזן: לא לא לא, רגע רגע רגע, סליחה,
מתן גרובר: קשורה מאחורי התקציב, וכמו כל הצעה שעלתה עם תקציב...
שירה דקל כץ: לא לא לא לא לא,
אורן חזן: רגע רגע,
שירה דקל כץ: אורן, אורן,
אורן חזן: רגע, סליחה, סליחה.
שירה דקל כץ: אורן, לא, לא.
מתן גרובר: כמו כל הצעה שעלתה עם תקציב, אנחנו לא מעלים את זה, אין הצבעה.
שירה דקל כץ: קיבלת זכות דיבור.
אורן חזן: אין פה הצעה של תקציב, (לא ברור, מדברים ביחד).
שירה דקל כץ: תנו לו לסיים...
מתן גרובר: אין הצבעה ל...
שירה דקל כץ: לא, ההסעות בחינם.
מתן גרובר: אין הצבעה לנושאים...
שירה דקל כץ: ההסעות הן בחינם.
מתן גרובר: אין הצבעה לנושאים תקציביים, (לא ברור, מדברים ביחד).
מתן גרובר: הפורום היחיד שמוציא תקציב, זה הנהלת העיר.
רועי מוסט: (לא ברור, מדברים ביחד) רציני.
מתן גרובר: הם אלו ש(לא ברור, מדברים ביחד) את הדבר הזה.
רועי מוסט: אתה (לא ברור, מדברים ביחד), מזה, היא תגיד לך מה לעשות?
מתן גרובר: וזה הכל, תודה רבה.
אורן חזן: רגע לא, סליחה, רגע.
(לא ברור, מדברים ביחד).
מתן גרובר: אין אפשרות להתייחס, אין אפשרות להתייחס.
אורן חזן: רגע, אני מבקש משהו להגיד.
שירה דקל כץ: אין אפשרות.



אורן חזן:	לא, אבל אתה...
מתן גרובר:	אני... אין (לא ברור, מדברים ביחד).
שירה דקל כץ:	אין אין אין.
אורן חזן:	אבל מה ש...
מתן גרובר:	אורן, לא לא, סליחה,
שירה דקל כץ:	אין, אורן, אין.
מתן גרובר:	לפי סעיף...
אורן חזן:	התנהגתם יפה עד עכשיו.
מתן גרובר:	אני ממשיך, אני ממשיך להתנהג יפה.
אורן חזן:	אז רגע, אז תן לי רגע להגיד משפט לפרוטוקול.
שירה דקל כץ:	לא, לא, לא,
מתן גרובר:	על פי סעיף 29,
אורן חזן:	חשוב לי לפרוטוקול,
שירה דקל כץ:	לא.
מתן גרובר:	אין התייחסות למענה לשאילתא.
אורן חזן:	אתה לא... אתה...
מתן גרובר:	קיבלת את המענה,
אורן חזן:	זה לא... זה לא שאילתא.
דוברת:	זה לא שאילתא, זה הצעה לסדר.
אורן חזן:	א' זה לא שאילתא,
מתן גרובר:	אתה צודק, סליחה, להצעה לסדר.
אורן חזן:	זה לא שאילתא.
מתן גרובר:	אתה צודק, זה הצעה לסדר.
אורן חזן:	ואני רוצה לתקן אותך,
מתן גרובר:	הצעה לסדר הבאה.
רועי מוסט:	בואו לדיון, למה לא (לא ברור, מדברים ביחד)?
אורן חזן:	והצעה... אני... אני...
מתן גרובר:	רוני, את רוצה לקרוא את ההצעה שלך?
אורן חזן:	אני... רגע, אני רוצה רק משפט,
רועי מוסט:	(לא ברור, מדברים ביחד) מה לעשות.
דוברת:	הצבעה.
שירה דקל כץ:	עוברים להצבעה.
אורן חזן:	שנייה רגע, אני רוצה...



- מתן גרובר: נושא תקציבים, רוני, את רוצה לקרוא את ההצעה שלך?
- אורן חזן: אני מבקש (לא ברור, מדברים ביחד) לפרוטוקול. מה אתה כל כך (לא ברור, מדברים ביחד)?
- שירה דקל כץ: אמרת, אמרת אורן. אורן, תחזיק תחזיק.
- דובר: נעמי, את רוצה? יש לך שתיים, את רוצה לקרוא?
- שירה דקל כץ: תחזיק שלא יברח לך.
- אורן חזן: אני רוצה לבקש, מתן,
- רוני מוסט: עמי, למה? אני אתך, אני לא נגדך, גם בוא נבדוק את זה במספרים.
- אורן חזן: מתן, אתה לא גר כאן (לא ברור, מדברים ביחד).
- שירה דקל כץ: אורן, אורן, אורן, (לא ברור, מדברים ביחד). עמי, עמי.
- אלכסנדר ירמולסקי: אורן, יש לך צלם מקצועי, (לא ברור, מדברים ביחד).
- אורן חזן: יש לי רק משפט אחד,
- רוני מוסט: (לא ברור, מדברים ביחד) אחרת, עמי, (לא ברור, מדברים ביחד). אחי, אני גם יש לי נוער.
- שירה דקל כץ: עמי, בואו נתקדם בבקשה, הציעו הצעה, קיבלו תשובה, נתחיל את ההצעה הבאה.
- אורן חזן: אני מבקש...
- דוברת: אני רוצה ללכת הביתה כבר.
- אורן חזן: אני מבקש להגיד משפט.
- מתן גרובר: לא.
- שירה דקל כץ: היה לך 10 דקות.
- מתן גרובר: לא לא, זה לא בפרוטוקול.
- (לא ברור, מדברים ביחד).
- מתן גרובר: זה לא בפרוטוקול. זה לא בפרוטוקול.
- שירה דקל כץ: אורן, דיברת 30 דקות עכשיו.
- מתן גרובר: אין לך אפשרות להגיד את המשפט הזה.
- אורן חזן: אבל מתן, שנייה,
- מתן גרובר: אין לך.
- אלכסנדר ירמולסקי: אבל זה לא תקציבים, איפה יש לך תקציבים?
- אורן חזן: אבל מתן, אתה אומר ובצדק, שההצעה... אתה אומר ובצדק, (לא ברור, מדברים ביחד).
- שירה דקל כץ: הסעות בחינם.
- אלכסנדר ירמולסקי: הסעות עולות כסף.

שירה דקל כץ:	הסעות עולות כסף (לא ברור, מדברים ביחד).
אורן חזן:	אתה אומר ובצדק,
מתן גרובר:	כן.
אורן חזן:	תקשיב רגע, אתה אומר ובצדק,
שירה דקל כץ:	לא, אורן, אורן,
אורן חזן:	הוא אמר כן.
שירה דקל כץ:	אורן, אתה פותח דיון, לא.
אורן חזן:	אני לא פותח דיון, אני רק מבקש לומר לפרוטוקול.
שירה דקל כץ:	לא לא לא לא לא לא.
אורן חזן:	אתה אומר ובצדק,
שירה דקל כץ:	היה לך 30 דקות.
אורן חזן:	שהצבעה, שהצבעה...
שירה דקל כץ:	אל תענה בקשה. זהו.
אורן חזן:	על סעיף תקציבי לא מצביעים, אתה צודק,
שירה דקל כץ:	אוקיי.
אורן חזן:	אבל אין פה סעיף תקציבי.
שירה דקל כץ:	לא, ממש לא, הסעות בחינם.
אורן חזן:	אנחנו מבקשים, תקראי, מועצת ה... זה לא מה שכתוב,
שירה דקל כץ:	זה לא כתוב, (לא ברור, מדברים ביחד).
רועי מוסט:	זה בחינם.
אורן חזן:	זו לא הצעת ההחלטה שירה.
רוני גולד:	זה לא כתוב, את לא מקשיבה, קראת את החומר?
אורן חזן:	שירה, את גם לא מקשיבה וגם (לא ברור, מדברים ביחד).
שירה דקל כץ:	קיבלתם תשובה.
אלכסנדר ירמולסקי:	לא, זה לא תשובה.
אורן חזן:	מועצת העיר קוראת...
שירה דקל כץ:	ההצעה הבאה לסדר.
אורן חזן:	אני... אבל זה לא עובד ככה.
רועי מוסט:	אבל זה לא הצבעה.
	(לא ברור, מדברים ביחד).
שירה דקל כץ:	יש לכם הזדמנות לעבור להצעה הבאה.
רועי מוסט:	אבל זה לא תקציבי.
אורן חזן:	אבל אין פה הצעה תקציבית. שירה, אני יודע שזה גדול עליך.



רוני גולד:	(לא ברור, מדברים ביחד) את החומר.
שירה דקל כץ:	רוני, את יכולה לקרוא.
אורן חזן:	אני יודע... אז תקראי.
שירה דקל כץ:	רוני יכולה לקרוא,
אורן חזן:	ותראי לי איפה זה תקציבי.
שירה דקל כץ:	רוני יכולה לקרוא.
אורן חזן:	איפה זה תקציבי?
רוני גולד:	לקרוא למה? את לא מקשיבה,
אורן חזן:	ממה אתם מפחדים?
שירה דקל כץ:	אמרתי, זהו, תמשיכו הלאה. קדימה.
מתן גרובר:	רוני, את ההצעה הבאה שלך.
אורן חזן:	אבל רגע, מתן.
רוני גולד:	למה אני אקרא? את לא מקשיבה.
שירה דקל כץ:	יש לך 10 דקות להצעה הבאה,
רועי מוסט:	איזה זלזול, איזה זלזול של אנשים.
שירה דקל כץ:	אלא אם כן את רוצה שאנחנו נקריא את זה.
אלכסנדר ירמולסקי:	אני מזה מקווה, אני מזה מקווה שכל החיים יזלזלו בך בדיוק כמו שאת מזלזלת ב... רועי מוסט: יזלזלו, יזלזלו בה.
	(לא ברור, מדברים ביחד).
אלכסנדר ירמולסקי:	אני מאוד מקווה שאולי תרגישי על עצמך,
שירה דקל כץ:	קיבלתם את כל הבמה,
רוני גולד:	אני לא קראתי את ההצעה.
שירה דקל כץ:	לא יהיה מעבר לזה. יש לכם 10 דקות להצעה הבאה.
אורן חזן:	אבל רגע,
רוני גולד:	הוא קרא אותה, (לא ברור, מדברים ביחד).
אורן חזן:	שירה רגע,
רוני גולד:	הוא לא קרא אותה אפילו.
שירה דקל כץ:	אם אתם מוותרים על האפשרות, (לא ברור, מדברים ביחד) סדר הבאה, זהו.
אורן חזן:	אני רוצה רק להגיד,
שירה דקל כץ:	הלאה.
אורן חזן:	ש... אני רוצה רק להגיד דבר אחד,



שירה דקל כץ:	אורן, אתה רק רוצה להגיד חצי שעה.
אורן חזן:	אם ההצעה עלתה...מה לעשות? זה טיב המועצה.
שירה דקל כץ:	אז לא. אז לא. אז לא.
אורן חזן:	בשביל זה קיבלתי 3,000...
שירה דקל כץ:	אורן, זה לא עולם על פי אורן.
אורן חזן:	מעל 3,000 קולות, בשביל זה אני השיח (לא ברור, מדברים ביחד) המועצה.
שירה דקל כץ:	עכשיו הצעה לסדר הבאה.
אורן חזן:	מה לעשות?
שירה דקל כץ:	הצעה לסדר הבאה.
אורן חזן:	את היית מספר 2 של מישו,
שירה דקל כץ:	אורן...
אורן חזן:	ואני הובלתי סיעה, וקיבלתי תמיכה מהציבור.
שירה דקל כץ:	יש לכם אפשרות לקרוא.
מתן גרובר:	רוני, בבקשה.
אורן חזן:	בשביל שאני אעמוד פה, ואציג את הדברים.
שירה דקל כץ:	רוני, יש לך אפשרות לקרוא את ההצעה הבאה.
אורן חזן:	מתן, אתה לא יכול לקחת הצעה...
מתן גרובר:	רוני, בבקשה, (לא ברור, מדברים ביחד).
אורן חזן:	אתה לא יכול לקחת הצעה...
מתן גרובר:	הזמן רץ.
שירה דקל כץ:	אם את לא מקריאה, אורן מקריא.
אורן חזן:	אתה לא יכול לקחת הצעה, שאין בה שום עניין תקציבי, ולהגיד היא תקציבית.
שירה דקל כץ:	רוני, את רוצה להקריא את ההצעה?
אורן חזן:	זה לא יאומן הדבר הזה.
שירה דקל כץ:	או שנמשיך הלאה להצעה אחריה?
אורן חזן:	אנחנו נפנה, אנחנו נפנה, שוב למשרד הפנים.
שירה דקל כץ:	אם אתם לא מקריאים את ההצעה, אנחנו עוברים להצעה אחריה.
אורן חזן:	את לא מפחידה אותנו, שירה.
שירה דקל כץ:	אחלה, מעולה.
מתן גרובר:	רוני, בבקשה.
אורן חזן:	אני מבין שהבריונות...



שירה דקל כץ:	אז תביאו את ההצעה לסדר.
אורן חזן:	הבריונות, היא מנת חלקך.
שירה דקל כץ:	אורן, רק אתה הבריון.
אורן חזן:	ככה היית גם...
שירה דקל כץ:	רק אתה הבריון.
אורן חזן:	ככה היית כמדריכת נוער.
שירה דקל כץ:	אחלה.
אורן חזן:	וגם עשית דברים אחרים.
מתן גרובר:	רוני, את רוצה שאני אקרא?
שירה דקל כץ:	רוני, יש לך הזדמנות, את רוצה לקרוא?
אורן חזן:	שרק בגלל כבודך אני לא מספר.
שירה דקל כץ:	או שמתן יקריא?
רוני גולד:	רועי, רועי רוצה את ההצעה שלו,
שירה דקל כץ:	אחלה, אז הינה, רועי...
רוני גולד:	רגע, אבל אנחנו לא משלמים? לא הבנתי, מה? מה ענינו? מה התשובה?
מתן גרובר:	רועי, בבקשה.
נעמי ירקוני אברמוביץ':	צריך לקרוא.
שירה דקל כץ:	עד 10 דקות.
אלכסנדר ירמולסקי:	לפרוטוקול, התשובה שלהם,
רוני גולד:	כן, מה התשובה?
אלכסנדר ירמולסקי:	שלא מצביעים בגלל שזה תקציבי.
מתן גרובר:	רועי, בבקשה.
שירה דקל כץ:	רועי, תקריא.
אלכסנדר ירמולסקי:	עוד פעם שמים קצוץ גדול על הילדים של העיר.
שירה דקל כץ:	רועי, אתה מקריא?
מתן גרובר:	רועי, בבקשה.
רוני גולד:	אוקיי, חשוב, רגע,
אורן חזן:	זה לא להאמין, ואתם יושבים פה, אחרי זה אתם מתפללים למה (לא ברור, מדברים ביחד) ברחובות.
רוני גולד:	חשוב, חשוב לציין שההצעה שהצענו היא לא הצעה תקציבית.
מתן גרובר:	רועי, אתה קורא?
רוני גולד:	מדובר על תשלום להסעות חינוך.



מתן גרובר:	רועי, אתה קורא?
אורן חזן:	חינם, לא, גם... גם על בחינה, לבחון אפשרות לעשות.
מתן גרובר:	רועי, בבקשה.
אורן חזן:	מה כואב לכם לבחון אפשרות לעשות?
מתן גרובר:	רועי, בבקשה.
שירה דקל כץ:	רועי, אפשר להתקדם? קדימה, רועי.
דוברת:	מי שגדל בעיר, יודע שזה דברים שעשו בעבר.
רועי מוסט:	טוב,
אורן חזן:	ככה עשיתם עם העגלת קפה, ובסוף עשיתם (לא ברור, מדברים ביחד).
שירה דקל כץ:	רועי, אורן,
רועי מוסט:	התושבים...
אורן חזן:	ככה אותו הדבר היה.
רועי מוסט:	שש,
מתן גרובר:	קדימה, רועי, בבקשה.

הצעה לסדר של חבר המועצה רועי מוסט – הפעלת שירות הסעות למשפחות לחופי הים

בשבתות:

רועי מוסט:	תושבים רבים בעיר, בעיקר משפחות, אינם נהנים מגישות לפעילות חוץ בשבתות. הדבר פוגע באיכות חיים, ודיברנו על זה גם שנה שעברה, זה הצעה כמעט... זה מה שאמרתי שנה שעברה, לקראת הקיץ. אין תחבורה ציבורית זמינה, זה לא קשור בכלל לכלום, ולצערי בשבתות אין פעילות בעיר, שוב, זה לא בגלל שלא (לא ברור, מדברים ביחד), זה המצב, אין פעילות בעיר בשבתות, בטח לא למשפחה.
מתן גרובר:	רועי, תיצמד לטקסט בבקשה.
רועי מוסט:	מתן, אני מבקש ממך, תן לי לדבר. אתה רוצה, תזמין משטרה, אם לא נעים לך.
שירה דקל כץ:	זה הנוהל של הצעה לסדר, רועי.
רועי מוסט:	שמעת? שמעת? שמעת?
מתן גרובר:	רועי,
רועי מוסט:	אני מבקש ממך, אל תעיר לי יותר. אל תעיר לי יותר.
שירה דקל כץ:	זה הנוהל, רועי, רועי, זה הנוהל.
מתן גרובר:	אתה לא יכול להיצמד לתקנות כשנוח לך, ולא להיצמד לתקנות כשלא.
רועי מוסט:	אני לא נצמד לתקנות? (לא ברור, מדברים ביחד).



שירה דקל כץ:	הנוהל זה להקריא את ההצעה לסדר.
מתן גרובר:	להיצמד לטקסט.
רועי מוסט:	(לא ברור, מדברים ביחד) הוא ימשיך? הוא ימשיך? אתה רוצה גם לספור לי זמן?
שירה דקל כץ:	זה לא אישי.
רועי מוסט:	אתה רוצה לספור לי זמן? (לא ברור, מדברים ביחד)
דוברת:	(לא ברור, מדברים ביחד) סופרת לך זמן, (לא ברור, מדברים ביחד).
אורן חזן:	לא, אין זמנים על הצעה לסדר, הוא יכול לקרוא... (לא ברור, מדברים ביחד)
שירה דקל כץ:	יש עד עשר דקות. כן, זהו.
אורן חזן:	10 דקות,
אלכסנדר ירמולסקי:	מאיפה? מאיפה? מאיפה יש לך את זה?
מתן גרובר:	סעיף 29.
שירה דקל כץ:	עוד מעט אני אמצא לך, כשרועי יסיים. אם תרצה, אני אקריא.
רועי מוסט:	משפחות...
מתן גרובר:	סעיף 29, בבקשה.
אלכסנדר ירמולסקי:	10 דקות? הוא יכול להקריא 10 דקות?
שירה דקל כץ:	עד 10 דקות.
אלכסנדר ירמולסקי:	להקריא?
מתן גרובר:	תבדוק, תבדוק אותי.
מתן גרובר:	בבקשה רועי.
רוני גולד:	לא, הוא יכול גם להגיד, לדבר.
אורן חזן:	קח את הזמן, רועי.
רועי מוסט:	משפחות,
אורן חזן:	תנו לו לדבר. (לא ברור, מדברים ביחד)
רועי מוסט:	משפחות רבות מדי, לדעתי, מוצאות את עצמן מבודדות בסופי השבוע, במיוחד בתקופת הקיץ. אני מציע שהעירייה תפעל לקידום יוזמה, זה לא תקציבי, לקידום יוזמה, של הסעות מאורגנות לחופי הים, בשבתות, עבור משפחות. בהתבסס על פתרונות יצירתיים, כגון גיוס תרומות, שיתופי פעולה, או ארגונים חברתיים אזרחים.
אורן חזן:	תחזור עוד פעם, קידום יוזמה, נכון? לא כסף.
רועי מוסט:	כן, אמרתי, זה לא תקציבי.
אורן חזן:	לא, תגיד, כי אני אמרתי והם לא שמעו ולא (לא ברור, מדברים ביחד)



ואני מבקש...	רועי מוסט:
אורן, לא להפריע.	דובר:
ואני מבקש החלטה, שמועצת העיר תבקש לבחון את האפשרות להפעיל שירותי הסעות למשפחות תושבי העיר וחופי הים בשבתות. אגב, אני חושב שאפשר גם להגיד את זה, אם זה תקציבי, בסבסוד בכסף, כאילו, לשלם על זה, זה לא כזה נורא, עם הרבה... זה יחסית כסף קטן.	רועי מוסט:
זה אסור אבל.	דובר:
מה, מה?	רועי מוסט:
לא לדבר.	אורן חזן:
מה זה אסור?	רועי מוסט:
שיזמין לך משטרה.	אורן חזן:
מה זה אסור?	רועי מוסט:
אסור לך לדבר.	דוברת:
עכשיו אני...	אורן חזן:
זה אסור.	דוברת:
מה זה אסור?	רועי מוסט:
לא חבל על הזמן של המשטרה?	שירה דקל כץ:
את רוצה להוציא אותו?	אורן חזן:
לא.	שירה דקל כץ:
במסגרת המשאבים...	רועי מוסט:
(לא ברור, מדברים ביחד) שאסור לך לדבר.	דוברת:
כל פעם (לא ברור, מדברים ביחד)	אורן חזן:
במסגרת המשאבים...	רועי מוסט:
אתה יושב זורק הערות, לא לא לא, הוא אמר.	אורן חזן:
אתם מפריעים לרועי.	שירה דקל כץ:
אבל מזה אסור?	רועי מוסט:
שלא יפריע, ולא (לא ברור, מדברים ביחד), הוא מפריע לנו לעשות את עבודתנו.	אורן חזן:
אתם מפריעים לרועי להקריא.	שירה דקל כץ:
סליחה רועי, תמשיך, אני מזמין לו נידת. היי שלום, מדבר אורן (לא ברור, מדברים ביחד).	אורן חזן:



- רועי מוסט: תושבי העיר לחופי הים בשבתות, במסגרת המשאבים הזמינים.
בהתאם לכללי המנהל התקין,
אורן חזן: אני נמצא... אני חבר במועצת העיר,
רועי מוסט: ותוך שיתוף פעולה עם גופים רלוונטיים.
אורן חזן: (לא ברור, מדברים ביחד, ממשיך לדבר בטלפון).
רועי מוסט: עכשיו, אני... אני אסביר עוד פעם מה ש... זה. בסוף, בשבת אין פה פעילות, ואנחנו... אנחנו... לא לכולם יש את הרכבים מהעבודה, ויש להם את היכולת לנסוע. יש פה הרבה משפחות, הרבה ילדים שרוצים לנסוע בעיקר בשבתות, או שישי, אני אומר שזה סופי השבוע, זה כאילו... זה שישי שבת, בסדר? זה גם יכול להיות בשישי בבוקר, כי השבת נכנסת מאוחר, אם לא רוצים (לא ברור) בשבת. אגב, גם בעיר...
דוברת: (לא ברור, מדברים ביחד) שבת.
רועי מוסט: גם בעיר רמת גן יש הרבה דתיים, ויש הפעלות ששבת (לא ברור) העירייה שעושה את זה, זה לא שזה איזה תקדים מסוכן. ואני חושב שאין שום סיבה, אין שום סיבה, ששנה שעברה לא עשינו את זה, וסיפורים וזה. יש כסף, בסדר? צריך לדעת לאן הכסף הזה הולך. שננסה פיילוט. אני אומר... תמיד אומרים זה לא טוב, זה לא עובד, זה כן עובד, אז בואו נעשה פיילוט. אני אוהב את המילה פיילוט.
דוברת: אז אפשר לעשות פיילוט.
אורן חזן: (טריקת דלת) תקף תבוא המשטרה, תטפל בכך, אנחנו עובדים על פי חוק.
רוני גולד: לפני 3 שנים נעשה פיילוט ב...
נעמי ירקוני אברמוביץ': אוקיי, אז אני... אני מבקש,
רוני גולד: באופן פרטי, בשיתוף עם האוניברסיטה, (לא ברור, מדברים ביחד).
רועי מוסט: לא יודע, אני לא יודע פרטים על האוניברסיטה, אני לא יודע, אני שואל על העירייה.
רוני גולד: לפני ארבע שנים בערך,
רועי מוסט: אבל...
רוני גולד: נעשה פה פיילוט בעירייה.
רועי מוסט: בסדר, ארבע שנים זה הרבה זמן.
דוברת: או-אה, לפני ארבע שנים היה מה לעשות פה.
רוני גולד: וגם לפני חמש שנים.
רועי מוסט: אז אני... אז אם... אז בואו...



- דוברת: המצב הדרדר, אל תשכחי את זה.
- אלכסנדר ירמולסקי: דווקא מישהו מחברים שלך נסע בהסעה הזאת, (שמות לא ברורים), רוני גולד: ו? ו? אז?
- אלכסנדר ירמולסקי: לא, ואמרו שזה היה מצוין. רוני גולד: אז?
- אלכסנדר ירמולסקי: לא, אמרו שזה מצוין.
- רוני מוסט: רגע שנייה, אבל (לא ברור, מדברים ביחד).
- עמי אברמן: פעם אחת, רוצים עוד (לא ברור, מדברים ביחד).
- שירה דקל כץ: רגע, רגע, אלה שנייה, רגע רגע, עמי, אני אתן לכם להתייחס, בואו ניתן לרוני רגע לסיים.
- דובר: אחד להתייחס לדברים.
- שירה דקל כץ: כן רוני.
- דובר: רוני, בקשה.
- שירה דקל כץ: אחד, אחד, כן, אני יודעת.
- רוני מוסט: מה שאני אומר...
- דובר: אחד, אחד, כן.
- רוני מוסט: לפני ארבע שנים לא הייתה אותה הנהגה, נכון? אנחנו הנהגה צעירה, עם ילדים, אנחנו מקשיבים לנוער. אני יודע שהנוער פה, באמת, לדעתי הוא פשוט מוזנח. אבל אני אומר יש פה... אני יש לי ילדים, אני כל... אני אומר לכם, אני אומר לכם, בואו נעשה פיילוט ראשון. תנו לי פעם אחת אוטובוס, תנו את זה לי. אני אגיד לכם, אם אתם לא רוצים, אני מבטיח לכם, שאני ממלא אוטובוס. עכשיו, אם אני לא מצליח למלא אוטובוס, תנו לי פיילוט פעם פעמיים, תנו לי, זה לא כזה נורא. זה כן חוקי, אגב, לא יודע, הוא... היועץ המשפטי פה, הוא יושב לוחש זה, וואי וואי וואי. זה חוקי, בוא נעשה פיילוט.
- אורן חזן: תכף המשטרה תבוא תוציא אותו החוצה.
- רוני מוסט: בואו, בואו ננסה. מה קרה? יחיאל, יחיאל מסכים איתי, אני (לא ברור) איזה שישים פעם. הוא מסכים איתי, כי הוא רוצה גם פעילות בשבת. כביכול, שהוא (לא ברור) את הדת.
- יחיאל טוהמי: שכל אחד יעשה את החמישי שישי שבת (לא ברור, מדברים ביחד).
- רוני מוסט: נכון, ואני אומר לכם, תן לי פיילוט.
- יחיאל טוהמי: בוא (לא ברור, מדברים ביחד) ונבחן אותו, מה הבעיה? (לא ברור, מדברים ביחד).



- רועי מוסט: ואם אני אכשל... נכשלתי, מה רע? תנו לי, זה מה שאני מבקש. בואו נקבע תאריך, נפרסם את זה,
- יחיאל טוהמי: חילונים, דתיים, אנחנו... (לא ברור, מדברים ביחד).
- רועי מוסט: כי בסוף, בסוף זה ילדים גם שלך,
- יחיאל טוהמי: זה על כל אחד והילדה שלו.
- רועי מוסט: זו הילדה שלך, שהיא חמודה מאוד, ובטח היא גדלה, לא זיהיתי אותה בהתחלה, ולילדות שלי, ולילדות שלו... זה הילדים שלי. ואני אומר לכם, תנו לילדים שלנו לארגן את זה. אגב, אני חושב, ואני מוכן להתנדב, שיהיה מבוגר אחראי באוטובוס. שאפשר להסתכל, שלא יהיו בעיות, לא יהיו ונדליזם, לא יהיה אלימות, חס וחלילה, לא וודקות ולא שטויות. אני מוכן להיות הראשון שמתנדב, וננסה לעשות פיילוט. עמי יבוא איתי, נשתה בירה על הים, אני מזמין.
- דוברת: אני אתך.
- שירה דקל כץ: אחלה, תודה, רועי.
- רועי מוסט: אני מזמין, באמת, זה לא שוחד.
- שירה דקל כץ: עוד מישו רוצה להתייחס?
- (לא ברור, מדברים ביחד).
- אלכסנדר ירמולסקי: יש פה הצעה, את מבינה? את מבינה את ההצעה?
- שירה דקל כץ: רגע, רועי, אה... תודה על ההצעה, אנחנו...
- רועי מוסט: (לא ברור, מדברים ביחד).
- עמי אברמן: רועי, תנסה (לא ברור, מדברים ביחד) לשחד אותי.
- שירה דקל כץ: אנחנו בהחלט נבחן אותה.
- רועי מוסט: לא, אני אומר, זה לא לשבת, זה בירה.
- יחיאל טוהמי: (לא ברור, מדברים ביחד) תשמע תשמע.
- שירה דקל כץ: תודה על ההצעה, אנחנו נבחן אותה. אני רק אגיד, מן הסתם זה לא עולה להצבעה, כי יש בזה סוגיות של תקציב, אבל זה לא אומר שלא נוכל לבחון את הרעיון, ולראות איך ליישם אותו. בסדר?
- דוברת: (לא ברור, מדברים ביחד) נעשה הצבעה.
- אורן חזן: אבל ההצבעה...
- דוברת: אתה יודע, לא צריך הצבעה?
- אורן חזן: אבל ההצבעה...
- שירה דקל כץ: אנחנו עוברים להצעה לסדר הבאה.
- אורן חזן: אבל רגע, אני רוצה...

דוברת:	אבל זה הצעה לסדר, (לא ברור, מדברים ביחד).
שירה דקל כץ:	אין הצבעה. הלאה.
רועי מוסט:	אני יכול לבדוק, תקשיבי,
שירה דקל כץ:	מי מקריא את ההצעה הבאה? אני מציעה, רועי,
רועי מוסט:	קודם (לא ברור, מדברים ביחד), נבין כמה זה עולה.
שירה דקל כץ:	מי מקריא את ההצעה הבאה?
רועי מוסט:	בואו נעשה (לא ברור, מדברים ביחד).
שירה דקל כץ:	מי מקריא את ההצעה לסדר?
אורן חזן:	אני מבקש לומר לפרוטוקול, (לא ברור, מדברים ביחד).
שירה דקל כץ:	מי מקריא את ההצעה הבאה?
אורן חזן:	שגם כאן לא מדובר בהצעה
שירה דקל כץ:	בסדר, אתה יכול להגיד, בוא נתקדם.
אורן חזן:	אנחנו נגיד, ושירה... (לא ברור, מדברים ביחד).
מתן גרובר:	רוני, בבקשה.
אורן חזן:	שירה, משרד הפנים, משרד הפנים בעבר החזיר אתכם לשולחן,
שירה דקל כץ:	בסדר, אורן,
אורן חזן:	אז הוא יחזיר אתכם שוב. (לא ברור, מדברים ביחד).
שירה דקל כץ:	בסדר, מי מקריא את ההצעה הבאה? רוני?
אורן חזן:	אני רק מראש מבקש,
רועי מוסט:	(לא ברור, מדברים ביחד), הקפצה הלוך חזור?
אורן חזן:	אני רק מראש מבקש,
שירה דקל כץ:	רגע רגע רגע רגע,
רועי מוסט:	זה לא כמו לשלם, זה לא אותו הדבר.
דוברת:	אני אדבר (לא ברור, מדברים ביחד).
שירה דקל כץ:	אחרי זה תדברו.
עמי אברמן:	ומי יחזירו?
רועי מוסט:	לא, הקפצה הלוך חזור (לא ברור, מדברים ביחד).
אורן חזן:	אני רק מראש מבקש, שהוא לא יישב כאן, או שיזוז, או שנוציא אותו
	(לא ברור, מדברים ביחד).
שירה דקל כץ:	מותר לו לשבת.
אורן חזן:	אסור לו לדבר.
שירה דקל כץ:	בסדר, הוא לא מדבר.
אורן חזן:	שנייה, אסור לו לדבר... הוא מציע,



שירה דקל כץ:	הוא לא מדבר.
אורן חזן:	הוא מדבר, הוא זורק הערות.
שירה דקל כץ:	הוא לא מדבר, הוא שקט.
מתן גרובר:	לפרוטוקול, לפרוטוקול... רוני יצאה.
רועי מוסט:	(לא ברור, מדברים ביחד) הזה, אני מוכן לתת חתימות על זה.
אורן חזן:	את לא רוצה, את שותפה לדבר עבירה.
שירה דקל כץ:	הלאה.
מתן גרובר:	קדימה, רוני, בבקשה.
אורן חזן:	תכף תגיד המשטרה, תטפל בך.
שירה דקל כץ:	כן.
מתן גרובר:	רוני, בבקשה.
אלכסנדר ירמולסקי:	זה אלפיים... זה אלפיים שש מאות...
שירה דקל כץ:	כן, רוני, קדימה.
דוברת:	(לא ברור, מדברים ביחד) תלוי ביעד.
דוברת:	אורן, אורן יודע. (לא ברור, מדברים ביחד).
שירה דקל כץ:	הלאה.
דוברת:	חבל על הזמן אבל.
אורן חזן:	אמרנו שיש לי עד 10 דקות להתחיל, נכון?
דוברת:	לא, לא רק (לא ברור, מדברים ביחד).
אלכסנדר ירמולסקי:	בשבת, באריאל... (לא ברור, מדברים ביחד) וחזרה.
אורן חזן:	אז דבר, גם אני חושב.
מתן גרובר:	אורן, בבקשה.
אלכסנדר ירמולסקי:	500...
אורן חזן:	מחכה לשקט.
אלכסנדר ירמולסקי:	(לא ברור, מדברים ביחד) כולל מע"מ.
אורן חזן:	קודם כל, בדקנו בתקנון, ואפשר גם... למקריא ההצעה מותר גם לדבר על ההצעה. זה רק... אם כבר... אם נצמדים לתקנון, אז לתת גם לדבר כמו שהתקנון מחייב, זה אחד. ואם עד עשר דקות, אז בואו נפתח שעון, כדי שלא תהיה (לא ברור, מדברים ביחד).
שירה דקל כץ:	פתחתי כבר, קדימה.
אורן חזן:	לא לא, אני עוד לא התחלתי, עכשיו אני פותח שעון.
שירה דקל כץ:	21:30 כבר, אורן,
אורן חזן:	אז יאללה, התחלנו.



שירה דקל כץ:	ולא יהיה שנייה יותר. קדימה.
אורן חזן:	לא להפריע לי, שירה. לפתוח שעון ולהפריע, זה לא נחשב.
אורן חזן:	לכבוד "יהיר" שיטבון, ראש מועצת העיר,
שירה דקל כץ:	לא, אם אתה... אם אתה...
אורן חזן:	יש לו שם.
שירה דקל כץ:	אתה יודע מה קורה כשאתה מתחיל לדבר בצורה לא יפה ולא מכבדת, עוצרים את הדיון, לא נותנים לך להקריא. אל תעליב אף אחד. קדימה. הוא יודע טוב מאוד, אל תסתכלו עליי,
דוברת:	מזה, החיוך אה... הוא יודע טוב מאוד. (לא ברור, מדברים ביחד). א
שירה דקל כץ:	אורן, תכבד.
אורן חזן:	מה, אנחנו במחנה חינוך סיני?
שירה דקל כץ:	תכבד את עצמך. תכבד את עצמך. בעיקר.
מתן גרובר:	אורן, בבקשה.
אורן חזן:	תכבדי את את הכסא שעליו את יושבת,
שירה דקל כץ:	בסדר.
אורן חזן:	זה יותר חשוב.
שירה דקל כץ:	בסדר. קדימה.
דוברת:	השנייה היא אמרה לרועי שהוא מדבר שטויות. זה נעים לשמוע?
מתן גרובר:	אורן, בבקשה.
אורן חזן:	לא, להם מותר.
מתן גרובר:	אורן, בבקשה.
שירה דקל כץ:	לכולם מותר.
אלכסנדר ירמולסקי:	זה (לא ברור, מדברים ביחד), נו.
שירה דקל כץ:	אני אמרתי לו...? אני דיברתי ככה פעם?
איריס אלון:	את צודקת. את צודקת. את באמת צודקת.
אורן חזן:	אבל היא באמת דיברה ככה.
איריס אלון:	זה מהיום הראשון, אתם ככה מדברים, לכולנו, וליאיר,
דוברת:	כן.
רועי מוסט:	אני דיברתי פעם אחת לא יפה למישהו?
איריס אלון:	לא. אני לא דיברתי עליך.
מתן גרובר:	איריס,
שירה דקל כץ:	איריס,
מתן גרובר:	לא להפריע בבקשה.



רועי מוסט: (לא ברור, מדברים ביחד) איריס?
מתן גרובר: אורן, תודה. בבקשה, אורן, בבקשה.
רועי מוסט: (לא ברור, מדברים ביחד).
איריס אלון: אני כן?
מתן גרובר: אורן, בבקשה.
דובר: לא לא, איריס איריס איריס איריס,
אורן חזן: אני לא יכול לדבר (לא ברור, מדברים ביחד).
דובר: איריס,
איריס אלון: זהו.
רועי מוסט: איריס, אני (לא ברור, מדברים ביחד) גם ככה אין דיון עכשיו מה מו
מי, עזבי.
מתן גרובר: רועי, תודה. בבקשה אורן.

הצעה לסדר של חברת המועצה רוני גולד – שיפור מערך הפיקוח והאכיפה לניקיון במרחב

הציבורי:

אורן חזן: טוב. הנדון, הוספת נושא לסדר, הצעה לסדר לשיבת מועצת העיר
אריאל, ישיבה שמן המניין, מספר 32, שיפור מערך הפיקוח והאכיפה
לניקיון במרחב הציבורי. כאמור, סעיף 26 לתקנות יהודה ושומרון
מאפשר וקובע, כי

הצעות נוספות של חברי מועצה... חבר מועצה רשאי להגיש הצעה לסדר היום של הישיבה מן
המניין, לא יאוחר מיום 48, וכולי וכולי. 48 שעות לפני מועד הדיון.
הנושא: תושבים רבים מדווחים, באופן יומי חוזר, על מפגעי לכלוך,
שאינם מטופלים. אי פינוי אשפה, בזמן או בכלל. מצב ירוד של פחי
מחזור, חלקם שבורים, לא רק מצבם ירוד. פחים ירוקים מרוסקים, שאי
אפשר להרים את המכסה.

מתן גרובר: אורן, להיצמד לטקסט.

אורן חזן: ... אמרנו שמותר לי לדבר. תקרא מה שאומר...

מתן גרובר: תיצמד לטקסט, בבקשה.

אורן חזן: תקרא מה שאומר ה(לא ברור, מדברים ביחד). וכמובן, הכי חשוב,

העדר תגובה הולמת לפניות התושבים, מצד הרשות המקומית. ניכר כי

קיים צורך דחוף ששיפור מנגנוני הפיקוח והתגובה של העירייה. אגב,

שירה, רק שאלה, את אחראית על שפע, נכון? זו הסמכות שלך.

שירה דקל כץ: תמשיך, אורן.



מתן גרובר:	אורן, בקשה.
אורן חזן:	אני שואל.
דוברת:	כן, התשובה היא כן.
אורן חזן:	אוקיי. ההיא שאמרה שכל הגנים בטוחים. ההצעה, מועצת העיר תבחן, ותאשר, הקמת מערך פיקוח ואכיפה משופר לניקיון העיר. שוב, תבחן, ותאשר. הקמת מערך פיקוח ואכיפה משופר לניקיון העיר, שיכלול את הצעדים הבאים: הגדרת SLA. למתקשים, זמן תגובה ברור...
דוברת:	Service Level Agreement
אורן חזן:	ברור לפניית תושבים, בנושאי ניקיון ומפגעים. נדבר על כך, אגב, בהרחבה, כשנדון בדוח הביקורת השנתי של הכישלונות שלכם. תגבור מערך הפיקוח, והחזרת מצלמות פיקוח בנקודות רגישות. אני לא יודע אם אתה יודע, יש מצלמות שהותקנו, אבל פשוט לא עובדות ולא מחוברות. מיפוי מצב תחזוקת פחי המחזור, והפחים בכלל ברחבי העיר. וכמובן, הצעת פתרון לניקיון. תיקון, החלפה וטיפול בתחזוקה שוטפת של הפחים, מה שלא קורה כרגע. פרסום דוח רבעוני, לציבור כולו, בנושא היקף הפיקוח, ויעילות הטיפול בפניות, כמו גם הביצוע בשטח. מטרת ההבטחה... ההצעה, להבטיח לתושבי העיר אריאל סביבה עירונית נקייה, בטוחה ומכבדת, ולחזק את אמון הציבור בתפקוד הרשויות, שלוקחות חלק בעניין. להצבעה, הצעת החלטה להצבעה, לקיים יום מערך פיקוח ואכיפה משופר לניקיון העיר, ולא רק ברחוב שאתם בוחרים לצלם בו פוסט פעם באף פעם. תראו...
דוברת:	פעמיים זה היה, זהו.
אורן חזן:	כן. זה נגמר.
דוברת:	וזה עוד נימוס, בגלל הנימוס.
אורן חזן:	אנחנו מבטיחים בכל שבוע ברחוב אחר. גילינו שיש רק שני רחובות באריאל. תראו חברים, תראו חברים, אני לא יודע, אני מתחיל לתהות אולי אתם לא חיים איתנו באותה העיר. מתן, אני יודע שאתה לא גר כאן, במודיעין המצב שמיים וארץ מהמצב כאן. אם היית מנכ"ל של ראש העיר במודיעין, והעיר שלו הייתה נראית ככה, כנראה שבאותו היום היית נזרק. אתה יכול לעשות ככה עד מחר. בסוף, בסוף היום אנחנו הולכים פה עם המשפחות שלנו, מטיילים פה עם התינוקות שלנו, נוסעים פה עם החברים שלנו. יש פה קבוצות ריצה, יש פה אמהות עם תינוקות, יש פה קשישים שהמרחב שלהם זה הכמה מאות מטרים



מסביב לבית, והעיר כולה מטונפת, מלכלכת. ואני חוזר, אירועי העצמאות היו בהחלט מבורכים, אבל למחרת התעוררנו שוב לסיוט של הטינופת. עשביה שעולה על גדותיה. פחים שמטיילים, אין להם לא מחסום, לא מסגרת, לא מעצור. פחים שבורים. במה כן אנחנו נתקלים? בפקחים שמחטטים בזבל, כדי לחפש לתת דוחות לציבור. פקחים שמוציאים שקיות מתוך האשפה, קוראים אותן, ולעיתים גם לא מחזירים אותן חזרה לפח, משאירים לכלוך אחריהם. כשאתה שואל אותו מה אתה עושה, לא לא, אנחנו בודקים אם מישוהו זרק זבל לא במקום. ויש תיעוד של הדברים. זה לא רק הפחים, הרחוב עצמו, אין שטיפה, אין מפוחים, אין תיעוד, אין כלום. כלום. התאורה מכוסה מהעצים שלא נגזמים, איפה שיש תאורה.

יחיאל טוהמי:	עכשיו ברצינות, איפה אתה מסתובב?
דוברת:	מה? די.
אורן חזן:	ב... בוא איתי לטיול.
יחיאל טוהמי:	ברצינות (לא ברור, מדברים ביחד).
אורן חזן:	בוא איתי לטיול.
יחיאל טוהמי:	אני כמו... (לא ברור, מדברים ביחד).
אורן חזן:	תבוא איתי לטיול, (לא ברור, מדברים ביחד).
יחיאל טוהמי:	שנייה רגע, אני רוצה להגיד משהו.
רועי מוסט:	הוא יכול לענות, מה הוא יכול לענות?
אורן חזן:	תני לו לענות, אני מרשה לו, זה הזמן שלי.
רועי מוסט:	הוא לא יכול לענות?
אלכסנדר ירמולסקי:	לא לא, יש שמה דיקטטורה פשוט.
יחיאל טוהמי:	לא שלי.
אלכסנדר ירמולסקי:	אסור אסור.
רועי מוסט:	אסור לך לענות? לא הבנתי.
יחיאל טוהמי:	אני רוצה להגיד לך, היה אצלי אורח היום,
אורן חזן:	אני עוצר, כן.
יחיאל טוהמי:	היה אצלי אורח היום,
דובר:	אסור לך,
יחיאל טוהמי:	אומר לי איך העיר נקייה,
דוברת:	יחיאל, היא לא מרשה לך לדבר.
אלכסנדר ירמולסקי:	יחיאל, היא לא מרשה לך לדבר, יחיאל, היא לא...



- יחיאל טוהמי: אבל זה לא נכון.
- שירה דקל כץ: לא, אז תן לו לסיים את הזמן, ואז ניתן לך.
- אלכסנדר ירמולסקי: לא, היא לא מרשה לך.
- אלכסנדר ירמולסקי: יחיאל,
- דובר: תן לו לסיים.
- אורן חזן: יחיאל, פעם הבאה תביא פסק מהבית, אולי ירשו לך לדבר.
- יחיאל טוהמי: לא, היא לא רוצה שאני אפריע לך פשוט.
- אורן חזן: אה, אמרתי אני מוכן לתת לך.
- דוברת: לא, אנחנו רוצים שאתה תדבר.
- שירה דקל כץ: לא לא לא,
- דובר: לא לא לא,
- אורן חזן: לא לא לא,
- שירה דקל כץ: לא, הזמן שלך יעמוד בול, ואז יחיאל יקבל את זכות הדיבור.
- דוברת: לא, שהוא יסיים קודם.
- אורן חזן: הזמן שלי הוא עוד ארבע וחצי דקות.
- שירה דקל כץ: שלוש וחצי דקות, (לא ברור, מדברים ביחד) אתה תתייחס.
- אורן חזן: ארבע וחצי דקות, לא לגנוב זמן.
- שירה דקל כץ: בשנייה שזה מצפצף.
- אורן חזן: את לוקחת לנו מספיק בדיקטטורה שלך.
- שירה דקל כץ: אורן, תתקדם. תתקדם.
- אורן חזן: לא, את הזמן שלי, אל תגעי בו. את לא מעל החוק.
- שירה דקל כץ: תתקדם.
- אורן חזן: וכבר גילית את זה. את בקרוב גם תשלמי על זה. נחזור לענייננו.
- אלכסנדר ירמולסקי: אני מתנצל, זה הבת שלי, אז אני... (לא ברור, מדברים ביחד).
- אורן חזן: נחזור לענייננו. אני מסתובב בעיר, לא רק באוטו, אני מסתובב בעיר ברגליים. אתם חרבתם את העיר. הדרך לבית העלמין, השחטתם אותה.
- נעמי ירקוני אברמוביץ': הפלאפון שלי קורס מפניות של תושבים, (לא ברור, מדברים ביחד), קורס.
- אורן חזן: בית העלמין עצמו...
- נעמי ירקוני אברמוביץ': הפכתי להיות (לא ברור, מדברים ביחד).
- אורן חזן: מטונף ומלא עשבייה. בכניסה עשיתם ג'נקיה של טריילרים, ועגלות נגררים. כל הכיכרות, כמעט בלי יוצא מן הכלל, לא מתוחזקות כמו צריך,



מנקים אחת, ואז שנייה, ואז הראשונה, כשמטפלים בשלישית, כבר קורסת.

דוברת: כיכרות יפות.

אלכסנדר ירמולסקי: גני שעשועים לא מנוקים.

אורן חזן: תכף נגיע גם למתקני שעשועים, יש לנו עוד זמן. עזוב מתקנים לא מנוקים, מתקנים לא בטיחותיים. הלכו לתקן איזה מפגע באחד מגני השעשועים,

רוני גולד: נכון, השאירו את כל ה(לא ברור, מדברים ביחד).

אורן חזן: פרקו את המתקן, שמו מתקן חדש, השאירו את גילי הפלסטיק הענקיים, את המגלשות, זרוקות בשטח. אתם נורמלים? איפה האחריות שלך, מתן? אתה יודע...

רוני גולד: לך לסוף רחוב (לא ברור, מדברים ביחד) ותראה מה עשיתם שמה.

אורן חזן: אתה יודע שאתה נושא אחריות אישית? אתה מודע לזה?

שירה דקל כץ: אה, אורן אורן,

אורן חזן: את יודעת שאת נושאת אחריות אישית?

שירה דקל כץ: אורן,

אורן חזן: את מודעת לזה?

שירה דקל כץ: תתקדם, תפסיק לאיים.

אורן חזן: זה הזמן. זאת המציאות. את יכולה להעלות כמה פוסטים שאת רוצה בפייסבוק. למרות שלאחרונה אני רואה שמדירים אותך מהפוסטים. גם את אלה, לאט לאט מעיפים אתכם. גם בחוברת של ההישגים של

השנה, פתאום נעלמתם, לא יודע, אולי זה הדרת נשים.

מתן גרובר: אורן, לגופו של עניין, קדימה.

שירה דקל כץ: שתי דקות.

מתן גרובר: לגופו של עניין.

אורן חזן: לגופו של עניין, יש לכולכם אחריות, והעיר הזאת מטונפת, והיא

מלוכלכת, והיא מעולם לא הייתה ככה, מעולם. הייתה ביקורת, אבל

הייתה עבודה טובה. הציע פבל, שאנחנו מאחלים לו, שוב, רפואה

שלמה, הרגל שלו שבורה.

דובר: אמן. שיהיה בריא.

אורן חזן: הציע עשרות פעמים, בואו אני אסביר לכם, בואו אני אלמד אתכם, בואו

אני אראה לכם, יש לנו ניסיון, למדנו מטעויות, השתפרנו, תיקנו. מה

אתם עושים?



דוברת:	מנהל האגף ברח מרוב ש...
אורן חזן:	כל עובדי שפע, כמעט כולם, בלי יוצא מן הכלל, ברחו מהעיר. אגב, שלם, מחזיקים אותו עובדי קבלן. אתם לא שואלים את עצמכם. אולי אתם עושים משהו לא בסדר? עובדים בורחים מכם, העובדים שנמצאים לא עומדים במשימות,
מתן גרובר:	אורן, לגופו של עניין.
אורן חזן:	לגופו של עניין, נשאר לי עוד דקה וחצי, אל תפריע לי, כל הפרעה כזאת... לגופו של עניין, בתקציב האחרון צמצמתם את תקציב אגף שפע, לא השכלתם להבין שיש פה עוד שכונה ענקית חדשה שנבנית, ששם בכלל יש קטסטרופה. ולדעתי היא לא תחנך ולא תיגמר עוד... ראש העיר הבא אולי יזכה להנות ממנה, אולי. יצטרך לטפל בקטסטרופה ש... כשאני מסתכל על העיר אריאל, שאפילו הכניסה שלה נראית כמו... באמת, כניסה לאיזה מחנה צבאי נטוש בעזה בשנות השישים, שהברזלים שבורים. ג'רזי, ישן, כולו עם חורים, סותם את הכניסה. פח מחזור כתום מונע מהאנשים להיכנס. איפה אתם חיים? אין לכם כבוד למקום הזה? לא כואב לכם? אתם נוסעים באותם כבישים, עוד דקה. אל תפריע לי, אתם עוברים באותם רחובות, אתם הולכים באותם... לא כואב לכם? מה, יש איזה קומבינה שבאתם להקים ליד הבית? אולי בשטח שכבשתם לעצמכם? שסיפחתם לעצמכם? השטח הציבורי שלקחת לבית שלך, טוהמי, שמה מנקים?
שירה דקל כץ:	אל תענה לו.
אורן חזן:	אני שואל באמת.
שירה דקל כץ:	אל תענה על זה.
אורן חזן:	אני מזכיר, עוד חודשיים אתה צריך לתת תשובה או לפנות, אני מזכיר.
שירה דקל כץ:	אורן, אורן,
אורן חזן:	אני מסיים בארבעים שניות שנותרו לי..
שירה דקל כץ:	4, 5, 6, 7...
אורן חזן:	אני מסיים, ואני הולך לשוטר כדי לטפל ב(לא ברור, מדברים ביחד),
שירה דקל כץ:	1, 2, 3.
אורן חזן:	אני מבקש שתקחו אחריות על הבלאגן.
מתן גרובר:	תודה רבה.
שירה דקל כץ:	תודה. יחיאל רצה להגיד מילה, ואתה תגיד.
מתן גרובר:	טוב,



שירה דקל כץ:	מילה, כן.
דובר:	הוא הולך, אז אין לי יותר מה...
שירה דקל כץ:	תגיד תגיד, אתה אומר את זה לתושבים, לפרוטוקול.
יחיאל טוהמי:	לא, אני אומר רק ש... אני לא יודע על מה אורן מדבר, על איזה מקום...
	העיר סה"כ נקייה,
דוברת:	הוא לא יודע. אוהו.
יחיאל טוהמי:	והיום הגיע אליי איזה אורח מראש העין, שמכיר אותנו, הוא היה סגן ראש עיר שמה. הוא אומר אני מקנא בכם, תכף העיר... הסתובבתי במקום...
דוברת:	אתה... אתה ער למה שהתושבים אה...?
שירה דקל כץ:	לא לא, רוני רוני, לא לא לא,
מתן גרובר:	(לא ברור, מדברים ביחד), הזמן שלך נגמר.
שירה דקל כץ:	אין לך דיבור. אין לך. (לא ברור, מדברים ביחד). אין לך זכות דיבור.
רוני גולד:	העיר נקייה, מעולה, בול.
שירה דקל כץ:	אין לך זכות דיבור.
רוני גולד:	נקייה, העיר מצוחצחת.
שירה דקל כץ:	רוני, אין לך. כן, כן, כן.
מתן גרובר:	רוני, הזמן שלך נגמר. (לא ברור, מדברים ביחד).
רוני גולד:	הכל דופק כמו שעון.
שירה דקל כץ:	כן, כן, נכון,
רוני גולד:	אתה צודק.
מתן גרובר:	תודה רוני.
שירה דקל כץ:	כן, נכון, הכל דופק כמו שעון.
יחיאל טוהמי:	רוני, זה... זה מה ש(לא ברור, מדברים ביחד). ושירה, אני זהו סיימתי.
שירה דקל כץ:	מעולה, תודה יחיאל, מתן אתה רוצה להגיב?
מתן גרובר:	לא, גם פה מדובר על נושא תקציבי, לכן אני לא מצביע.
דובר:	בוא בוא בוא, אין מה (לא ברור, מדברים ביחד).
מתן גרובר:	בקשה, קדימה, הצעה אחרונה.
שירה דקל כץ:	הצעה אחרונה, מי מקריא?
מתן גרובר:	רועי, אתה רוצה? אלכס, אתה רוצה להקריא?
רועי מוסט:	לא, בסדר, (לא ברור, מדברים ביחד).
אלכסנדר ירמולסקי:	שנייה, איפה זה?
רועי מוסט:	התקלתם אותי.



דובר:	רועי, אתה יודע לקרוא.
רועי מוסט:	אני רק לא יודע איפה ההצעה. (לא ברור, מדברים ביחד).
שירה דקל כץ:	הינה, אלכס מקריא?
מתן גרובר:	כן, בבקשה אלכס.
אלכסנדר ירמולסקי:	הנדון: סטטוס הסמכת מתקני משחקים בעיר.
מתן גרובר:	לא לא, זה לא... (לא ברור, מדברים ביחד).
שירה דקל כץ:	לא, זה לא זה. זה בדיקת צופרים אמור להיות.
מתן גרובר:	בדיקת סופרים בעיר.
אלכסנדר ירמולסקי:	שנייה. בדיקת צופרים?
עמי אברמן:	תעבירו לו שנייה ש...
אלכסנדר ירמולסקי:	לא לא, הכל בסדר.
דוברת:	לא לא, שיקרא את זה,
דוברת:	הינה הינה.
רועי מוסט:	גם ככה זה תקציבי.
שירה דקל כץ:	הינה, תעבירו בקשה.
רועי מוסט:	זה תקציבי.
שירה דקל כץ:	תעבירו לו.
רועי מוסט:	זה פיקוד העורף, זה תקציבי.
דוברת:	הינה הינה, יש.
רועי מוסט:	יש לך יש לך, זה תקציבי, לפי סעיף 26 זה תקציבי.
מתן גרובר:	קדימה בבקשה.

הצעה לסדר של חברת המועצה רוני גולד – בדיקת הצופרים העיר:

אלכסנדר ירמולסקי:	לכבוד מר י' א' י' ר' שטבון, אני לא יודע איך לקרוא נכון, כי פעם אחת
	אומרים יאיר, "יהיר", לא יודע, אז...
איריס אלון:	לא, הוא "יהיר". הוא עם א' ובלי הא'.
מתן גרובר:	בוא, אתה יודע טוב מאוד.
איריס אלון:	אתה יודע יפה מאוד.
אלכסנדר ירמולסקי:	אני לא, לא יודע, כבר לא יודע, אני כבר...
מתן גרובר:	אלכס, אלכס, בבקשה.
איריס אלון:	אלכס, לא יפה.
אלכסנדר ירמולסקי:	מה לעשות? אני באמת לא יודע.
איריס אלון:	אתה יודע.

- אלכסנדר ירמולסקי: אז כרגע לא יודע.
- איריס אלון: אתה יודע שקוראים לו יאיר עם א'.
- אלכסנדר ירמולסקי: אז כרגע לא יודע.
- איריס אלון: מספיק עם זה.
- מתן גרובר: איריס תודה, אלכס בקשה.
- אלכסנדר ירמולסקי: שלום רב, הנדון: הוספת נושא לסדר, הצעה לסדר, ישיבת המועצה העיר אריאל. ישיבה שמן המניין מספר 32. בדיקת צופרים בעיר. את רוצה לקרוא?
- רוני גולד: אה, זה שלי, כן.
- אלכסנדר ירמולסקי: בואי. הגעתי עד לבדיקת צופרים בעיר.
- מתן גרובר: נושא.
- רוני גולד: קראת את כל זה?
- מתן גרובר: כן כן כן, למעלה.
- רוני גולד: טוב. ביום הזיכרון לשואה ולגבורה האחרון, מתן, היית איתי שם. לא נשמעה צפירה במספר מוקדים בעיר. בהם היכל התרבות, בית ספר יסודי נחשונים, ומתחם הקניות רמי לוי. מדובר באירוע חמור, שמעלה חשש כבד לתפקוד מערך הצופרים העירוני, גם בעתות חירום אמיתיות. לאחר בדיקה אל מול המנכ"ל, כי לא רציתי להביא את זה לפה, כמו ששירה אומרת שאנחנו אוהבים לעשות שואו. פשוט כתבתי מייל למנכ"ל ולראש העיר, שגם היו נוכחים בבית ספר נחשונים, והבושה שהייתה שם, שה...
- רוני מוסט: הצופרים לא עבדו, לא ידעו שיש צפירה.
- רוני גולד: לא לא לא לא... לא הייתה צפירה.
- רוני מוסט: כן, כן.
- רוני גולד: יש לנו ילדים מקסימים בעיר, אגב, כולם עמדו למופת. אז לאחר בדיקה מול המנכ"ל, הצופרים מהם מושמעת הצפירה, זהים לצופרים מהם תושמע האזעקה, במקרה של, חלילה, אירוע ביטחוני. במקרה של חדירת מחבלים, ובמקרים של ירי טילים וכדומה. לא ייתכן כי בעתות חירום, כאשר כל שנייה חשובה, נאפשר לעצמנו סיטואציה בה התושבים יוותרו ללא התראה. כאמור, נעשתה בנושא למנכ"ל העירייה פנייה, אך לצערנו קיבלנו מענה לקוני ומזלזל, שהפנה לאפליקציית פיקוד העורף. אני חייבת... אני אסביר מה זה... פתרון שאינו מהווה מענה, ראוי, בוודאי במקרה של תלמידים אשר מונחים להשאיר את



המכשירים הניידים בתיק במהלך היום. (לא ברור, דיבורי רקע).
תקשיב כי זה גם הילדים שלך. הצעת החלטה,
רוני, אני נראה לך לא מקשיב, שאת מעירה לי להקשיב?
רוני גולד: לא, אתה מקשיב, אבל אני מדברת אליך, כי גם לך יש ילדים בבית
ספר,
עמי אברמן: אני אפילו מסתכל עליך. אוקיי.
רוני גולד: אם אתה... אז אני... אני שמחה.
עמי אברמן: אז בואי נו, אז תגיד...
רוני גולד: תודה, אני אומרת...
אלכסנדר ירמולסקי: נראה לי ש(לא ברור, מדברים ביחד) של עיריית אריאל... עם
התאחדות...
רוני גולד: מה?
אלכסנדר ירמולסקי: לא, יש שם התאחדות שנייה. נראה אם להתאחד.
שירה דקל כץ: אבל אל תפריעו רגע לרוני,
רוני גולד: מי מתאחד שם?
שירה דקל כץ: רוני, תמשיכי.
רוני גולד: לא, אבל רואים אותך.
אלכסנדר ירמולסקי: אני יכול לסובב לשמה.
רוני גולד: לא, אני... זה... המצלמה לא עליי.
אורן חזן: (טריקת דלת) אני כבר בא.
רוני גולד: העירייה תבצע בדיקה יסודית... אולי אני אעביר את זה אליי באמת.
ומקיפה, של כלל הצופרים הפזורים בעיר, ותאתר ליקויים או אזורים בהם לא נשמעת האזעקה.
לאחר ביצוע בדיקה זה, יעודכן הציבור בתוצאות. עכשיו, למה אמרתי
לך? כי... שתקשיב אתה? כי יש... שוב, התשובה של מנכ"ל העירייה,
זה שהתושבים משלמים לו כסף, משכורת כל חודש, אוקיי? התשובה
שלו אליי הייתה יש פיקוד העורף, מה הבעיה?
אורן חזן: אפליקציה, יש אפליקציה.
רוני גולד: עכשיו, הילדים שלך בבית הספר מסתובבים עם הטלפון? כי שלי לא.
עזוב את זה ש... עזוב, אני שמה בצד שזו תשובה לא עניינית ולא
מכבדת, אבל דה פקטו, וגם אמרתי לו כשפגשתי אותו בבית הספר,
(דיבורים ברקע). טוהמי, זה מפריע. אמרתי לו, מתן, אין אין... אין סיכוי
אורן חזן: כזה שהילדים נמצאים בבית הספר, עם הטלפון, כשהוא עליהם, שהם
יוכלו להשתמש באפליקציה. איך הם ישמעו? אני אומרת לך, בנחשונים



הייתי גם ביום הזיכרון לאחר מכן, וגם אמרתי לו, אני מתחננת, בבקשה, שבוע הבא יום הזיכרון, אל תבזו, שישמעו את הצפירה ביום הזיכרון. גם ביום הזיכרון לא נשמעה הצפירה, נשמעה קול ענות חלושה. בסדר? זה היה בושה. עכשיו, בגלל שהוא נכח שם, וגם ראש העיר היה, אמרתי וואלה, אולי כשהם נמצאים באירוע הם יכולים לחוות טוב טוב, ולהבין למה אני פונה אליהם בבהילות ומבקשת. אבל התשובה הייתה מאוד מזלזלת. ולכן אנחנו מעלים את זה פה להצעת החלטה, ואני מקווה שעל זה כן נוכל להצביע, כי בטח תגידי שאתם עושים את זה, אז מה אכפת לך להצביע.

אלכסנדר ירמולסקי: שנייה, אז עוד רק משהו קטן. והיום באריאל, כשהייתה אזעקה, נכון? אזעקת אמת,

דוברת: היום לא הייתה.

דובר: היום לא הייתה.

אורן חזן: זה שבת לפני שבועיים.

דוברת: זו לא הייתה באריאל.

שירה דקל כץ: היה בשומרון, לא היה פה.

אלכסנדר ירמולסקי: לא, שנייה, היום, אזור התעשייה, אנחנו היינו... הייתה...

שירה דקל כץ: לא, באזור התעשייה לא היה, לא בעיר.

דוברת: אולי ברקן, לא פה.

אורן חזן: כנראה שהוא שמע.

אלכסנדר ירמולסקי: אזור... אזור התעשייה אריאל,

אורן חזן: אם הוא היה והוא שמע אזעקה, אז הוא יודע מה הוא אומר. (לא ברור, מדברים ביחד).

רוני גולד: אולי הצופרים לא עובדים על העיר,

אלכסנדר ירמולסקי: זהו.

רוני גולד: זה מה שאני אומרת, אני לא יודעת.

אלכסנדר ירמולסקי: אז יש לנו שני מפעלים. אוקיי? במפעל אחד כן שמעו אזעקה שהייתה, במפעל השני לא שמעו.

דוברת: אבל לא הייתה אזעקה...

אלכסנדר ירמולסקי: הייתה אזעקה, בוקר טוב, תקומו, תסתכלו פיקוד...

דוברת: באזור תעשייה מערב.

שירה דקל כץ: אוקיי, תודה, בסדר.

אורן חזן: אני אבדוק לך את זה עכשיו.



שירה דקל כץ: בסדר, תודה אלכס.
אלכסנדר ירמולסקי: אני... שמעתם...
דוברת: אבל זה קרה, ברמי לוי, וזה קרה בבתי ספר בנחשונים, (לא ברור, מדברים ביחד).
דובר: אני אסתכל, עזוב, תן לי להסתכל, לסקור את הכל.
אלכסנדר ירמולסקי: פיקוד העורף, אזור התעשייה אריאל, בקשה.
אורן חזן: הינה, היה, מה אתה...
אלכסנדר ירמולסקי: פיקוד העורף, היום.
רועי מוסט: אני רוצה להגיד לכם משהו, רגע,
אלכסנדר ירמולסקי: תסתכל.
אורן חזן: כולם טועים, רק אתם צודקים. כי הבנאדם שמע אזעקה, (לא ברור, מדברים ביחד) לא היה?
דובר: לא לא לא, בפיקוד העורף...
דובר: גם אני שמעתי אזעקה מיישוב ליד.
רועי מוסט: אני אסביר לכם, אני אסביר לכם.
דוברת: איפה?
אלכסנדר ירמולסקי: הינה, השומרון, הראשון.
רועי מוסט: פיקוד העורף... פיקוד העורף...
דוברת: אזור תעשייה אריאל, זהו, שלא יגידו ש(לא ברור, מדברים ביחד).
רועי מוסט: רגע, יש לי להגיד לכם משהו, (לא ברור, מדברים ביחד), פיקוד העורף, במהלך המלחמה, עשה חלוקה מחדש של הרשתות של ההתראה. הוא חילק את אזורי התעשייה, הוא הבין שאזור התעשייה הוא שונה, הוא אקסטרטוריה מאריאל, ובמהלך המלחמה כבר, הוא חילק את זה לאזור חדש. ולכן, כשיש התראה באזור תעשייה אריאל, לא תמיד יש בעיר. אבל באזור התעשייה אריאל, היום, הייתה התראה. אגב, אני גם לא שמעתי אותה. אני גם לא שומע בכל מקרה, אבל זה לא חשוב, אבל לא הייתה אזעקה. ובכל מקרה, אז תכירי, אלה, שיש שני אזורי התראה באריאל, אחד זה אריאל ואחד זה (לא ברור, מדברים ביחד).
אלה ויינר: לא, זה אני יודעת.
רועי מוסט: אבל היה.
אלה ויינר: אני לא ראיתי שהיה.
שירה דקל כץ: אוקיי, בסדר, אחלה, תודה רועי, תודה רוני.
אורן חזן: הצבעה?



- שירה דקל כץ: אלכס, הנושא הזה מוכר, נמצא בבחינה, ואיפה שאנחנו מקבלים תלונות שלא שומעים, אנחנו דואגים לעשות, התשובה מהמנכ"ל הייתה פיקוד העורף, זה תשובה? רוני גולד:
- שירה דקל כץ: בסדר, אין צורך להצביע על זה, זה משהו שאנחנו עושים (לא ברור, מדברים ביחד).
- רוני גולד: תעני לי, את... לא לא,
- אורן חזן: אבל מה (לא ברור, מדברים ביחד), שירה,
- רוני גולד: (לא ברור, מדברים ביחד) תושבת העיר.
- אורן חזן: שירה סליחה,
- שירה דקל כץ: אני לא יורדת לרמה הזאת של השיח,
- רוני גולד: וכשהילדים שלך היו בהיכל התרבות...
- אורן חזן: שירה שירה, רק שנייה אחת,
- רוני גולד: מה קשור רמה? זה הילדים שלי פה בסיכון ושל כולנו.
- שירה דקל כץ: זה הילדים של כולנו רוני,
- רוני גולד: נכון,
- שירה דקל כץ: ואמרת...
- רוני גולד: האם התשובה מקובלת עלייך? כי אני מכותבת למייל.
- שירה דקל כץ: אני לא עכשיו שופטת את התשובה של המנכ"ל, בטח לא בפניך, בסדר? עם כל הכבוד.
- אורן חזן: מה, (לא ברור, מדברים ביחד) את התשובה?
- רוני גולד: מה זה לא שופטת את התשובה?
- שירה דקל כץ: אני אומרת שמענו,
- רוני גולד: את מרוצה כאמא?
- שירה דקל כץ: קיבלנו, אנחנו עושים (לא ברור, מדברים ביחד) כל הזמן, ומתקנים...
- רוני גולד: שאולי יש התראות של פיקוד העורף...
- שירה דקל כץ: אתם לא נותנים לענות,
- רוני גולד: את מרוצה?
- שירה דקל כץ: ומתקנים איפה שיש בעיה בצופרים,
- רוני גולד: (לא ברור, מדברים ביחד). אבל רשום גם במייל. ראית
- שירה דקל כץ: תודה, אנחנו עוברים לשאלות,
- (לא ברור, מדברים ביחד).
- אורן חזן: רגע, למה לא מעלים את זה להצבעה?
- רוני גולד: אבל בואו נצביע.



שירה דקל כץ:	אין צורך, כי זה נעשה (לא ברור, מדברים ביחד),
אורן חזן:	אבל רגע, רגע רגע, (לא ברור, מדברים ביחד) בזום.
שירה דקל כץ:	לא לא, לא לא, אורן.
אורן חזן:	שנייה רגע, שנייה,
שירה דקל כץ:	זה לא...
אורן חזן:	איפה התקנון אומר (לא ברור, מדברים ביחד),
שירה דקל כץ:	אנחנו עוברים לישיבה בדלתיים סגורות,
אורן חזן:	רגע, איפה התקנון... רגע שירה, איפה התקנון? אני רוצה לפרוטוקול.
	רגע רגע, אני רוצה לפרוטוקול, לדעת מתוקף מה לא מצביעים, אני מבקש לדעת.
שירה דקל כץ:	מתוקף זה שזה כבר קורה, ואין (לא ברור, מדברים ביחד).
אורן חזן:	לא, לא, אין דבר כזה, (לא ברור, מדברים ביחד), יש תקנון שנייה.
	שירה, יש תקנון.
שירה דקל כץ:	אין.
אורן חזן:	שירה,
רוני גולד:	אבל הטענה היא למה לא ענית?
שירה דקל כץ:	אתם... אני גם יכולה...
אורן חזן:	שירה, את עוד פעם עוברת על החוק.
שירה דקל כץ:	אתה יכול להגיד...
רוני גולד:	למה אני מזלזלת?
שירה דקל כץ:	אני אומרת...
אורן חזן:	את עוברת על החוק.
רוני גולד:	למה לא כתבתם שזה קורה?
שירה דקל כץ:	אני אומרת...
רוני גולד:	למה את מזלזלת?
שירה דקל כץ:	לא נכנסת עכשיו לתשובות של המנכ"ל מולך,
רוני גולד:	אה, אז למה לא כתבת? אבל את גם במייל.
שירה דקל כץ:	כן. יאללה.
אלכסנדר ירמולסקי:	למה לא מצביעים? למה לא מצביעים? שנייה, שנייה שנייה,
רוני גולד:	סבבה, אל תכנסי למנכ"ל, איפה האחריות שלך?
שירה דקל כץ:	עוברים לשאלות.
אלכסנדר ירמולסקי:	למה לא מצביעים?
מתן גרובר:	אנחנו עוברים לשאלות, אנחנו עוברים לשאלות.



שירה דקל כץ: כי אין מה להצביע.
רוני גולד: לא, איפה האחריות?
שירה דקל כץ: אין מה להצביע על זה.
אלכסנדר ירמולסקי: אין דבר כזה, איפה החוק?
אלכסנדר ירמולסקי: (לא ברור, מדברים ביחד) איפה חוק אומר שיש (לא ברור, מדברים ביחד)?
רוני גולד: אני מנסה (לא ברור, מדברים ביחד),
שירה דקל כץ: (לא ברור, מדברים ביחד) אחר כך, כן,
אורן חזן: תנו לאלכס, תנו לאלכס (לא ברור, מדברים ביחד).
אלכסנדר ירמולסקי: שנייה, איפה חוק, לפרוטוקול אני רוצה את השאלה, בתור מי שמנהלת את הישיבה,
שירה דקל כץ: אני יודעת.
אלכסנדר ירמולסקי: איפה, על פי חוק, רשום שאת יכולה...
שירה דקל כץ: אני מסבירה,
אלכסנדר ירמולסקי: לא לא, רק שנייה, את לא... את לא...
שירה דקל כץ: עשינו את זה פעמיים בשנה האחרונה,
אלכסנדר ירמולסקי: את לא... עוד פעם,
שירה דקל כץ: אמרתי את זה, רק שאתם (לא ברור, מדברים ביחד).
רוני גולד: איפה את יכולה (לא ברור, מדברים ביחד)?
אלכסנדר ירמולסקי: זה לא מעניין אותי מה שאת מספרת,
שירה דקל כץ: אני מדברת, ואתם לא מקשיבים,
רוני מוסט: את לא יכולה למנוע הצבעה.
אלכסנדר ירמולסקי: אני שואל אותך, מבחינת (לא ברור, מדברים ביחד)
אורן חזן: שירה, את (לא ברור, מדברים ביחד).
רוני מוסט: את לא יכולה, את לא יכולה.
שירה דקל כץ: (לא ברור, מדברים ביחד), אתם יכולים לפנות למשרד הפנים,
אלכסנדר ירמולסקי: מבחינת החוק...
שירה דקל כץ: אתם רשאים.
אלכסנדר ירמולסקי: עוד פעם, אני שואל...
שירה דקל כץ: יופי,
מתן גרובר: יאללה.
שירה דקל כץ: עוברים לשאלות,
מתן גרובר: שאלות, קדימה.



שירה דקל כץ: תודה,
אלכסנדר ירמולסקי: מבחינת החוק... אני שואל... לא לא לא,
שירה דקל כץ: השאילתא הראשונה,
אלכסנדר ירמולסקי: אני רוצה לקבל תשובה לפרוטוקול.
שירה דקל כץ: כדי לא להוציא את מי שנמצא פה,
אלכסנדר ירמולסקי: על פי החוק,
שירה דקל כץ: היא על גני במשחק,
אלכסנדר ירמולסקי: מסמכות מה את מורידה את הנושא הזה מ... (לא ברור, מדברים ביחד).
שירה דקל כץ: יש לכם אפשרות להקריא את השאילתה. מי מקריא? אתם רוצים?
אתם רוצים? אם לא, מתן... (לא ברור, מדברים ביחד)
אורן חזן: כן כן כן.
אלכסנדר ירמולסקי: אתה גם בעד זה?
מתן גרובר: רוני, השאילתא (לא ברור, מדברים ביחד).
רוני גולד: לא, מתן, שירה הורידה את ההצעה, (לא ברור, מדברים ביחד).
אלכסנדר ירמולסקי: לא, יש... רגע, יש הצעה לסדר...
שירה דקל כץ: אני אמרתי (לא ברור, מדברים ביחד).
דוברת: הנושא לא ירד מסדר היום.
שירה דקל כץ: לא, לא.
רוני מוסט: (לא ברור, מדברים ביחד), את יכולה להצביע.
(לא ברור, מדברים ביחד).
שירה דקל כץ: רק את השאילתה,
מתן גרובר: רוני, את רוצה לקרוא את השאילתה שלך?
(לא ברור, מדברים ביחד)
שירה דקל כץ: רק את השאילתה,
אורן חזן: היא חייבת להצביע.
רוני מוסט: (לא ברור, מדברים ביחד), מה אכפת לך?
שירה דקל כץ: רק את השאילה,
אורן חזן: מזה, בכסף קונים הכל, אה?
שירה דקל כץ: קדימה.
רוני גולד: את מרוצה מהתשובה של מתן כאמא?
שירה דקל כץ: רוני, את מקריאה את השאילתה?
רוני גולד: תגידי לי אם את מרוצה.



- שירה דקל כץ: או שמתן מקריא אותה?
(לא ברור, מדברים ביחד).
אלכסנדר ירמולסקי: מה זה קשור?
רוני גולד: את מרוצה מהתשובה של הדברים את נבדקו (לא ברור, מדברים ביחד)? אורן חזן: מתן לא יכול להקריא, תביא לי את השאילתה שלי קודם.
שירה דקל כץ: (לא ברור, מדברים ביחד) אצלכם.
רוני גולד: את לא השבת, רועי כיתב את כולם.
שירה דקל כץ: הלאה. עוברים לשאילתות,
רוני גולד: הוא כיתב את כל החברים...
שירה דקל כץ: השאילתה הראשונה זה שאילתה על גני משחק,

שאילתא של חברת המועצה רוני גולד – סטטוס הסמכת מתקני משחקים בעיר לתקן

הבטיחות – ת"י 1498:

- רוני גולד: את החברים שלך, את איריס ואת עמי.
מתן גרובר: גני משחק, בבקשה.
שירה דקל כץ: קדימה.
אורן חזן: בואי, תעשי את השאילתה.
רוני גולד: אתה כיתבת אותם, נכון?
שירה דקל כץ: רוני, השאילתה על גני משחק,
רוני גולד: אתם מרוצים מזה?
אורן חזן: רגע, היא תקריא, היא תקריא.
שירה דקל כץ: את מוזמנת להקריא.
אורן חזן: שאילתה על שני משחק.
רועי מוסט: אז למה לא עושים עם זה משהו?
אורן חזן: אפשר רגע?
רועי מוסט: למה לא עושים עם זה משהו?
רוני גולד: כי היא לא אוהבת את הסגנון.
אורן חזן: אפשר רגע?
רוני גולד: בגלל זה לא אכפת לה ש(לא ברור, מדברים ביחד).
שירה דקל כץ: רוני, את רוצה להקריא את השאילתה?
רועי מוסט: אה, ושלו לא? שלו זה בסדר (לא ברור, מדברים ביחד)?
אורן חזן: היא תקריא את השאילתה, אל תדאג.



- רוני גולד: כן, אני רוצה להקריא את השאילתה.
(לא ברור, מדברים ביחד).
- אורן חזן: היא תקריא את השאילתה, אל תדאגי, את לא תזכי לתענוג של לא לשמוע את השאלות הקשות. את לא תזכי.
- שירה דקל כץ: קדימה.
- רוני גולד: רגע, איפה השאילתה?
- אורן חזן: הרי אתם... פעם אמרו על אהוד ברק, שאהוד ברח. אתם עושים בית ספר לבורחים.
- שירה דקל כץ: אתם רוצים שמתן יקריא את השאילתה?
- אורן חזן: אגב, איפה שטבון? הוא אמר שהוא חוזר עוד כמה דקות.
- שירה דקל כץ: כי אתם לא מוצאים אותה?
- רוני גולד: לא, אנחנו לא רוצים.
- אורן חזן: איפה, איפה ראש ה... איפה ראש המועצה? הוא אמר שהוא חוזר עוד כמה דקות. מה, נושאים כל כך חמים, הנושאים כל כך חמים, רגע, אתה?
- רוני גולד: הוא לא יחזור, אתה לא מבין? זה תרגיל.
- רועי מוסט: אפשר לקרוא? (לא ברור, מדברים ביחד).
- דוברת: כן, בטח שאפשר. בודאי.
- אורן חזן: לא, כי זה...
- דוברת: מותר, מותר. אני אתחיל,
- אורן חזן: רגע, חכה,
- רוני גולד: אני אתחיל בינתיים, בסדר?
- אורן חזן: אני לא יודעת אם...
- רוני גולד: אני אתחיל, ברשותכם. אני אתחיל, בזמן שרוני מוציאה את הניירת.
- אורן חזן: טוב, אני אתחיל. אז הוגשה שאילתה.
- שירה דקל כץ: לא מתחיל, מקריא שאילתה, וזהו.
- אורן חזן: אין בעיה, אני אתחיל, אני אקריא ראשון.
- שירה דקל כץ: אין ראשון שני, אגב, אני רק רוצה לומר לפרוטוקול...
- שירה דקל כץ: יש אחד שמקריא את השאילתה.
- אורן חזן: אני רק רוצה לומר לפרוטוקול...
- שירה דקל כץ: מאוד ברור.



אורן חזן:	אני רק רוצה לומר לפרוטוקול, שהתקנון, שאותו אתם מרבים לרמוס, מחייב שתשלחו את התשובה כתובה, לפני הישיבה. תשובות לא נשלחו.
שירה דקל כץ:	בסדר.
מתן גרובר:	בבקשה.
שירה דקל כץ:	תקריאו.
אורן חזן:	יש סיבה?
מתן גרובר:	בבקשה, תקריא את השאילתה,
שירה דקל כץ:	תקריאו את השאילתה.
אורן חזן:	שאלתי אם יש סיבה למה התשובות לא נשלחו.
שירה דקל כץ:	לא לא לא, תקריאו את השאילתה.
מתן גרובר:	תקריא בבקשה את השאילתה.
רועי מוסט:	איזה זחיחות,
אורן חזן:	התקנות זה...
נעמי ירקוני אברמוביץ':	איזה זחיחות.
אורן חזן:	רק כשנוח לכם.
שירה דקל כץ:	קדימה, אורן, תקריא את השאילתה.
אורן חזן:	אוקיי, תושבי אריאל, אלה האנשים. איי, איי... הנדון: ליקויי ביטחון בשערי הכניסה לעיר.
מתן גרובר:	לא, לא, לא. אנחנו לא מדברים על זה.
שירה דקל כץ:	לא לא לא, אנחנו על הגני משחק,
מתן גרובר:	אנחנו על גני המשחק, (לא ברור, מדברים ביחד).
אורן חזן:	לא, אמרתי אז היא ראשונה ואני שני.
רוני גולד:	הינה, אני מציעה
מתן גרובר:	בבקשה, אז רוני, כן.
אורן חזן:	אין בעיה, אין בעיה. בקשה. כי זה לא... אל תדאגו, זה לא יברח.
רועי מוסט:	זה תקציבי.
אורן חזן:	זה לא יברח.
שירה דקל כץ:	לא, זה פשוט ישיבה סגורה.
רוני גולד:	אה אוקיי, אז על ציר סלפית גם לא עכשיו?
מתן גרובר:	לא, אחרי זה, זה ישיבה סגורה, זה...
שירה דקל כץ:	זה ישיבה סגורה, צריך להוציא את האנשים.
אורן חזן:	לא לא, זה לא ישיבה סגורה.

למה ישיבה סגורה? למה ישיבה סגורה?	רועי מוסט:
שאלתה זה לא ישיבה סגורה.	אורן חזן:
כי זה נושא בטחון, זה ישיבה סגורה.	שירה דקל כץ:
לא כל נושא בטחון זה ישיבה סגורה.	רועי מוסט:
זה לא ישיבה סגורה, סליחה.	אורן חזן:
לא על כל נושא בטחוני.	רועי מוסט:
זה ישיבה סגורה.	שירה דקל כץ:
זה לא ישיבה סגורה.	אורן חזן:
רוני, בבקשה, (לא ברור, מדברים ביחד).	מתן גרובר:
אוקי, גני משחק,	שירה דקל כץ:
תביא לי חוות דעת של היועץ המשפטי.	אורן חזן:
(לא ברור, מדברים ביחד).	
תעצור, תביא לי חוות דעת של היועץ המשפטי.	אורן חזן:
רוצה חוות דעת של יועץ משפטי.	רועי מוסט:
תביא לי חוות דעת של היועץ המשפטי.	אורן חזן:
אתה לא יכול להגיד זה בטחוני.	רועי מוסט:
אתה יכול לפנות ליועץ המשפטי,	שירה דקל כץ:
אני לא צריך לפנות.	אורן חזן:
לא, אתה צריך להביא חוות דעת.	רועי מוסט:
לא, את צריכה להביא.	אורן חזן:
אז תביא.	מתן גרובר:
אני מנהלת את הישיבה, (לא ברור, מדברים ביחד).	שירה דקל כץ:
כשהיה לך נוח, הבאת חוות דעת, נכון?	אורן חזן:
עכשיו אתה לא יכול להגיד את זה, (לא ברור, מדברים ביחד).	רועי מוסט:
עכשיו תקריאו את השאלתה,	שירה דקל כץ:
שירה... שירה,	אורן חזן:
רוני בבקשה, תקריאי את הסעיף.	מתן גרובר:
הכול יעלה פה.	אורן חזן:
שאלתה על גני משחק.	שירה דקל כץ:
הכול יעלה.	אורן חזן:
אין דבר כזה.	רועי מוסט:
צריך להבין את ה... זה,	דובר:
אני יודעת.	שירה דקל כץ:



- רועי מוסט: למה לא נותנים את חוות הדעת?
- אורן חזן: וכשיקרה אסון, הדם יהיה על הידיים שלך, ושלך, יחיאל טוהמי:(לא ברור, מדברים ביחד).
- שירה דקל כץ: קדימה.
- אורן חזן: ושלך טוהמי, ושלכם,
- רועי מוסט: אתה לא, אתה חייב לתת חוות דעת משפטית.
- מתן גרובר: (לא ברור, מדברים ביחד).
- שירה דקל כץ: רוני, את מקריאה שאילתה לגבי משחק?
- רועי מוסט: לא לא, אתה יכול, אתה לא יכול להגיד בטחון כל פעם מחדש. אם יש לך חוות דעת משפטית, שאומרת שיש נושא בטחוני, (לא ברור, מדברים ביחד).
- שירה דקל כץ: אם מישהו לא מבין למה ציר סלפית זה נושא בטחוני, אז יכול להיות ש(לא ברור, מדברים ביחד).
- אורן חזן: לא, (לא ברור, מדברים ביחד).
- שירה דקל כץ: שהשיבה תהיה סגורה.
- אורן חזן: את בונה שם שכונה שלמה.
- שירה דקל כץ: אוקיי,
- רועי מוסט: אני לא איש בטחון (לא ברור, מדברים ביחד), אני איש פשוט.
- אורן חזן: את בונה שם שכונה... שנייה,
- שירה דקל כץ: ועדיין, ועדיין,
- רועי מוסט: אבל ראש העיר שלך, לפני שנה, אמר (לא ברור, מדברים ביחד) תקציב.
- אורן חזן: שירה, שירה,
- שירה דקל כץ: תתלוננו על זה שאנחנו...
- אורן חזן: בונים שכונה שלמה,
- רועי מוסט: (לא ברור, מדברים ביחד) הוא חי בלה לה לנד?
- אורן חזן: ישבתם פה,
- שירה דקל כץ: לא עונים על בטחון...אורן, אורן,
- אורן חזן: כשישבתם פה והצגתם את אריאל מערב, זה לא היה בטחון?
- שירה דקל כץ: שאילתה על גני משחקים.
- מתן גרובר: רוני, בבקשה.
- אורן חזן: זה לא היה בטחון?
- שירה דקל כץ: קדימה רוני.



אורן חזן:	מדהים, מדהים.
רוני גולד:	יאללה יאללה.
מתן גרובר:	יאללה, בבקשה.
אורן חזן:	אין בעיה, (לא ברור, מדברים ביחד).
רוני גולד:	טוב, סטטוס הסמכת מתקני משחקים... או-אה, אני רואה שראש העיר נפרד המון זמן לבחור ההוא.
אורן חזן:	כן כן, הוא לא יחזור יותר.
רוני מוסט:	לשלום שלום.
שירה דקל כץ:	תתמקדי.
רוני גולד:	הוא אמר שהוא בא והולך.
אורן חזן:	הוא מפחד מדוח הביקורת, שמעיד על הכשלים שלו.
רוני גולד:	20:20, (לא ברור, מדברים ביחד).
אורן חזן:	ראש העיר הכושל ביותר שידעה העיר הזאת.
רוני גולד:	בהתאם לסמכותי, הקבועה בסעיף 38א' לפקודת העיריות נוסח חדש, הריני לפנות אלייך... להפנות אליך, אלייך, את השאילתה הבאה. בהצהרה פומבית שניתנה על ידי ממלאת מקום ראש העיר, הגברת שירה דקל כץ, נאמר כי כל מתקני המשחקים בגני השעשועים בעיר יהיו מוסמכים לתקן בטיחות עד אמצע שנת 2025.
אורן חזן:	היא אמרה שהם מוסמכים כבר אז, אני לא...
רוני גולד:	לא, היא אמרה שעד אמצע... יש לי את זה...
אורן חזן:	לא, היא אמרה שלא.
מתן גרובר:	בבקשה, תמשיכי, נכון נו.
שירה דקל כץ:	להקריא, להקריא להקריא.
רוני גולד:	וגם בוידאו, עד אמצע שנת 2025. אנו נמצאים חודשים ספורים לפני המועד שהוצהר,
אורן חזן:	חודש.
רוני גולד:	כן, חודש לפני המועד שהוצהר,
אורן חזן:	חודש, כן.
רוני גולד:	אך בשטח לא ניכרת שקיפות, ודאי לא ודאות, לגבי הסטטוס בפועל מתחשב באחריות הכבדה שמוטלת על כתפי הרשות המקומית וכל הנוגע לבטיחות ילדים במרחב הציבורי, אבקש לקבל מענה מפורט וברור לשאלות הבאות. לא פעם ראשונה שאני שואלת, כמו שאתם יודעים, אולי הפעם נקבל תשובות. כמה גני שעשועים פועלים כיום



בשטח השיפוט של העיר? כמה מהם עברו הסמכה מלאה, בהתאם לתקן הישראלי, תו תקן ישראלי 8-9-4-1? מה לוחות הזמנים המעודכנים להשלמת ההסמכה של כלל הגנים בעיר? האם קיימים גנים שהוגדרו כמסוכנים לשימוש, או נסגרו בעקבות אי עמידה בתקן? כיצד מתבצעת כיום הודעה לציבור, במקרה של גן שאינו עומד בדרישות הבטיחות? מהי חובת הדיווח של העירייה, ומהי אחריות ההורים, במקרה של פציעות בגנים לא מוסמכים? האם הקבלן, או המעבדה, שנבחרו להסמכה, מוסמכים גם לתקנים מקבילים, כגון מתקני כושר ציבוריים ומגרשי ספורט? ונסיים בזה שהבטיחות של ילדינו אינה נושא שניתן לדחות, מדובר בחיי אדם. (אורן משתעל). אבקש לקבל מענה במסגרת ישיבת המועצה הקרובה, או בתגובה כתובה שלא קיבלתי, בהתאם ללוחות הזמנים שנקבעו בתקנון.

זה מאוד מעניין, התשובה.

טוב, אני מקריאה את התשובה. בעיר 32 גני שעשועים, אה?

כאשר אנו בעיצומו של תהליך להשלמת הדרישות, לאן נעלמו 5?

לכדי עמידה בתקן הנדרש. כפי שעדכנו בעבר, אנו שואפים להשלמת כלל הדרישות עד תום החציון הראשון לשנת 2025. אנו מעדכנים את הציבור בהתאם לצורך, ופועלים בהתאם לחוק, בכל הקשור לטיפול בפציעות בגני השעשועים, ולהעסקת קבלנים מוסמכים. תודה.

יכולת מדהימה להגיד כלום ושום דבר.

מעולה, אנחנו עוברים,

תודה רבה.

סוגרים את ה...

אגב, אתה... לא, יש עוד שאילתה.

רגע, אבל אתה אמרת שיש 37... אה...

לא סוגרים את הישיבה, סליחה, סליחה.

יש לי שאילתה.

ישיבה סגורה, מבקש...

במקום (לא ברור, מדברים ביחד).

נכון.

לא, הישיבה לא סגורה.

אורן חזן:

שירה דקל כץ:

רוני גולד:

שירה דקל כץ:

רוני גולד:

שירה דקל כץ:

אורן חזן:

שירה דקל כץ:

מתן גרובר:

שירה דקל כץ:

אורן חזן:

רוני גולד:

שירה דקל כץ:

אורן חזן:

שירה דקל כץ:

מתן גרובר:

שירה דקל כץ:

אורן חזן:



- רוני גולד: יש 32 או 37? כי הוא לא (לא ברור, מדברים ביחד).
- מתן גרובר: (לא ברור, מדברים ביחד) ישיבה סגורה.
- רוני מוסט: היועץ המשפטי, גם היועץ המשפטי שלהם מגיע. היועץ המשפטי שנותן להם עצות משפטיות.
- רוני גולד: הוא אמר בעיר יש 37, אולי הוא אולי הוא השמיט כמה גנים מסוכנים שהוא פתאום אה...
- אלכסנדר ירמולסקי: למה אתם מסיים? למה אתה מסיים את השידור?
- רוני גולד: אולי באריאל דרום שמה.
- אורן חזן: מנכ"ל, מנכ"ל העיר, שנה בתפקיד, אתה לא יודע כמה גנים יש בעיר?
- מתן גרובר: רגע, את רוצה לשאול עוד שאלה קצרה?
- רוני גולד: כן.
- מתן גרובר: בבקשה.
- רוני גולד: רגע, זה התשובה של שירה?
- רוני מוסט: אין לך תשובה.
- אורן חזן: לא, אין תשובה. לא, אין תשובה.
- רוני גולד: לא, מה זה? (לא ברור, מדברים ביחד).
- מתן גרובר: טוב, בסדר,
- רוני גולד: אז לא, רגע, אז לא...
- מתן גרובר: אנחנו סוגרים את הישיבה.
- אורן חזן: אבל היא לא יודעת מה התשובה.
- (לא ברור, מדברים ביחד).
- רוני גולד: את לא הקראת את זה, את זה את לא הקראת.
- שירה דקל כץ: נתתי תשובה.
- רוני גולד: נכון?
- שירה דקל כץ: הקראתי את התשובה למטה. יש לך את התשובה.
- רוני גולד: רק את הלמטה? לא את כל ה... נכון. לא, הלמעלה הוא שלך.
- רוני מוסט: תפרסמי אחר כך.
- שירה דקל כץ: הלמטה הוא שלי.
- מתן גרובר: טוב, אנחנו מסיים כרגע את השידור החי, אנחנו מוציאים רגע את כולם, יש שתי שאלות...
- רוני גולד: כן, אני רוצה לשאול שאלה.
- אורן חזן: רגע רגע, יש שאלה.



רוני, לא (לא ברור, מדברים ביחד).	רוני גולד:
יש שתי שאליות שמשהו רוצה...	מתן גרובר:
אז שאלת אותי אם אני רוצה לשאול שאלה קצרה.	רוני גולד:
בבקשה.	מתן גרובר:
רגע, אנו שואפים... אתם מעדכנים את הציבור...	רוני גולד:
התשובה היא כן. תודה רבה,	מתן גרובר:
רגע, לא שאלתי.	רוני גולד:
תודה רבה, אנחנו עוברים עכשיו לשאלה...	מתן גרובר:
רגע, לא שאלתי.	רוני גולד:
רגע, רגע רגע, אני רק רוצה להבין,	אורן חזן:
רגע, עוד לא שאלתי, רגע.	רוני גולד:
מה אתה רוצה להעלות בישיבה הסגורה?	אורן חזן:
התשובה... אנחנו מדברים כרגע על שני נושאים שהם... (לא ברור, מדברים ביחד).	מתן גרובר:
מתן, (לא ברור, מדברים ביחד)?	רוני גולד:
ה-ש.ג זה לא עניין בטחוני.	אורן חזן:
שנייה, תן לי לשאול (לא ברור, מדברים ביחד)..	רוני גולד:
שער הכניסה זה בטחוני,	שירה דקל כץ:
זה לגמרי בטחוני,	מתן גרובר:
זה נקרא בטיחותי, זה לא עניין בטחוני.	אורן חזן:
וגם הכניסה (לא ברור, מדברים ביחד).	מתן גרובר:
זה שער הכניסה שכולם רואים בעיניים שלהם את המוצב (לא ברור, מדברים ביחד).	אורן חזן:
בסדר, אתה יכול לחשוב שזה לא בטחוני, (לא ברור, מדברים ביחד).	שירה דקל כץ:
אני מודיע שהלייב נשאר פתוח. הלייב נשאר פתוח.	אורן חזן:
אוקיי.	מתן גרובר:
אנחנו הגדרנו... הלייב לא יכול להישאר פתוח.	שירה דקל כץ:
(לא ברור, מדברים ביחד), לי יש שאלה, לי יש שאלה.	רוני גולד:
(לא ברור, מדברים ביחד) לייב, אתה לא יכול, אתה לא (לא ברור, מדברים ביחד).	רוני גולד:
אם הלייב פתוח, אנחנו לא...	שירה דקל כץ:
הלייב נשאר פתוח.	אורן חזן:
סגרנו את הפייסבוק, אז אין אה... רוני,	מתן גרובר:



- שירה דקל כץ: אם הלייב נשאר פתוח, השאילתות לא עולות.
מתן גרובר: אנחנו עושים שתי שאילתות קצרות בנושאים בטחוניים, בסדר?
(לא ברור, מדברים ביחד).
- שירה דקל כץ: ישיבה סגורה (לא ברור, מדברים ביחד).
אורן חזן: היא רוצה לשאול שאלת המשך, אתה יכול לאפשר לה? אתה תראה
את זה בלייב שלי (לא ברור, מדברים ביחד).
- שירה דקל כץ: לא, הוא עושה לייב, לא תהיה שאילתה.
רוני גולד: אנחנו נסגור את זה כשהיה בטחון.
מתן גרובר: אנחנו סוגרים את הלייב, סוגרים את הלייב.
שירה דקל כץ: לא יהיה.
(לא ברור, מדברים ביחד).
- רוני גולד: כן, יש לי שאלה,
אורן חזן: (לא ברור, מדברים ביחד) רוצה לשאול,
שירה דקל כץ: לא לא לא לא,
רוני גולד: שימשיך להקליט, הוא רק מציין (לא ברור, מדברים ביחד).
אורן חזן: מתן, היא רוצה לשאול שאלת המשך, למה אתה לא נותן לה?
מתן גרובר: היא שאלה.
אורן חזן: היא לא שאלה.
מתן גרובר: אם אנחנו שואפים, התשובה היא כן.
אורן חזן: היא לא שאלה.
רוני גולד: יש לי שאלה. כתבתם שאתם מעדכנים את הציבור בהתאם,
שירה דקל כץ: נכון.
אורן חזן: איך?
רוני גולד: אתמול קיבלתי תמונה של עמוד תאורה, שנפל על הסכך, על... לתוך...
אתם בטח ראיתם את זה בפייסבוק, באריאל דרום,
מתן גרובר: כן, שאלה קצרה. מה השאלה?
רוני גולד: איך עדכנתם את התושבים על... לא רק על גן השעשועים הזה,
דובר: הוא בכלל פתוח?
רוני גולד: גם זה שמתחתיו, שהוא גם בבנייה, ואין שם אפילו גדר ושילוט, כמו
שעשיתם בקודם, רק אחרי שהייתה פציעה, דרשתם (לא ברור,
מדברים ביחד).
- רוני גולד: רועי מוסט:
דובר: לא, הוא לא.



אורן חזן: הוא לא פתוח.
שירה דקל כץ: שנייה, אז בואו נענה רגע,
אלכסנדר ירמולסקי: אם אתה יכול להיכנס (לא ברור, מדברים ביחד), זה פתוח.
שירה דקל כץ: לא לא לא, בוא נענה רגע בצורה מסודרת, לפחות כדי שאתם תקחו אחריות,
רוני גולד: תני לי תשובה נורמלית, שירה.
שירה דקל כץ: תשובה נורמלית לחלוטין.
רוני גולד: זו לא תשובה נורמלית. (אורן צוחק).
שירה דקל כץ: הגינה הזאת...
רוני גולד: תני לי תשובה נורמלית, אני ארד ממך.
שירה דקל כץ: הינה, הינה הינה, תני לי לענות.
רוני גולד: תני לי תשובה נורמלית.
שירה דקל כץ: תני לי לענות.
רוני גולד: נתתי לך, עד עכשיו זה היה גרוע.
שירה דקל כץ: הגינה לא נמסרה לעירייה, הגינה גודרה...
אורן חזן: הינה אנחנו מגלגלים אחריות עוד פעם.
שירה דקל כץ: האיוש... הינה, אתה לא מקשיב, לא, אם אתה לא מקשיב...
רוני גולד: יש לי תמונות של הגן שעשועים למטה, לא מגודר.
שירה דקל כץ: אה.. רועי, שאלת קודם למה אנחנו מתנהגים כמו שאנחנו מתנהגים? זאת הסיבה.
רוני גולד: בואי, אני אשלח לך.
רועי מוסט: את מתנהגת זוועה.
שירה דקל כץ: כי גם כשרוצים לענות...
רועי מוסט: את מתנהגת זוועה.
מתן גרובר: אתם בחוץ? אנחנו רוצים רגע... (לא ברור, מדברים ביחד) בטחונות, ...!
שירה דקל כץ: אתה יכול להגיד, אבל גם כשרוצים לענות, הם לא מאפשרים.
רועי מוסט: כי אנחנו לא... אנחנו מכירים...
שירה דקל כץ: כי העובדות לא מעניינות,
רועי מוסט: אנחנו מכירים
שירה דקל כץ: הן לא באמת מעניינות את האנשים.
רועי מוסט: אנחנו מכירים יום יומיים, אנחנו מכירים יום יומיים...
שירה דקל כץ: אני אגיד בכל מקרה לפרוטוקול,



רועי מוסט:	אני כל פעם מופתע מחדש מההתנהגות שלך,
שירה דקל כץ:	הגינה הזאת לא נמסרה,
רועי מוסט:	אני כל פעם מופתע מחדש,
שירה דקל כץ:	היא הייתה מגודרת,
רועי מוסט:	אנחנו מכירים... אנחנו מכירים איזה יום יומיים,
שירה דקל כץ:	היה שם שילוט,
רועי מוסט:	ואני פשוט לא מכבד אותך.
שירה דקל כץ:	תושבים שלא הקשיבו להנחיות,
רועי מוסט:	אני לא מכבד אותך. אני מדבר שטויות, אז אני לא...
שירה דקל כץ:	נכנסו, ובנס לא קרה אסון.
רועי מוסט:	בנס לא קורה אסון כל יום בעיר הזאת.
רוני גולד:	יש גם...
שירה דקל כץ:	זהו, אנחנו סוגרים, עוברים לחלק...
רוני גולד:	שירה, שתדעי שזה מסוכן, יש גן שעשועים אחד מתחת לא מגודר,
	באותו סטטוס,
שירה דקל כץ:	בסדר (לא ברור, מדברים ביחד).
רוני גולד:	תגדרו אותו.
רועי מוסט:	חבר'ה אני רוצה להגיד שעדי גלר, עדי גלר לא מתקלח כבר שלושה
	חודשים, בגללכם, כי הקאנטרי סגור.
רוני גולד:	הוא לא מגודר.
שירה דקל כץ:	יש גן שעשועים אחד מתחת, (לא ברור, מדברים ביחד).
רועי מוסט:	אוהב אותך עדי.
רוני גולד:	הוא לא מגודר ולא משולט.
שירה דקל כץ:	אני אלך לראות.
מתן גרובר:	טוב, יאללה, 100%.
שירה דקל כץ:	אני אלך לראות.
רוני גולד:	תסתכלי מה קורה שם.
אורן חזן:	יש שם עוד שניים לא מגודרים.
שירה דקל כץ:	אני אמרתי, אני אלך לראות.
מתן גרובר:	אורן, בבקשה, שאילתה שלך, אנחנו רגע עצרנו, תעצור בבקשה את
	השידורים, בסדר?
אורן חזן:	בסדר.
מתן גרובר:	בסדר? אנחנו גם...



מעבר לישיבה סגורה

חזרה לישיבה פתוחה

מתן גרובר: אנחנו ממשיכים את הישיבה,
אורן חזן: אנחנו נפתח את הפייסבוק,
מתן גרובר: סעיף מספר שלוש.
דובר: רגע, חכה חכה, אין שידור.
אורן חזן: הוא לא עונה.
רועי מוסט: הוא לא עונה אף פעם, מה אתה רוצה?
אורן חזן: זה לא יעבור, זה יחזור לפה.
דוברת: היא אמרה שהיא נתנה מכתב (לא ברור, מדברים ביחד).
רוני גולד: לא, שהגני שעשועים אבל (לא ברור, מדברים ביחד) של ציר סלפית
והליקויים (לא ברור, מדברים ביחד).
מתן גרובר: עכשיו עכשיו, כן, תצא.
רוני גולד: יש מכתב על זה? יש תשובה?
שירה דקל כץ: הנחנו.
רוני גולד: אה, תביאי לראות מה היה לנו.
דובר: איפה עדי, הלך?
דוברת: יכול להיות.
דוברת: תקשיב, פשוט זלזול. זלזול.
אורן חזן: עכשיו אנחנו נספר את זה לכולם.
דובר: (לא ברור, מדברים ביחד) שאתם לא חוזרים.
אורן חזן: מה, מה כתוב בתשובה? בוא נראה.
שירה דקל כץ: שזה... יטפלו בזה.
אורן חזן: (צוחק). חברים, אנחנו חזרנו לשידור, אנחנו... למרות שלא הייתה שום
סיבה לסגור את השידור,
שירה דקל כץ: ההקלטה חזרה?
דובר: רגע, עוד לא, לא.
שירה דקל כץ: עוד לא? (לא ברור, מדברים ביחד).
אורן חזן: כיבדנו את אסופת המסכנים, שמסכנים את ביטחון העיר, וסגרנו, ובכל
זאת, הם מסרבים לנהל דיון. אתם יודעים למה? כי הם מפחדים,
התשובה שקיבלתי,
מתן גרובר: אורן, אסור לך להקריא, אורן, אסור לך להקריא את זה.



- אורן חזן: תראו מהי התשובה שקיבלתי,
מתן גרובר: אורן, אסור לך להקריא את זה.
אורן חזן: (לא ברור, מדברים ביחד) חסויה שאסור לספר.
מתן גרובר: אורן, זו עבירה. מה שאתה עושה עכשיו, אתה מסכן את ביטחון העיר,
כשאתה מקריא את זה.
אורן חזן: הליקויים בטיפול יושלמו בהתאם לצרכי הבטחון.
שירה דקל כץ: לא להאמין.
אורן חזן: הוסקו מסקנות ובוצעו התאמות. (לא ברור, מדברים ביחד) כל יום.
שירה דקל כץ: הכל, הכל בשביל פופוליזם.
מתן גרובר: אנחנו ממשיכים את השידור עכשיו, אחרי...
אורן חזן: והדוקרנים, בנתיב הנגדי, עדיין סגורים,
מתן גרובר: אנחנו ממשיכים את השידור, אחרי שאורן לא נתן לשאלות ביטחונית
להישמע ולהענות בצורה ששומרת על ביטחון המידע של העיר, ועל
ביטחון העיר,
אורן חזן: עדיין הרוסים, הבטחון של העיר עדיין מסוכן. הליקויים ברכבים,
שעליהם לא נדבר,
מתן גרובר: עד כדי סיכון ממשי של תושבי העיר, והעוברים בעיר.
אורן חזן: לא (לא ברור, מדברים ביחד) אותם פה 200 פעמיים, ציר סלפית עדיין
פתוח.
דובר: בוש וחרפה.
אורן חזן: האויב הפלסטיני נוסע בחופשיות. אבל...
מתן גרובר: לכן, אנחנו לא ענינו לשאלות,
אורן חזן: הוא לא יספר לכם מה האמת.
מתן גרובר: שאלתה אחת נשאלה, אגב, בשידור חי בפייסבוק של אורן,
אורן חזן: הינה, סיפרתי, זאת התשובה. יטופל. יטופל.
מתן גרובר: והתשובה שהוא קיבל, שהיא אסורה להפצה, אסורה להפצה,
רוני גולד: איזה מסוכן, הם לא עושים שם ציר פתוח.
שירה דקל כץ: לא להאמין.
מתן גרובר: הוא מעביר את זה בפייסבוק (לא ברור, מדברים ביחד).
אורן חזן: כן, אף אחד לא יודע שציר סלעית פתוח.
מתן גרובר: השאלתה הנוספת לא נשאלה ולא נענתה,
אורן חזן: אף אחד לא יודע שהדוקרנים שבורים,
מתן גרובר: אנחנו ממשיכים לסעיף מספר 3.



אורן חזן: אף אחד לא יודע שהכניסה (לא ברור, מדברים ביחד).
אלכסנדר ירמולסקי: לא, אולי, אולי (לא ברור, מדברים ביחד) להצבעה?

3. אישור הסכם הקצאת בית הכנסת שבות אריאל ואוהל חנה.

מתן גרובר:	סעיף 3,
שירה דקל כץ:	סעיף מספר 3,
מתן גרובר:	אישור הסכם והליך הקצאה לבית הכנסת שבות אריאל ואוהל חנה,
רוני גולד:	(לא ברור, מדברים ביחד) פעם בחודש, אף אחד לא יודע.
אורן חזן:	וואי וואי וואי וואי.
מתן גרובר:	סעיף א', אישור המלצת וועדת הקצאות מיום 10.04.2024,
אורן חזן:	אני רק תוהה איפה ראש המועצה, שאמר שהוא (לא ברור, מדברים ביחד) ..
מתן גרובר:	ב', אישור הסכם הקצאה ביום...
אורן חזן:	אגב האירוע (לא ברור, מדברים ביחד).
מתן גרובר:	בית הכנסת שבות אריאל,
שירה דקל כץ:	אורן, אתה מפריע.
מתן גרובר:	גם הן לפי סעיף 188 ב',
אורן חזן:	גם את מפריעה, שירה.
מתן גרובר:	והן לפי סעיף 195.
אורן חזן:	שירה, לא עם האצבע.
שירה דקל כץ:	שש.
אורן חזן:	לא, לא להגיד לי שש,
מתן גרובר:	ג'. אישור הסכם הקצאת בית כנסת אוהל חנה,
אורן חזן:	אני לא חבר שלך.
שירה דקל כץ:	שש.
מתן גרובר:	הן לפי סעיף 188 ב',
אורן חזן:	לבעלך את אומרת שש. ראיתי.
מתן גרובר:	והן לפי סעיף 195.
אורן חזן:	לי אל תגידי שש, אנחנו לא חברים. מדברים בכבוד.

3.א אישור המלצת ועדת הקצאות מיום 10.4.24.



מתן גרובר:	אוקי, אנחנו מצביעים. בהתחלה על אישור המלצה וועדת הקצאות
	מיום 10.04.2024.
אורן חזן:	סליחה, אני רוצה לדבר. אני רוצה לשאול שאלה.
מתן גרובר:	כל ההמלצות הועברו לידיכם לפני הישיבה,
אורן חזן:	הן הועברו...
מתן גרובר:	מי בעד אישור ההמלצות?
אורן חזן:	אנחנו יש לנו זכות דיבור.
מתן גרובר:	מי בעד אישור ההמלצות?
אורן חזן:	סליחה מתן,
אלכסנדר ירמולסקי:	הלו, יש דיון.
אורן חזן:	מתן, יש דיון.
מתן גרובר:	עמי בעד, אלה,
אורן חזן:	יש דיון.
מתן גרובר:	שירה,
אורן חזן:	יש דיון.
מתן גרובר:	יחיאל, אירנה בעד.
אורן חזן:	אתם עוד פעם מתנהגים בבריונות.
מתן גרובר:	מי נגד אישור (לא ברור, מדברים ביחד)?
שירה דקל כץ:	איריס גם בעד.
אלכסנדר ירמולסקי:	נגד בריונות שלכם.
מתן גרובר:	איריס בעד?
אורן חזן:	יש דיון.
אלכסנדר ירמולסקי:	ברור.
מתן גרובר:	איריס גם בעד. מי נגד...
אורן חזן:	חברים, יש דיון.
מתן גרובר:	אישור המלצה וועדת הקצאות מיום ה-10.04.2024?
אורן חזן:	יש דיון, אנחנו לא לוקחים חלק בפארסה הזאת.
מתן גרובר:	100%, מי נמנע?
אורן חזן:	יש דיון, אנחנו לא לוקחים חלק בפארסה הזאת.
מתן גרובר:	לפרוטוקול, אלכס, רועי, רוני, ואורן לא הצביעו,
אורן חזן:	חברים, הם נתפסו עם המכנסיים למטה.



החלטה 1: מליאת המועצה אישרה את המלצת ועדת הקצאות מיום 10.4.24.

בעד: עמי, אלה, שירה, יחיאל, אירנה, איריס.

לא הצביעו: אלכס, רועי, רוני, אורן.

אושר ברוב קולות

3.ב. אישור הסכם הקצאה בית הכנסת שבות אריאל הן לפי סעיף 188 (ב) והן לפי סעיף 195.

מתן גרובר:	אנחנו עוברים להצבעה על סעיף ב'.
אורן חזן:	הם נתפסו במערומיהם,
רועי מוסט:	הינה היועץ המשפטי (לא ברור, מדברים ביחד).
אורן חזן:	הם ממשיכים לעבור על החוק,
מתן גרובר:	100%.
רועי מוסט:	איפה שכתוב מנכ"לים,
מתן גרובר:	אישור הסכם הקצאה בית כנסת שבות אריאל, האם לפי סעיף 188 ב' ולפי סעיף 195,
אורן חזן:	(לא ברור, מדברים ביחד), מנהל את כולם, ומרקיד אותם כמו מריונטה, לא מפסיק להפריע,
מתן גרובר:	בבקשה, מי רוצה להתייחס לזה?
אלכסנדר ירמולסקי:	או, סוף סוף שואלים אה...
אורן חזן:	מה מה. רגע רגע, מה מה מה?
רוני גולד:	אה, יש משהו שמותר לדבר?
אורן חזן:	יש התייחסות על זה, יש התייחסות?
מתן גרובר:	אם רוצים, יש לך...
אורן חזן:	ועל ההצבעה הקודמת לא התייחסות?
מתן גרובר:	מישהו רוצה להתייחס לסעיף ב'?
אורן חזן:	רגע, לסעיף א' אין התייחסות?
מתן גרובר:	סעיף 3 ב', מישהו רוצה להתייחס?
אורן חזן:	אני שאלתי שאלה,
מתן גרובר:	אנחנו רוצים לקיים דיון.



רועי מוסט:	שמעתי 3ב', מזה 3ב'?
מתן גרובר:	אנחנו רוצים לקיים דיון. אנחנו רוצים לקיים דיון.
אורן חזן:	אתה הרגע העלית נושא להצבעה,
מתן גרובר:	האם מישהו רוצה להתייחס? איריס? עמי?
אורן חזן:	אתה הרגע העלית נושא להצבעה,
שירה דקל כץ:	לגבי ההקצאות, אורן אתה רוצה להתייחס? תתייחס.
אורן חזן:	אתה... אני...
שירה דקל כץ:	די עם הדרמה.
אורן חזן:	אני רוצה להתייחס לפני ההצבעה.
שירה דקל כץ:	אז תתייחס, הינה, תתייחס.
רועי מוסט:	מה הסעיף ב'? אתה צועק, הוא צועק.
שירה דקל כץ:	הלאה, כן, קדימה. בסדר מתן, בוא ניתן לו להתייחס,
מתן גרובר:	אישור הסכם הקצאה לבית הכנסת שבות אריאל,
שירה דקל כץ:	כן, מי רוצה להתייחס?
מתן גרובר:	גם לפי סעיף 188 ב', וגם לפי סעיף 195.
אורן חזן:	אני רוצה לקבל בבקשה... אפשר לקבל העתק של מה שהוא מציג? כי לא קיבלנו.
מתן גרובר:	קיבלתם.
אורן חזן:	העתק של מה שהוא הציג עכשיו, (לא ברור, מדברים ביחד) להעביר.
	הוא העלה להצבעה... מה מה? לא, איפה? אני לא קיבלתי.
שירה דקל כץ:	אם אף אחד לא רוצה להתייחס, אז אפשר להעלות להצבעה.
אורן חזן:	אנחנו כבר סיכמנו שניירת במייל לא קבילה.
דובר:	יחיאל?
אורן חזן:	סוכם שניירת במייל לא קבילה, לא? אתם קבעתם את הכלל הזה.
מתן גרובר:	טוב, אז אנחנו נעבור, אם כך, להצבעה, אף אחד לא...
אורן חזן:	לא, אני רוצה לדעת...
מתן גרובר:	אף אחד לא רוצה להתייחס,
אורן חזן:	אני מבקש, אנחנו רוצים להתייחס,
אלכסנדר ירמולסקי:	לא.
מתן גרובר:	אה?
אלכסנדר ירמולסקי:	אנחנו רוצים להתייחס דבר ראשון,
רוני גולד:	רגע, על זה ממש הם לא מסכימים שנדבר עליו...
אלכסנדר ירמולסקי:	הדבר הראשון, לזה שאתם לא עומדים בדברים שאתם החלטתם.



רוני גולד: נכון, זה... זה גם לא, (לא ברור, מדברים ביחד).

אלכסנדר ירמולסקי: דבר ראשון אנחנו אמרנו, שכל ניירת שאנחנו מקבלים, אנחנו מקבלים כתוב. אתם שוב עוברים על החוק,

מתן גרובר: לגופו של עניין, אלכס.

אלכסנדר ירמולסקי: אז לגופו של עניין, שאני לא קיבלתי את זה ב...
אורן חזן: כן אני, אני רוצה.

מתן גרובר: לגופו של עניין.

אורן חזן: אני, אני רוצה לגופו של עניין.

מתן גרובר: בבקשה.

אלכסנדר ירמולסקי: אני לא קיבלתי, אתה שלחת לי (לא ברור, מדברים ביחד)?
אורן חזן: אני קודם רוצה לשאול אותך שאלה.

אלכסנדר ירמולסקי: לא לא, שנייה שנייה אורן, לא,
רועי מוסט: (לא ברור, מדברים ביחד) האסטרטגיה הזאת,
שירה דקל כץ: אוקיי,

אלכסנדר ירמולסקי: יש לי שאלה מאוד פשוטה,
אורן חזן: בריונים.

אלכסנדר ירמולסקי: אם אתם...
רועי מוסט: (לא ברור, מדברים ביחד) של אופוזיציה, (לא ברור, מדברים ביחד).

אלכסנדר ירמולסקי: שנייה, רועי, רועי, האם אתם, בתור עירייה... נו נו?
רועי מוסט: תסביר לי אתה מזה, אתה זקן השבט.

אלכסנדר ירמולסקי: שנייה, שנייה.

אורן חזן: הוא לא ידבר, הוא קיבל חוזה של מליונים, הוא לא ידבר.

אלכסנדר ירמולסקי: רגע, חכה שנייה, שנייה אורן, רגע.

אורן חזן: הוא דיבר שהוא קיבל חוזה במליונים, הוא לא ידבר.

אלכסנדר ירמולסקי: אורן, שקט. האם אתם, בתור עירייה, שלחתם לי את החומר בצורה כתובה?

שירה דקל כץ: במייל.

דוברת: במייל.

דוברת: לא.

אלכסנדר ירמולסקי: לא, אמרתם שזה לא קביל במייל.

דוברת: אבל אמרתם שאסור.

שירה דקל כץ: אוקיי, אז אמרת לפרוטוקול.

אלכסנדר ירמולסקי: לא, אני אני אומר...



- אורן חזן: מזה אמרת לפרוטוקול?
אלכסנדר ירמולסקי: אבל אתם פה... אני כבר פעם שנייה...
שירה דקל כץ: נאמר, בסדר.
אלכסנדר ירמולסקי: לא.
שירה דקל כץ: בסדר, אלכס.
אלכסנדר ירמולסקי: אני גם בישיבה הקודמת אמרתי את זה, אז איך אתם רוצים שאני אתייחס למשהו שלא קיבלתי?
שירה דקל כץ: אתה יכול להימנע, ואתה יכול להצביע נגד, ואתה יכול להצביע בעד. כל האפשרויות עומדות בפניך, מה שתחליט.
אלכסנדר ירמולסקי: כן, חוץ מהדבר הדעת, כן?
שירה דקל כץ: לא, בסדר, לגיטימי, אמרת.
איריס אלון: אפשר גם (לא ברור, מדברים ביחד) בסדר היום, להגיד, חברים לא קיבלתי, ואתם מקבלים.
אלכסנדר ירמולסקי: אני כתבתי את זה.
רוני גולד: אבל כתבנו.
אלכסנדר ירמולסקי: כתבתי, וגם פעם שעברה כתבתי.
רוני גולד: כתבנו את זה.
אלכסנדר ירמולסקי: את לא יודעת, כנראה גם אותך לא מכתבים. את רואה, גם ממך כנראה מסתירים,
שירה דקל כץ: לא, כי לא כיתבת אותי, אז אני לא מכותבת.
אלכסנדר ירמולסקי: למה אני צריך לכתב אותך? יש משהו...
שירה דקל כץ: אוקיי, עכשיו לגופו לשל עניין, (לא ברור, מדברים ביחד).
אלכסנדר ירמולסקי: לגופו של עניין, שאני לא קיבלתי את החומר,
שירה דקל כץ: הבנתי.
אורן חזן: לא אמרת שאת אחראית רק על הספורט?
מתן גרובר: אני רק אומר, אני רק אומר, על פי... (לא ברור, מדברים ביחד) על פי חוות הדעת... על פי חוות הדעת של המחלקה המשפטית, בית הכנסת שבות אביאל, עליו אנחנו מדברים, עבר תכנונית, יש לו הסכם חכירה, יש לו אישור של לשכת התכנון, פורסמו עליו שני פרסומים, גם ראשון וגם שני, יש לו פרוגרמה קיימת, מועצת העיר אישרה את ההסכם הזה ביום ה-16.06.2024. אגב, זה אושר אז פה אחד. ואושר בוועדת הקצאות גם ביום ה-10.04.2024, ולפני כן בינואר 2024 ובאוגוסט 2023. לכן, התהליך הוא תקין. היועץ המשפטי ממליץ לאשר את ה...



- אורן חזן: רגע, פה יש יועץ משפטי?
- מתן גרובר: לא, יש פה חוות דעת.
- אורן חזן: כי בעניין הביטחוני לא הייתה חוות דעת.
- מתן גרובר: לאשר... לאשר את...
- אורן חזן: אתם המצאתם פתאום חוות דעת.
- מתן גרובר: לאשר? אני חושב שמעבר לזה אין מה להתייחס.
- אלכסנדר ירמולסקי: לא הבנתי. ברור שאני לא התייחס.
- שירה דקל כץ: שאלות, התייחסויות?
- אלכסנדר ירמולסקי: אתם יודעים למה פעם שעברה זה קיבל פה אחד?
- אורן חזן: כן, שימו לב מה עולה להצבעות.
- אלכסנדר ירמולסקי: כי קיבלנו הסבר. וגם במועצה הקודמת אנחנו קיבלנו הסבר מצויין, דובר: למה?
- אורן חזן: למה? כי פנינו למשרד הפנים (לא ברור, מדברים ביחד).
- אלכסנדר ירמולסקי: אוקיי? כולל אלה שיושבים כאן, שקיבלו את ההסבר.
- שירה דקל כץ: בסדר אלכס, ההערה שלך עברה, ואנחנו...
- אלכסנדר ירמולסקי: אני יודע שהיא עברה, בין האזניים שלכם היא עברה.
- שירה דקל כץ: עכשיו אנחנו מביאים...
- אלכסנדר ירמולסקי: זה דבר יחיד שזה עבר.
- שירה דקל כץ: רגע, אנחנו מביאים לאשרור את הנושא של הקצאות לשני בתי כנסת,
- אורן חזן: אני רוצה להגיד את הדברים שלי בנוגע להקצאה.
- שירה דקל כץ: שבות אריאל, ולאזהל חנה.
- אורן חזן: אני רוצה להגיד את הדברים שלי בנוגע להקצאה.
- שירה דקל כץ: קדימה.
- אורן חזן: אני, אני אהיה... הפעם אני אהיה מאוד קצר, ה... הינה, גם היא בורחת, איזה קטע, יאללה. מוטיב חוזר בכיסא ראש המועצה. הראשון ברח, השנייה נעלמת מתנדפת, מדהים. ההתנהלות שלכם, מתן, היא מתחת לכל ביקורת. בריונות זה דבר אחד, רודנות זה כבר סיפור אחר. לגופו של עניין.
- מתן גרובר: זה גופו של עניין. לא להעביר חומרים בזמן, להצביע מעל הראש, בלי לתת לנו לדבר. בסעיף הבא, שעוד רגע ניגע, סעיף ארבע, זה סעיף שחוזר להצבעה, כי נהגתם ככה כשהוא עלה לדיון בפעם הקודמת. אז משרד הפנים החזיר אתכם. בחודשים האחרונים, עשרות פעמים,



משרד הפנים החזיר אתכם לדיון להצבעה. אני... הו הינה הוא חזר,

קבלו. איי... (לא ברור).

לפרוטוקול, יאיר חזר.

פשיי...

הפעם הוא חזר.

ממש 10 דקות, לא?

10 דקות.

התגעגעת אליי, אורן?

ממש לא,

התגעגעת אליי?

הדבר האחרון שאני מתגעגע אליו זה אתה.

הוא כל הזה דיבר עליך.

קדימה.

אני אגיד לך אבל דבר אחד, כן? אני חייב להגיד לך משהו אחד. לא

היית פה, והייתה ישיבה ממש כמעט למופת.

ראינו, ראינו את השעתיים האחרונות. ראינו. ראינו.

(לא ברור, מדברים ביחד), חות מהפושטק הקטן שמציג פה...

אורן, אורן, סליחה, סליחה.

אורן אורן, לא, לא, לא, לא, לא, (לא ברור, מדברים ביחד),

אורן, אתה סיימת לדבר, אתה לא מדבר ככה, אורן אתה לא מדבר

ככה. (לא ברור, מדברים ביחד).

רועי, יש לך משהו לומר? אלכס? (לא ברור, מדברים ביחד).

הלאה, לענייננו.

לא לא, אתה...

סיימת, סיימת. אין לך זכות לדבר אחרי שדיברת ככה.

אתה עוד פעם...

אנחנו עוברים להצבעה על סעיף ב',

רגע, רגע, אנחנו עוד פעם חוזרים?

אנחנו עוברים להצבעה על סעיף ב',

למה? אין בזה כלום, (לא ברור, מדברים ביחד).

אישור הסכם הקצאה על בית הכנסת שבות אריאל, הן לפי סעיף 188

ב', והן לפי סעיף 195.

אני לא לוקח בזה חלק.

מתן גרובר:

אורן חזן:

דוברת:

אורן חזן:

דוברת:

יאיר שטבון:

אורן חזן:

יאיר שטבון:

אורן חזן:

דוברת:

יאיר שטבון:

אורן חזן:

עמי אברמן:

אורן חזן:

יאיר שטבון:

מתן גרובר:

יאיר שטבון:

יאיר שטבון:

אורן חזן:

מתן גרובר:

יאיר שטבון:

אורן חזן:

יאיר שטבון:

אורן חזן:

יאיר שטבון:

אורן חזן:

יאיר שטבון:

אורן חזן:

אורן חזן:



מתן גרובר:	מי בעד?
אורן חזן:	אני לא לוקח חלק בהצבעה.
מתן גרובר:	איריס, עמי, אלה, יאיר, אירנה, בעד.
אורן חזן:	הצבעה שבה לא נשלחו חומרים, שרב הנסתר על הגלוי, אנחנו לא לוקחים בה חלק.
יאיר שטבון:	מי נגד?
אורן חזן:	הצבעה שבה אתם מחפשים לברוח,
רועי מוסט:	אני מתנגד.
יאיר שטבון:	אתה מתנגד? אורן, אתה מתנגד?
אלכסנדר ירמולסקי:	לא.
יאיר שטבון:	אתה מתנגד?
אלכסנדר ירמולסקי:	לא, לא מתנגד.
אורן חזן:	אתה אמרת שאתה לא מדבר, נכון? אל תפנה אליי.
מתן גרובר:	לא נמנע?
אורן חזן:	אל תפנה אליי.
אלכסנדר ירמולסקי:	אני לא נמנע.
(לא ברור, מדברים ביחד).	
אורן חזן:	אנחנו לא משתתפים, מותר לו לא להשתתף. אנחנו דורשים...
רועי מוסט:	לא משתתפים ב(לא ברור, מדברים ביחד).
אורן חזן:	אם אין דיון, אין הצבעה.
מתן גרובר:	אלכס, רועי, רוני, ואורן לא משתתפים,
אורן חזן:	לא משתתפים.
מתן גרובר:	לא משתתפים בהצבעה.

החלטה 2: מליאת המועצה אישרה הסכם הקצאה בית הכנסת שבות אריאל הן לפי סעיף 188 (ב) והן לפי סעיף 195.

בעד: איריס, עמי, אלה, יאיר, אירנה, יחיאל

נגד: רועי.

לא הצביעו: אלכס, רועי, רוני, אורן, נעמי.

אושר ברוב קולות

3.ג. אישור הסכם הקצאה בית הכנסת אוהל חנה הן לפי סעיף 188(ב) והן לפי סעיף 195.

מתן גרובר:	אנחנו עוברים להצבעה על סעיף ג'.
אלכסנדר ירמולסקי:	יאיר, אני שוב מראה לתשומת עיניך, שלא היית פה,
מתן גרובר:	אישור הסכם הקצאה, בית הכנסת אוהל חנה,
אלכסנדר ירמולסקי:	כמו שהובטח לנו (לא ברור, מדברים ביחד).
יאיר שטבון:	בסדר גמור.
מתן גרובר:	הן לפי סעיף 188 ב', והן לפי סעיף 195.
אלכסנדר ירמולסקי:	מה בסדר גמור? מה משהו בזה בסדר?
יאיר שטבון:	תודה, תודה שאמרת.
מתן גרובר:	ברשותכם אני אעבור על תקציר חוות הדעת המשפטית,
אלכסנדר ירמולסקי:	העיקר שזה בסדר גמור.
מתן גרובר:	גם בית הכנסת הזה עבר תכנונית, יש לו הסכם חכירה,
אורן חזן:	יאיר, אתה... אתה רוצה לספר לנו למה אתה לא מטפל ב(לא ברור, מדברים ביחד) בכניסה לעיר?
מתן גרובר:	מיום 07.03.1944... הרבה זמן.
אורן חזן:	יאיר? שטבון?
מתן גרובר:	יש לו אישור לשכת תכנון,
אורן חזן:	אתה רוצה לספר לתושבים למה אתה לא מטפל ב(לא ברור, מדברים ביחד)?
מתן גרובר:	עבר פרסום ראשון ושני,
יאיר שטבון:	אורן, אורן אורן, תכבד.
אורן חזן:	למה אתה לא מספר לתושבים?
מתן גרובר:	לא הוגשו התנגדויות,
יאיר שטבון:	אורן, תכבד.
אורן חזן:	למה אתה לא מטפל בדוקרנים? הדוקרנים בכניסה לעיר.
מתן גרובר:	הפרסומים היו גם בעיתון מקומי, וגם בעיתון ארצי,
רועי מוסט:	תכבד? אתה יודע מה עוברים פה?
יאיר שטבון:	תכבד.
מתן גרובר:	יש לו פרוגרמה קיימת,
אורן חזן:	תגיד, למה אתה לא מטפל ב...
מתן גרובר:	מועצת העיר אישרה,



אורן חזן:	למה במחדלי הבטחון?
יאיר שטבון:	איפה אנחנו נמצאים?
מתן גרובר:	3 ג'.
אורן חזן:	שטבון?
יאיר שטבון:	מועצת העיר אישרה,
אורן חזן:	שטבון?
יאיר שטבון:	ביום 16.06.2024, פה אחד,
אורן חזן:	למה אתה לא מטפל במחדלי הבטחון?
יאיר שטבון:	את ההקצאה,
דובר:	אין, זה לא יאומן הדבר הזה.
יאיר שטבון:	וועדת הקצאות, גם היא עברה שלוש אה...
אורן חזן:	אתה חושב שאם אתה לא מדבר (לא ברור, מדברים ביחד)?
יאיר שטבון:	שלוש ישיבות. (לא ברור, מדברים ביחד).
דובר:	דוגמא, אוהל... בית הכנסת אוהל חנה.
דובר:	מדהים.
יאיר שטבון:	חווייה ממש?
יאיר שטבון:	האם יש למישהו התייחסויות?
אלכסנדר ירמולסקי:	(לא ברור, מדברים ביחד) יותר מדהים ממכם.
מתן גרובר:	האם יש למישהו התייחסויות?
עמי אברמן:	כן, בטח.
אלכסנדר ירמולסקי:	כנראה שכן.
עמי אברמן:	בטח.
מתן גרובר:	התייחסויות לסעיף 3 ג'? יחיאל משהו?
יחיאל טוהמי:	מה?
מתן גרובר:	התייחסויות על ההקצאה? (לא ברור, מדברים ביחד). על אוהל יוסף,
	על אוהל חנה.
אורן חזן:	קיבלת... תגיד יאיר,
אלכסנדר ירמולסקי:	זה הרבה יותר (לא ברור, מדברים ביחד).
עמי אברמן:	אלכס, איך הדרדרת. איך הדרדרת.
יאיר שטבון:	חברים, התייחסויות לסעיף? הצבעה.
אורן חזן:	תגיד יאיר...
יאיר שטבון:	מי שבעד...
מתן גרובר:	אנחנו עוברים להצבעה על סעיף 3 ג',



יאיר שטבון: סעיף הבא, סעיף הבא.
מתן גרובר: אנחנו עונים לסעיף הבא.
יאיר שטבון: סעיף הבא, סעיף הבא, סעיף הבא.

החלטה 3: מליאת המועצה אישרה הסכם הקצאה בית הכנסת אוהל חנה הן לפי סעיף 188(ב) והן לפי סעיף 195.

בעד: איריס, עמי, אלה, יאיר, שירה, יחיאל, ואירנה.

לא הצביעו: אורן, רוני, רועי, נעמי, אלכס.

אושר ברוב קולות

4. אשרור מינוי הגב' פולינה רוזנראוך כנציגת ציבור בדירקטוריון תאגיד המים.

מתן גרובר: אישור מינוי הגברת פולינה רוזנראוך, כנציגת ציבור,
רועי מוסט: (לא ברור, מדברים ביחד) זלזול, בנאדם מזלזל.
מתן גרובר: בדירקטוריון תאגיד המים.
רועי מוסט: אם אתה לא משתתף בדיון, אתה לא יכול להצביע בדיון. ככה זה, ככה לימדו אותי בבית ספר.
מתן גרובר: קורות החיים של הגברת פולינה רוזנראוך, הועברה לחברת אה... אליכם,
רועי מוסט: זה דורסנות, בזה שהוא חושב שהוא חזק, והוא בריון. אבל אנחנו יודעים שבפועל...
מתן גרובר: ואנחנו כעת מאשררים את המינוי שלה.
רועי מוסט: הוא פשוט חלש, הוא פשוט חלש. לא מספק את הסחורה.
אלכסנדר ירמולסקי: עזוב, (לא ברור, מדברים ביחד).
רועי מוסט: זה בסדר, תמשיך.
מתן גרובר: קורות חיים, לא יודע, רוצים לקיים דיון?
רועי מוסט: תמשיך.
מתן גרובר: בבקשה, מי שרוצה לקיים דיון.
רועי מוסט: לא, לא רוצים לקיים דיון.
אורן חזן: אני...



דוברת:	יאללה.
דובר:	אני רוצה, אני רוצה, אני רוצה להגיד (לא ברור, מדברים ביחד).
רועי מוסט:	אחלה בנאדם. אחלה בנאדם.
דוברת:	לא יודעת, אתה אומר דברים ש(לא ברור, מדברים ביחד).
יאיר שטבון:	אני אגיד... אחלה, אחלה בנאדם, כן. (לא ברור, מדברים ביחד). כן,
	תגיד תגיד, זה חשוב, שתדע.
אורן חזן:	כן, אני רוצה להגיד (לא ברור, מדברים ביחד).
מתן גרובר:	רק שנייה, לא לא, אורן, יאיר הגיע, (לא ברור, מדברים ביחד).
יאיר שטבון:	רגע רגע, אלה, אלה, אלה.
	(לא ברור, מדברים ביחד).
יאיר שטבון:	חברים, אלה מדברת, שנייה.
אורן חזן:	באמת תודה רבה.
מתן גרובר:	אלה, בבקשה.
יאיר שטבון:	אלה בבקשה מדברת, זה חשוב, זה חשוב
אלה ויינר:	לא, אני עניתי לרועי.
רועי מוסט:	(לא ברור, מדברים ביחד) מי זה פולינה?
אלה ויינר:	אני יודעת, אז אני משלימה אותך. אני אומרת, לא רק אחלה בנאדם,
	אני אומרת, בנאדם איכותי, מקצועי, מזכירה, עם ניסיון, כן, זה מה שיש לי להגיד.
אלכסנדר ירמולסקי:	אוני מכיר אותה (לא ברור, מדברים ביחד) וחמש שנה.
רועי מוסט:	נו, במילה אחת אחלה בנאדם, לא?
אלה ויינר:	גם.
יאיר שטבון:	לא, אבל אני חושב שמה ש...
אלה ויינר:	קצת מעבר.
רועי מוסט:	לא לא, אני...
אלכסנדר ירמולסקי:	אחלה בנאדם.
יאיר שטבון:	כן.
אלה ויינר:	היא יכולה לתרום רבות,
רועי מוסט:	פולינה היא בנאדם ראוי ביותר, אני מכיר אותה הרבה מאוד שנים,
	אחלה בן אדם.
אורן חזן:	אתה... אחלה בפייסבוק.
רועי מוסט:	מה? חברה טובה.



- אלה ויינר: לא, הוא גם מכיר אותה מהעבודה המשותפת, לא רק (לא ברור, מדברים ביחד).
- רועי מוסט: כמו ששירה פעם הייתה, אבל לא (לא ברור, מדברים ביחד).
- אורן חזן: בסדר, פולינה, אני יכול לקבל זכות דיבור בבקשה?
- מתן גרובר: לא לא, שנייה, יאיר, אתה רצית?
- יאיר שטבון: אני רק אגיד שגם בקורות חיים של פולינה, בהתאם להגדרות, גם... זאת אומרת, גם ראש מדור בטיחות, יש לכם את הקורות החיים אז אני אקריא לכם, ראש מדור בקרה כלכלית (לא ברור) איכות, אתה מכיר אותה מהאוניברסיטה בטח,
- אורן חזן: אבל זה לא עכשיו, נכון?
- יאיר שטבון: שעבדת (לא ברור), רכזת שכר, ממונת בטיחות בעבודה, עשתה קורסים בהשכלה שלה, שגם קורסים טכניים וגם קורסים טכנולוגיים, גם עורכים מבדקים בכירים למערכת ניהול איכות. אז בסוף אני אומר, לקבל נציגת ציבור כזאת לתאגיד, זו ברכה לתאגיד עצמו, אני חושב שזו בחירה מאוד מאוד נכונה, ומאוד מאוד ראויה.
- אורן חזן: אפשר לדבר בבקשה?
- מתן גרובר: בבקשה.
- אורן חזן: זה מדהים שעל הדברים שהם חשובים קמעה אפשר לדבר בקלות, אבל על הדברים החשובים באמת, כמו הבטחון, אתם מטאטים. אני רוצה להגיד לפרוטוקול, שכפרסונה, אין לי מילה רעה להגיד על פולינה, להפך, אני מכיר אותה הרבה שנים, מכבד אותה, מעריך אותה, מניח שיש לה מה לתרום.
- יאיר שטבון: אבל.
- אורן חזן: במהות... בוודאי שיש אבל. אתם שללתם מאיתנו,
- יאיר שטבון: עזרתי לך.
- אורן חזן: אתה בראש ובראשונה, שללתם מאיתנו את הזכות שלנו לנציגות, הן בדירקטוריון של החברה הכלכלית, הן בדירקטוריון של גוונים, הן בדירקטוריון של תאגיד המים. אתם גנבתם לנו את הנציגות, ואתם עוברים על החוק בכך שגנבתם לנו את הנציגות. יש פסק דין חדש מהימים האחרונים, לגבי רשות אחרת שעשתה כך, אנחנו באמת נשקול לפנות גם אנחנו לבית משפט. אני קורא לך כאן, תגלה, אדון "יהיר" הגדול, תגלה קצת, לא יודע, אולי, אולי איפשהו, אולי... אולי אחיך, אולי אבא, או מישהו שלך, טיפה, תגלה קצת מנהיגות, תיקח



אחריות, ותגיד כן, החוק מחייב לתת לכל נציגי המועצה, סיעות המועצה, מקום בדירקטוריון, של כל חברות הועד העירוניות, ואני מקצה את המקום שמגיע לכם, בטח ובטח לסיעת אריאל חזקה, שהיא הסיעה הגדולה, בטח ובטח לסיעות האחרות, אני מקצה מקום. זה שאתם לוקחים את המקום שמגיע לסיעות שלנו בתאגידים העירוניים, ואתם שמים חברי דירקטוריון שלכם, זו עבירה, ואתה מרבה לעבור על החוק, אתה, שמספר לציבור עד כמה אתה מנהיג גדול, ואיש רוחני, ומורה ומחנך, וזיקית והכל, אתה הכל, אבל לכבד את החוק אתה לא מכבד. ככה נהגתם לפני מספר דקות, כשלא היית כאן, שסגרו ישיבה על נושא שהוא חשוב, והוא לא ביטחוני. הכניסה לעיר, שכולם רואים אותה, כולם מכירים אותה, היא לא ביטחונית.

לא יאומן.	דובר:
לא יאמן.	דוברת:
כולם רואים, ככה סגרתם, כשנח לכם אתם סוגרים.	אורן חזן:
טוב, זה לא הנושא. (לא ברור, מדברים ביחד).	דובר:
לא חשוב, (לא ברור, מדברים ביחד) זה מה שחשוב.	שירה דקל כץ:
יש לי זמן, יש לי זמן.	אורן חזן:
הוא הקליט את התשובה, למרות שאסור להיות בלייב, הוא הקליט את התשובה בלייב.	עמי אברמן:
יש לי זמן,	אורן חזן:
כן. מתועד, כמובן, (לא ברור, מדברים ביחד).	עמי אברמן:
יש לי זמן לדבר,	אורן חזן:
אבל הבטחון.	שירה דקל כץ:
ואני אמשיך ואומר, שמעבר לזה, מעבר לזה...	אורן חזן:
אורן, כדי לפגוע ביאיר, אתה לא צריך לפגוע בבטחון של העיר אבל.	יאיר שטבון:
אני רוצה שהציבור... די די, נו.	אורן חזן:
אתה לא צריך לפגוע. טוב, זה כבר לא הנושא, אנחנו ממשיכים.	יאיר שטבון:
די, שיטבון, די די, מיצית, מיצית...	אורן חזן:
לפחות מישוה רוצה...	יאיר שטבון:
רגע רגע,	אורן חזן:
עוד מישוה רוצה להעיר הערה?	יאיר שטבון:
אני רק רגע אמשיך ואומר, בנוגע לדיון,	אורן חזן:
אתה עושה את זה יותר (לא ברור, מדברים ביחד).	אלכסנדר ירמולסקי:



אתה רוצה עוד משהו, אלכס, להגיד לפולינה?	יאיר שטבון:
חברים, סליחה, רגע אלכס,	אורן חזן:
אה, על פולינה?	יאיר שטבון:
אני רק במילה אחרונה על הנושא.	אורן חזן:
טוב, כן, על הנושא.	יאיר שטבון:
ההבעה הזאת עלתה בעבר,	אורן חזן:
כן, כן.	יאיר שטבון:
ואתם התנהגתם ברודנות ובריונות,	אורן חזן:
אוקיי.	יאיר שטבון:
אנחנו פנינו למשרד הפנים,	אורן חזן:
כן.	יאיר שטבון:
ומשרד הפנים חייב אותכם להעלות אותה שוב.	אורן חזן:
בסדר גמור.	יאיר שטבון:
זה רק מעיד... שירה, בואי תחייכי למצלמה, שכולם יראו את החיוך הזחוח.	אורן חזן:
איזה יפה. תראה כמה היא יפה.	דוברת:
זה רק מעיד...?	שירה דקל כץ:
זה רק מעיד עד כמה...	אורן חזן:
שאתם...?	שירה דקל כץ:
עד כמה אתם בזים לתושבים,	אורן חזן:
לא בוחלים באמצעים,	שירה דקל כץ:
אתם בזים לעיר,	אורן חזן:
כולל לפגוע בעיר,	שירה דקל כץ:
בזים לתושבים,	אורן חזן:
בשם...	שירה דקל כץ:
בזים לעירייה,	אורן חזן:
אף אחד לא פוגע בעיר, אתם עושים את זה לבד.	רועי מוסט:
לא, בשם החוק.	אורן חזן:
אתה תמשיך לפגוע בעיר, תמשיך.	יאיר שטבון:
בשם (לא ברור, מדברים ביחד) לפגוע בעיר.	שירה דקל כץ:
אומר רועי יפה,	אורן חזן:
אתם עושים את זה לבד (לא ברור, מדברים ביחד)	רועי מוסט:
אתם פוגעים בעיר על ימין ועל שמאל.	שירה דקל כץ:



רועי מוסט:	אף אחד לא פוגע בעיר. אף אחד לא פוגע בעיר.
אורן חזן:	בזה שאנחנו רוצים דיון הוגן?
רועי מוסט:	אף אחד לא פוגע בעיר, אף אחד...
מתן גרובר:	טוב, חברים, אנחנו...
אורן חזן:	בגלל שאנחנו רוצים דיון הוגן?
דובר:	אתם עושים את זה למי שרוצה ל... (לא ברור, מדברים ביחד).
אורן חזן:	למה? תגידי עכשיו, למה אחרי זה?
שירה דקל כץ:	לא לא, אני אגיד לרועי רק (לא ברור, מדברים ביחד).
אורן חזן:	אה, רק לרועי.
שירה דקל כץ:	רק לרועי.
אורן חזן:	רק לרועי.
	(לא ברור, מדברים ביחד).
אורן חזן:	שאתם לא רוצים שישמעו, כי אין לכם מה להגיד, אז רק לרועי בשקט.
יאיר שטבון:	טוב, אנחנו עוברים להצבעה על סעיף 4,
אורן חזן:	זה מדהים, מדהים.
יאיר שטבון:	אשרור מינוי הגברת פולינה רונראוך,
אורן חזן:	אני לא לוקח חלק,
שירה דקל כץ:	אל תיקח.
אורן חזן:	כיוון שהמקום הזה והדירקטוריון לא שייך לכם.
יאיר שטבון:	כנציגת ציבור בדירקטוריון תאגיד המים.
אורן חזן:	הדירקטוריון לא שייך לכם.
יאיר שטבון:	מי בעד אישרור המינוי? איריס, עמי, אלה, יאיר, שירה, יחיאל, אירנה, בעד.
אורן חזן:	אנחנו לא ניקח חלק בהצבעה (לא ברור, מדברים ביחד).
יאיר שטבון:	אה סליחה, אלכס? בעד. רועי בעד? רועי, בעד נגד? רק תגידי, ש...
אורן חזן:	לא, רועי (לא ברור, מדברים ביחד).
רועי מוסט:	אני בעד.
יאיר שטבון:	בעד. אורן, בעד או נגד?
אורן חזן:	אני לא לוקח חלק בהצבעה לא חוקית.
יאיר שטבון:	לא לוקח חלק. רוני? (לא ברור, מדברים ביחד) לוקחת חלק.
אורן חזן:	לא לוקח חלק בהצבעה לא חוקית.
יאיר שטבון:	ונעמי, כמובן, גם (לא ברור, מדברים ביחד) לא לוקחת חלק. הלאה.
מתן גרובר:	אני קובע שההצבעה עברה,



החלטה 4: מליאת המועצה אישרה מינוי הגברת פולינה רזנראוך כנציגת ציבור בדירקטוריון תאגיד המים.

בעד: איריס, עמי, אלה, יאיר, שירה, יחיאל, אירנה, אלכס, רועי

לא הצביעו: אורן, רוני, נעמי.

אושר ברוב קולות

ישיבה 32 מן המניין נסגרה. תודה.	מתן גרובר:
מעולה. יאללה אממ...	יאיר שטבון:
חברים,	אורן חזן:
תודה רבה חברים, שנשמע רק בשורות טובות,	יאיר שטבון:
מה שחשוב באמת, יש ישיבה נוספת (לא ברור, מדברים ביחד). אתה	אורן חזן:
חשבת... חשבת שבאת בסוף. חשבת שבאת בסוף.	
אנחנו התחלנו, אנחנו רק התחלנו.	דוברת:

הישיבה ננעלה

מר מתן גרובר,
מנכ"ל העירייה

מר יאיר שטבון,
ראש העיר